

Cg
2570

P
A
C
tin

M

ill
Ac

PYTHAGORÆ

AC PHOCYLIDIS

CARMINA GRÆCOLA-

tina, cum indice duplici, vno vo-

cabulorum & phrasium, altero loco-

rum communium, edita à

M. VVOLFANGO

SEBERO Sulano,

illustris Schleusingensium Scholæ Rectore.

Accedunt hypomnemata Gr. IOACH.

CAMERARII, & Notæ.

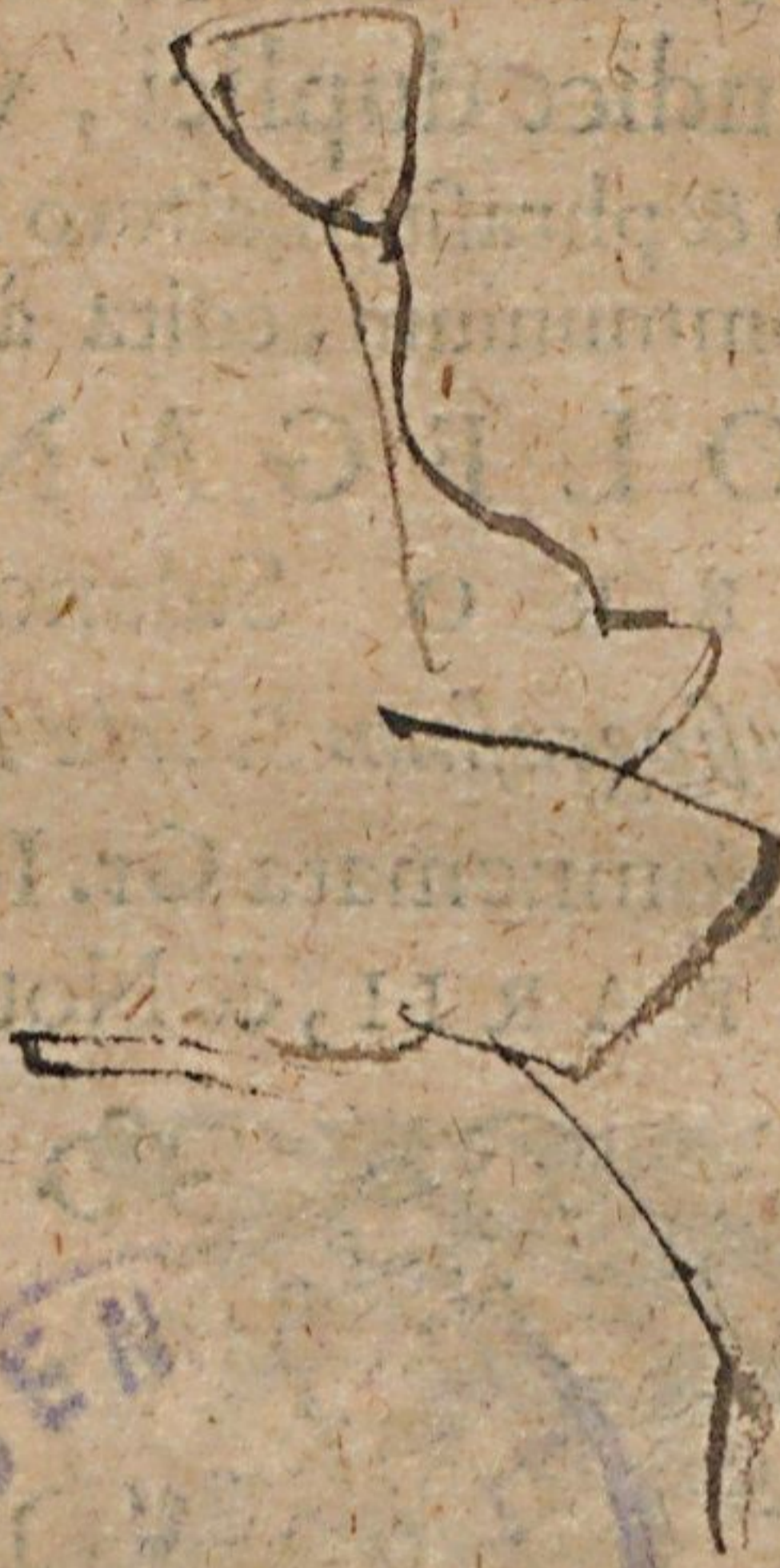
L I P S I Æ

Michaël Lantzenberger excudebat.

Anno M. DC. IIII.

1906 P 500
G 2570

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through. The text is mostly illegible but seems to contain several lines of a letter or document.

Fragment of text from the adjacent page on the right, showing the right edge of the page with some visible characters and a decorative initial.

*Viris amplissimis, prudentissimis
atque integerrimis*

Dn. IOHANNI HEVERO
apud Sulanos Præfecto,
Dn. STEPHANO REITZIO, &
Dn. VITO STOËRO
*Consulibus, itemq; cæteris Senatoribus Rei-
publicæ Sulanæ, Dominis, fautoribus
& amicis suis officiosè colendis*

S. P. D.

Non possum facere,
viri amplissimi ac pruden-
tissimi, quin tandem ali-
quando memoris gratique
animi mei qualequale vobis argumen-
tum exhibeam. Nec vlli mirum, puto,
videbitur, quod ea res curæ mihi est:
quia, cui honestas curæ est, aliter facere
nec possit nec debeat. Quando autem
in præsentia nihil mihi aliud suppetit,
placet carmina illa, quæ post se relique-
(?) 2 runt,

E P I S T O L A

runt, aut reliquisse creduntur Pythagoras & Phocylides cum indicibus & quibusdam alijs *μεσοθήκας* vobis inscribere. Sed egregium (forſan erunt, qui dixerint) animi hoc argumentum grati, dedicare paucos quosdam verſiculos, nec eos tuos illis, apud quos tu non tantum editus in lucem educatusq; , ſed & tūm magnam vitæ partem enutritus gratis, tūm artium linguarumq; rudimentis nullis tuis ſumtibus imbutus fuiſti. Fateor, quicquid tale mihi dicitur, vltro & libenter : ac quia, vt præcipit Seneca, beneficium, qui accepit, narrare debet, nihil ab officio alienum meo fecero, ſi hac occasione, quanta Patriæ in me ſeorſim extent benemerita, breuiter non tam vobis commemorem, quorum modeſtiam ſcio vix id æquolaturam animo, quàm teſtatum apud alios relinquam.

Lib. 2. de
benef.
cap. 11.

In
M. Abri
ony &
Wicaw. Nouerunt iuxtà mecum, aut etiam me longè meliùs, quicunq; è popularibus aliquantò, quàm ego, ſunt adultiores,

DEDICATORIA.

res, quæ me fortuna, vbi vix hanc mor-
 talem vitam ingressus fui, exceperit.
 Nondum enim sesquiannum attige-
 ram, cum, à quo post misericordem
 DEVM vt acceperam vitam, sic porrò
 educari potuissem sustentariq; , is pe-
 regrè (sicut peregrè aurigas victum o-
 portet quærere)

οἶχετ' αἰσος ἀπυς, ἐμοὶ δ' ὀδυώας τε
 γόους τε

Odyss.

α, 242.

καλλιπεν

h.e. sic obiit, vt nihil de illo certi vnquã
 vel scire mihi, vel audire contigerit, re-
 licto interim post se dolore ac luctu.
 Supererat quidem mater, femina pia &
 honesta, meiq; , DEVS bone, quam fida,
 quam de me ad extremum vsq; vitæ ha-
 litum vehementer sollicita: sed vt vi-
 dua, quod nomen vel per se acerbum
 est ac miserabile: sic ob nimiam egesta-
 tem nihil, quo me aleret, habens aliud,
 nisi quod sibi ipsi subducebat; omninò
 autem non nisi duris continuisq; labo-
 ribus vitam tolerans. Quamobrem

(?) 3 cum

Odyss. e
347.
Hesiod. 1.
315.

Odyss. v.
302.

cum facere deniq; aliter haud posset, præsertim annonæ quoq; premente caritate, in scholam me, vbi primùm ætatis ferebat ratio, ablegatum viam tentare iubebat illam, quam vnâ necessitas fecisse reliquam videbatur. Verùm nouit DEVS, quo id animo, quo gemitu! Tritum quidem illud & frequens: *αἰδώς ἐν ἀγαθῇ*, &c. pudor inutilis est homini egenti: atqui non item facile omnibus, si periculum faciendum sit. Impellebat tamen durum istud, quod dixi, telum, vt petere ab alijs mihi suaderet, quod ipsa de suo mihi dare non poterat: quandoquidem me, nisi literarum, nulli addictum studio vellet. Estq; hîc quod gratâ & deuotâ mente indebitam clementissimi DEI erga me bonitatem prædicem, qui, quamdiu patriam frequentauî scholam, adeò me popularibus — *φίλον πάντεσσιν ἔθηκε*, carum omnibus reddidit (quod se Vlyssi præstitisse fabulosa ista Homeri Pallas falsò gloriatur,) vt nulla in re suam erga me
beni-

DEDICATORIA.

benignitatem claudi vnquam passi fue-
 rint. Nam victus quidem non tantum
 ab vniuersis mihi per octennium ostia-
tim partim canendo, partim, cum per
 infantiam canendi adhuc facultatem
 nullam haberem, qua poteram voce pa-
nem propter DEVM exposcenti: sed à
 nonnullis etiam, interq; hos à pruden-
 tissimo quoq; viro Dn. CASPARO
 BREY hospitio tandem & mensa li-
 berali excepto largissimè suppeditatus
 fuit: ad studia verò è fisco Ecclesiastico
 tum solutum pro me præceptoribus
Didaxtor, tum libri mihi, quibus indige-
 bam, comparati. Ac commodum hinc
 se mihi præceptorum offert mentio, è
 quibus ingratus sim, nisi nominem vi-
 rum vt doctrinâ eleganti, sic humanita-
 te quondam ornatissimum Dn. NICO-
 LAVM FVNCCIVM, degentem nunc in
 regione verè viuentium: nec ausim
 præterire illius successorem dignissi-
 mum æquè ac fidelissimum, Dn. M.
 HENRICVM TRIBELIVM, qui
 (?) 4 & ipse

*Præceptorum
 M. Brey.*

& ipse iam valere iussâ mortalitate ad
immortalem vitam transijt, vir multis
de me olim modis priuatim quoq; be-
nè meritus: quomodo &, cui is, post-
quam ad Conrektoratum in Illustri hoc
Hennebergico Gymnasio vocatus erat,
Scholæ patriæ gubernationem in ma-
nus tradidit, Dn. IOHANNES VVEN-
DELIVS, sub quo vt diu Schola vestra
deinceps quoq; floreat seriò precor.

Hæc ita paucis eâ de causâ, quam
initio significavi, commemorare volui;
vnde haud iniuriâ ego vel stultus cen-
ferer, vel insigniter impudens, si dedi-
catione harum pagellarum quicquam
tantorum beneficiorum æquari posse
iudicarem. Verùm illud tamen interim
& iure mihi esse curæ arbitror, & absq;
scelere à me negligi haud posse: vt effi-
ciam, ne, quia facultas mihi denegata
est, animus quoq; gratiam referendi
deesse videri queat. Qui scopus vt mihi
nunc est vnice propositus: sic vt æqua-
nimitas vestra poëtas, quos mitto, per-
uenire

DEDICATORIA.

uenire ad eum benignè patiatur, oro atq; obtestor. Est quidem versuum numerus non adeò magnus, sed eorum paucitatem grauitas copiaque rerum compensat. Certè Pythagoræ carmina ex hac ipsa causâ aurea dici meruerunt. Et quod Maximus Tyrius de vniuersis illius sermonibus pronunciat, quod legibus similes fuerint, breues scilicet summariosq; in verbis, in operibus prolixos (ἤσαν δέ πρ, inquit, καὶ οἱ Πυθαγόρου λόγοι εἰκότες τοῖς νόμοις, βραχοῖς καὶ ἐπίτομοι, τὰ δ' ἔργα μακροὶ καὶ διηνεκῆ) id optimè ad hosce quoque versus accommodare licet. De Phocylidæis pro me loquatur Epigramma istud, quod nonnullæ illis editiones ceu hederam quandam præfigunt: tametsi aliquantò, quàm quod Ethnico conueniat, magnificentius:

Serm. 15.
circa
princ.

Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην.

Ὁ Φωκυλίδης ὡς περὶ τῆς ζήσας βίον,
ὡς χειρομύτης, ὡς ἀπόστολῶν μέγαι,
ὡς ἀκροατῆς τῶν θεῶν θεοπισμάτων,

(?) 5 καὶ

E P I S T O L A

καὶ μυσταγωγὸς τῶν ἀρίστων πρακτέων,
 θαυσελικῶς ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει,
 ὅχρηστα τυγχάνοντα τοῖς ἐν τῷ βίῳ.

Versus in Phocylidem.

*Phocylides honestam viuens vitam
 Ut Christomystes, ut magnus Apostolus,
 Ut auditor diuinorum oraculorum,
 Et præceptor optimarum actionum,
 Euangelicè hac loquitur & scribit,
 Utilia existentia in vita hac (versantibus.)*

Et alterum:

Ταῦτα δίκης ὀσίησι θεῶν βυλῶματα φαίνε
 φωκυλίδης, ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος, ὅλβια δῶρα.
*Hæc venerandâ iustitiâ Dei oracula monstrat
 Diuina dona, Phocylides virorum sapientissimus.*

Quod attinet interpretationem latinam, est ea Michaëlis Neandri, viri quondam eruditissimi, & nunc passim celebris. De cæteris præsertim quæ accesserunt de meo (nam ἱερομνήματα Camerariana fati se vel solo autoris nomine commendant) nihil addo, nisi optare me, vt discantibus ea plurimum fructus afferant, & cùm bonorum omnium

DEDICATORIA.

nium fauore, tum vestro etiam, Viri
optimi, patrocinio digna videantur.
Cuius voti ut vestro me loco faciatis
compotem, etiam vos atq; etiam rogo.
Si quid à mea proficisci tenuitate vn-
quam potuerit, quod gratum vobis, aut
vestris vtile videbitur, habebitis me vi-
cissim, sicut aliàs etiam vestrâ Patriæq;
caussâ nihil non facere debeo, paratio-
rem quam paratissimum. Benè ac feli-
citer valete diuinæ protectioni com-
mendati.

Schleusinga XIV. Cal. Sext. Anno
M. DC. IV.

M. VVolfg. Seberus
Sulanus.

Epigram.

Epigrammata

In Clarissimi viri M. VVOLF. G.

SEBERI nouam Pythagoræ & Phocy-
lidis editionem cum indice & notis
adornatam.

I.

Siccine succilegas, operose SEBERE, labore,
Effectuq; tuas nunc imitaris, apes?
Imo! labor cupidâ populans indagine libros,
Effectuq;, fluens melleus inde, probat.
Qualis in his metris gustatur ab Indicis usu,
Qualis & in scholijs: dulcis utring; sapor.
Quale sed ostendis specimen? quin prome fidelis,
Si quicquam mellis restat in alueolis.
Pollicitis, auidos per se, catus allicis illex,
Promus inescatos exatiare stude,
Nil fuci noceant cum Papilionibus hostes,
Pugnet, & hos strictâ cuspide vincat apis.

2.

Aurea Pythagora dum metra Seberus inaurat,
Exornat gemmis Phocylidisq; melos:
Hem, vaser aurifaber! Musis diadema nouenis

Quam

Quam peramabile scit cudere! Phœbus ait.
Si parili studio posthac extrudet Homeri
Indicis in seriem verba relata, typis:
Nonné coronetur viridanti termite laurus,
Ipsi Mæonidæ participemq; decus?

3.

Si seges oblectat, viridi quæ fulget in herba,
Pascat ut hinc oculos rustica turba suos:
Non minus Aonio seges oblectabit in horto,
Pascet & hinc animos Musica turba suos.
Quippe, Sebere, BONVS FVLGES vel ab indicis VSV,
Quo geminus Vates, te Duce, prodit, AGER.
Sive BONVS FVLGES Scholij solertis ab VSV,
Quod simul apposito lemmate scribis, AGER.

M. Ioan. Mylius Archi-
diac. Schleusingensis.

A L I V D.

Qui benè cœpit opus, pulcræ nauosse putatur
Ille operam, benè si continuerit idem.
At qui destituunt, quos suscepere, labores,
Laus illis planè, quæ fuit antè, perit.
Ergo qui euoluis præclara poemata gnauus
Vatum, quos quondam Græcia docta tulit,

Indici-

Indicibusq̄ facis prodire ea, clare Sebere,
Illustrata, notis insuper aucta suis:
Nominis aeternam famamq̄ decusq̄ parabis,
Et meriti stabit gratia firma tui.
Non vnus enim profers autoris elenchum,
Illiusq̄ breuis, sed dare quosq̄, iuuat.
Hinc nuper lucem Megarensi cernere Vati
Contigit, ornato sedulitate noua.
Iamq̄, alios edens simili compagine vates,
Pythagoram luce hac Phocylidemq̄, beas.
Expectauit idem iam tum diuinus Homerus;
Est ingens, mora si cui videatur, opus.
Mox reliquos etiam mittes sub luminis auras,
O multum Phœbi nate iuuare chorum!
Docta nouenarum gaudet iam turba sororum,
Et sitiēte tuos excipit ore fauos.
Viue diu ad Pylios, clarissime Compater, annos,
Et prome ingenij pignora multa tui.
Post te victurum sine tecum viuere nomen,
Nil cineres animo gloria parta iuuat.

M. Iacobus Sorger Gym-
naf. Schleusingensis
Conrektor, f.

Epigram-

Epigramma in clariss. & doctiss. viri,
M. VV O L F G A N G I
SEBERI, nouam Pythagoræ, & Pho-
cylidis editionem.

Ὅτι σαφηνίζεις λογίμοις ὑπομνήμασι χευστῶν
Πυθαγόρου, καὶ τῶν Φωκυλίδου, ἔπεα,
καὶ μεγάλας μελέτησι δίδως εἰς κοινὸν ὄνησιν,
ποιητῶν κείνων, τὰς μάλα ὠφελίμους.
δρῶν καλῶς, παύειν ἄνευ, καὶ ὅς ἐστι φιλέλληνα,
παντοδαπῶς ἔξισοίρα χάριν μεγάλην.
ἧδ' αὖτε συμακρόβιτον, δέομι' ὡς καὶ λοιπὰ διώσασθαι
ἔργα ἴσως ἀτελεῖν, χεῖσιμα καὶ τὰ τελεῖν.

Martinus VVerchavv
Lipsensis.

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Φ

Ρ

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ.

ΡΥΤΗΛΑΓΟΡÆ

AVREA CARMINA.

ΦΟΚΥΛΙΔΟΥ ΠΟ-

ΗΜΑ ΝΟΥΘΕΤΙΚΟΝ.

PHOCYLIDIS CAR-

MEN ADMONITORIVM.

Α

ΠΤΘΛ-

το γ' ἔστ' ἰσχυρὸν - Χουερὸν - 47 - τῶν βί. ἀπὸ ἡρώων - ἀπὸ λιμνῶν
ὡς δὲ τῆς ἐπιπέδου - 510 - τῶν βί. ἀπὸ ἡρώων - ἀπὸ λιμνῶν

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ.

Virg. Ge-
org. 1. v.
18.

v. 71.

18. **Α**θανάτους μὲν πρῶτα θεῶς, νόμῳ ὡς διάκειται.

19. **Α**τῆμα, καὶ τέβες ὄρκον ἐπέθ' ἡρώων ἀγαυῶς,
τέες τε καταχθονίους σέβες δαίμονας, ἔννομα ῥέζων.

20. **Α**τῆμα, καὶ τέβες ὄρκον ἐπέθ' ἡρώων ἀγαυῶς,
τέες τε γοναίς τίμα, τέες τ' ἀγχίς ἐκγεγαυῶτας.

21. **Α**τῶν δ' ἄλλων δρετῆ ποιῶ φίλον, ὅστις ἀρετῶν.
πράεσι δ' εἶκε λόγοις, ἔργοισι δ' ἐπωφελίμοισι.

22. **Α**τῶν δ' ἄλλων δρετῆ ποιῶ φίλον, ὅστις ἀρετῶν.
μηδ' ἐχθαίρει φίλον σὸν ἀμαρτὰ δ' εἶνεκα μικρῆς,

23. **Α**τῶν δ' ἄλλων δρετῆ ποιῶ φίλον, ὅστις ἀρετῶν.
ὄφρα δ' αὖθις δυνάμις γ' ἀνάγκης ἐγλύθι ναίει.

24. **Α**τῶν δ' ἄλλων δρετῆ ποιῶ φίλον, ὅστις ἀρετῶν.
ταῦτα μὲν ἔτ' ἴδι. κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε,

25. **Α**τῶν δ' ἄλλων δρετῆ ποιῶ φίλον, ὅστις ἀρετῶν.
10 γαστρὸς μὲν πρῶτα, καὶ ὕπνου, λαγνείης τε,
καὶ θυμῶ. πρήξεις δ' αἰχρὸν ποτε μήτε μετ' ἄλλου,
μήτ' ἰδίη. πάντων δ' ἄλλισ' αἰσχυρῶς σαυτὸν.

26. **Α**τῶν δ' ἄλλων δρετῆ ποιῶ φίλον, ὅστις ἀρετῶν.
εἶπε δ' αἰσχυρῶς ἀσκήσῃ ἔργω τε λόγῳ τε.
μηδ' ἀλόγιστος σαυτὸν ἔχει παρ' ἑὸν ἔθιζε.

27. **Α**τῶν δ' ἄλλων δρετῆ ποιῶ φίλον, ὅστις ἀρετῶν.
15 ἀλλὰ γνῶθι μὲν, ὡς θαύειν πέπρωται ἅπασιν.
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ'
ὀλέσθαι.

28. **Α**τῶν δ' ἄλλων δρετῆ ποιῶ φίλον, ὅστις ἀρετῶν.
ὅσα τε δαιμονίησι τύχαις βροτοὶ ἀλγεῖ ἔχουσιν,
ἔων αὖ μείρα ἔχεις, πρῶτος φέρε, μηδ' ἀνανάκτης.

29. **Α**τῶν δ' ἄλλων δρετῆ ποιῶ φίλον, ὅστις ἀρετῶν.
ἰσάσθαι δ' ἄλλοτ' ἐκθόσον δ' αὖθις. ὡς δ' ἔφραζεν.
20 ἔσ' ἅπαντι τοῖς ἀγαθοῖς τέτων πολὺ μείρα δίδωσι.

30. **Α**τῶν δ' ἄλλων δρετῆ ποιῶ φίλον, ὅστις ἀρετῶν.
πολλοὶ δ' αἰθρῶποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
πρὸς ἀπίστους, ἔων μήτ' ἐκπλήσσει, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς
εἶργε

*Prima mihi si cura Deum, sic ludra
parandum, et patre suo dicitur Com.
Sicuti* **P Y T H A G O R A E** *Secundum
Sicuti*

AVREA CARMINA.

*Primum Deos immortales, ut lege sancitum est,
Coles; & venerare iusurandum; deinde heroes in-*
P*clitos.*

*Venerare etiam terrestres Deos, ordinata lege sacrificans.
Et honora parentes, & propinquitatem tibi iunctos.
Ex alijs vero amicum facito, quicumque virtute est op-*
tunus.

*Amicis vero da locum verbis, & factis utilibus.
Neque oderis amicum tuum delicti causa exigui,
Dum potes: potentia enim prope necessitatem habitat.*

*Hac quidem sic nobis dominus vero esse assuesce istorum:
Ventris primum, & somni, & luxuriei,
Et irae. Facies vero turpe (quid) neque cum alio,
Neque privatim. Omnium vero maxime metue teipsum.
Deinde iustitiam exerce, & opere, & verbo.*

*Neque assuesce insipienter teipsum gerere circa aliquid:
Verum cogita, quod mori fatatum sit omnibus. Infra pag: F 7.
Opes vero quandoque teneri solent, quandoque (etiam)*
amitti.

*Qua vero homines diuina sorte mala sortiuntur,
Horum si partem habueris, patienter ferio, neque in-*
digneris. *ut infra p. F. 2. b.*

Sanare vero (ea) decet, quantum potes. Sic vero co-
gitato:

*Non valde multum Sors de istis dat bonis.
Multi vero sermones & improbi & boni hominibus
accidunt, quibus neque perturbare, neque etiam fines*

Affligi

ΡΥΤΗΛΟΓΟΡΑ

- v. 18. εργεσθαι σαυτόν. ψεύδῃ δ' ἰὺ πέρ τι λέγεται,
πρῶτος ἴσῃ. ὁ δέ τοι ἔρεω, ἔπι πάντι τελείω.
- 25 μηδείς μήτε λόγῳ σε παρείπη, μήτέ τι ἔργῳ.
 πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν ὅ, τι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
βλέυσθ' ἢ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
 δειλῶ τοι πρῆσεν τε λέγῃν τ' ἀνόητα πρὸς αἰδρός.
 ἀλλὰ τὰδ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' αἰήσῃ.
- 30 πρῆσσε ἢ μηδέν τ' μὴ ἔπισσασθαι, ἀλλὰ διδάσκου
 ὅσα χρεῶν καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διαξῆς.
 ἔδ' ὑγιείης τῆς πρὸ σώμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρῆ,
 ἀλλὰ ποτὶς τε μέτρον, καὶ σίτις, γυμνασίων τε
 ποιῆσθαι μέτρον ἢ λέγω, τὸδ' ὁ μῆσ' αἰήσῃ.
- 35 εἰθίξῃ ἢ διαίτῃ ἔχειν καθάρσιον, ἀθρυτίον.
 καὶ πεφύλαξέ γε ταῦτα ποιῆν ἑπὶ φθόνον ἴσῃ.
 μὴ δαπανᾶν πρὸς καιρὸν, ὅποια καλῶν ἀδαήμων,
 μηδ' αἰελοῦθερῃ ἴσῃ μέτρον δ' ἔπι πάντι ἀριστον.
 πρῆσσε ἢ ἰαυθ' ἃ σε μὴ βλάβῃ. λόγισθαι ἢ πρὸ ἔργου.
- 40 μηδ' ὑπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμματιν προσδέξασθαι.
 πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρεῖς ἕκαστον ἐπελθεῖν.
 πῆ παρείβω; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δεῖν σὲ ἐτελέσθῃ
 ἀρξάμενθ' ἢ ἀπὸ πρῶτος ἐπέξῃθι καὶ μετέπειτα
 δειλὰ μὲν ἐκπρῆξαι, ἔπι πλῆσσο' χρεῖσά ἢ, τέρπεθαι.
- 45 ταῦτα πόνῃ, ταῦτ' ἐκμελέσθαι, τέτων χρῆ ἔραν σε.
 ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνηα θήσῃ,
 καὶ μὰ τὸν ἀμετέρου ψυχᾶ πρὸς δόντα τετρακτιῶν
 παγαῖν

2. 18.
 1. 7. 3.

AVREA CARMINA.

Affligi teipsum (iisdem). Mendaciū verò si quod dicatur,
Placidè seruo. Quod verò (nunc) dicam, prorsus tibi per-
ficiatur.

Nemo neq; verbo tibi persuadeat, neq; opere,
Ut facias, neq; ut dicas, quod tibi non commodum sit.

Delibera autem ante opus, ne stulta sint (quæ agis.) v. 39.

Stolidi enim viri (est) & facere & dicere inconsiderata.

Ceterum ea persequitor, quæ te non postea molestant.

Nihil quoq; facias horum, quæ non nouisti, sed docearis

Quæcumq; conueniens (est,) & suauissimam vitam hoc
pacto exiges.

Neq; oportet negligenter habere curã quæ corpori debetur:

Verum modum potus, & cibi, & exercitiorum

Teneto. Modum autem intelligo, id quod te non molestat.

Assuesce verò diætã seruare mundam, minusq; delicatam.

Et fugito ea facere, quæcumq; inuidiam continent.

Nec sumtus facias intempestiue, veluti bonorum inscius.

Neq; sis sordidus. Modus verò in omnibus est optimus.

Facito verò ea, quæ te non laesura sunt, & cõsulta ante opus. v. 47.

Neq; somnum dulcibus in oculis capito,

Priusquam vnumquodq; diuturnorum operum ter animo
reputaris,

Quò transgressus sum? quid verò feci? quid faciundum
mibi non effectum est?

Percurre autem à primo incipiens: & deinde

Iniqua operatus, perturbare: bona vero, delectare.

Hæc stude, hæc conare, horum oportet te sectatorem esse.

Hæc te ducent ad vestigia diuinæ virtutis,

Ne per quaternionem nostræ animæ tradentem

ΡΥΤΗΑΓΟΡΑ

παγὰν ἀενάα φύσεως· ἀλλ' ἔρχομαι ἐπ' ἔργον,
 θεοῖσιν ἐπιδόξαμεν Θ τελέσται. τέτων ἢ κρατήσας,
 50 γνῶση ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' αἰθρώπων
 σύσασιν, ἢ τε ἕκαστα διέρχεται, ἢ τε κρατεῖται.
 γνῶση δ' ἢ θεμῖς ἐστὶ φύσιν πρὸ πάντων ὁμοίω.
 ὥστε σε μήτε ἀελπί' ἐλπίζεν, μήτε τι λήθειν.
 γνῶση δ' αἰθρώπων αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας.
 55 γλήμονες, οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων ὄση ἐσορῶσιν,
 ἔτε κλύουσι. λύσιν ἢ κακῶν παύροι σωῖσασι.
 τοίη μοῖρα βροτῶν βλάβη φρένας· οἳ ἢ κυλῖδροις
 ἀλλοῖ' ἐπ' ἄλλα φέρονται ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντες.
 λυγρὴ γὰρ σωπαδὸς ἔρις βλάβησα λέληθεν
 60 σὺ μ' φυτό Θ , κὺ δ' εἰ πρὸς ἀγειν, εἰκοντα ἢ φεύγειν,
 ζεῦ πάτερ, ἢ πολλῶν γε κακῶν παύτφας ἀπαύται,
 ἢ πᾶσιν δειξάεις οἷω τῷ δαίμονι χρῶνται.
 ἀλλὰ σὺ θάρσθ, ἐπεὶ θεῖον γυῖ Θ ἐστὶ βροτοῖσιν,
 οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δεικνυσιν ἕκαστα.
 65 ὧν εἴ σοί τι μέτεσι, κρατήσθς ὧν σε κελεύω
 ἐξακέσας, ψυχὴν ἢ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσθς.
 ἀλλ' εἶργε βροτῶν ὧν εἶπομεν, ἐν τε καθαρμοῖς,
 ἐν τε λύσθς ψυχῆς κρινῶν. καὶ φράζθ' ἕκαστα,
 ἠνίοχον γνώμῃ σήσας καθύπερθεν ἀρίστου.
 70 ἦν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερο Θ ἔλθης,
 ἔσσεαι ἀθάνατο Θ θεὸς ἀμβροτο Θ , ὅση ἐτι θνητός.

Υ.Ι.

Φείδεο

AUREA CARMINA.

Fontem perennis naturae, Caterùm abi ad opus,
Deos precatus ut perficiant. Hac namq; obseruans,
Cognosces immortalium Deorum, & mortalium ho-
minum

Congressum, quo singula implentur & seruantur.
Intelliges etiam, quoad fas est, naturam in omni similem.
Ut neq; non speranda speres, neq; quid te lateat.
Cognosces quoq; homines spontanea mala habere,
Qui miseri bona propè existèntia non intuentur,
Neque audiunt. Liberationem autem à malis pauci
nòrunt.

Talis fors hominum mentes impedit. Alij verò rotis
Quandòq; ad alia rapiuntur, infinita mala habentes.
Tristis enim lis comes lædit occultè
Congenita: quam non oportet accersere: sed cedentem
fugere.

Iupiter pater, aut à multis malis liberes omnes,
Aut ostendas omnibus, quali fortuna vsuri sint.
Veruntamen bono sis animo, quia diuina origo hominũ est,
Quibus sancta natura proferens ostendit singula.
Eorum si quid tibi adest, seruabis quae te iubeo
Medicatus, & animam à malis istis liberabis.
Porro temperato ab esculentis, de quibus diximus, & in
purgatione,

Et liberatione animae iudica, & considera singula,
Aurigam statuens rationem optimam, in summo loco.
Si verò deinde derelicto corpore, ad aethera liberum ve-
neris,

Eris immortalis Deus, semper viuens, nec amplius mortalis.

ΡΥΤΗΑΘΟΡΑΕ

Φείδω τῆς ζωῆς, μή μιν καταθυμοβορήσης.

εἴ τις εἴη, Θεός εἰμι, παρῆξ ἐνός, ἔτθ' ὀφείλη
κόσμον ἴσον τῷ σῆσαι εἰπεῖν, Ἐμὸς ἔτθ'.
κἄχι μόνον σῆσαι εἰπεῖν, Ἐμὸς, ἀλλὰ κατοικεῖν
76 αὐτὸς ἐν ᾧ πεποίηκε' πεποίηται δ' ἀπὸ τῆς.

αἰτω σωετοῖσι, θύρας δ' Ἰπίθεο βεβηλοῖ.

A V R E A C A R M I N A .

Parcito vitæ (tuæ,) ne ipsam curis conficias.

Si quis dicet, Deus sum, præter vnum : is debet
Mundum huic parem condere, & dicere, hic meus est.
Nec solum condere, & dicere, meus est : sed habitare
Ipse in eo, quem fecerit : hic autem ab hoc factus est.

Canam prudentibus, profani claudite fores.

A 5 P H O .

K T

Φ Ο Κ Υ Λ Ι Δ Ο Υ Π Ο Ι -
 Η Μ Α Ν Ο Υ Θ Ε Τ Ι Κ Ο Ν .

Μήτε γαμοκλοπέην, μήτ' ἄρσενά κύπευ ἐρίην.
 μήτε δόλως ράπην, μήθ' αἵματι χεῖρα μι-
 αίνην. *φρασεολογίας*

μη̄ πλάττειν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὀσίων βιοτεύην.
 ἀρκείσθαι παρῆσι, καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.

5 ψεύδεια μή βάζην, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύην.
 πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα ἢ σέιο γονῆας.

πᾶσι δίκαια νέμειν, μή ἢ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκειν.
 μή ῥίψης πένιλω ἀδίκως, μή κρῖνε πρῶτωπον.

ὡς σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπφται δικάσφ.

10 μαρτυρίω ψευδῆ φεύγην, τὰ δίκαι' ἀγορεύην.

παρθενίω τηρεῖν, πῶσιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσφην.

μέτρα νέμην τὰ δίκαια· καλὸν δὲ ἔπι μέτρον
 ἅπασιν.

σαθμὸν μή κρῖν ἑτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκην.

μήτ' ἄπειρησῃς, μήτ' ἀγνώως, μήτε ἐκοντί·

15 ψεύδορκα συγέφθε θεὸς ἄμβροστοῖς ὅστις ὁμόσῃ.

σπέρματα μή κλέπην· ἐπαράσιμθ' ὅστις δρεῖται.

μιαθὸν μοχθήσαντι δίδε· μή θλίβε πένητα.

γλώσση νῆν ἐχέμεν, κρυπλὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴχην.

μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλης, μήτ' ἐν ἀδικεῖντα ἐάσῃς.

20 πτωχῷ δ' αἰθὺ δίδε, μήτ' ἀνερίον ἐλθέμεν εἴπης.

πληρώσας σέο χεῖρ', ἔλεον χεῖροντι πρῶταχ.

ἀσεγοῦ

I- P H O C Y L I D I S
P O E M A A D M O N I -
T O R I V M.

1. **N** Ec furtiuas nuptias sectare, neq; lasciuam venerem
exerce.

2. Neq; dolos nocte, neq; sanguine manum pollue.

3. Neq; diuescas iniuste, verum ex iuste partis viue.

4. Sis contentus presentibus, & ab alienis abstineto.

5. Mendacia ne dicas, vera verò omnia loquere.

6. Primum DEVM cole, deinde tuos parentes. *psalm. 103.*

7. Omnibus iusta tribue, neq; iudicium ad gratiam facias.

8. Ne abijcias pauperem, iniuste nec iudica personam.

9. Si (enim) tu male iudicaueris, DEVS te deinde iudicabit.

10. Testimonium falsum fugito, iusta verò loquere,

11. Virginitatem custodi, fidem quoq; in omnibus serua.

12. Mensuras tribue iustas: modus namq; in omnibus bonus est.

13. Libram ne pulses alteram: verum equaliter trabe.

14. Neq; peierabis, neq; inscienter, neq; volenter:

15. DEVS (enim) immortalis odit (eum) quicumq; periu-
rium iurabit.

16. Semina nec furare, execrabilis (est) quicumq; furatus
(ea) fuerit. *psalm. 119. Non furasti*

17. Mercedem mercenario solue, neq; afflige pauperem. *psalm. 119. Non furasti*

18. (In) lingua mentem habe, arcanum (quoq;) verbum in
pectore contine. *psalm. 141. Non furasti*

19. Neq; iniuste agere velis, neq; iniuriantem iuuabis. *psalm. 141. Non furasti*

20. Mendico autem da statim, neq; cras redi, dicas. *psalm. 141. Non furasti*

21. Tuam manum implens, misericordiam egenti exhibe. *psalm. 141. Non furasti*

Exulans

ΡΗΟΚΥΛΙΔΙΣ

ἄσεγον εἰς οἶκον δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁδήγη.
 ναυηγῶς οἰκτεῖρον· ἐπεὶ πλοῖα ἐστὶν ἀδηλόγῃ.
 χεῖρα πετόντι δίδε, σῶσον δὲ ἀπερίστατον ἄνδρα.
 25 κοῖνα πάθη πάντων· ὁ βίος προχίς· ἀσάλοσ ὄλβος.
 πλεῖστον ἔχων, σὺ χεῖρα πενιτῶσιν ὄρεξον.
 ὧν σοι ἔδωκε θεός, τέτων χρήσσει παρασχ.
 ἔστω κοινὸς ἅπασι ὁ βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα.
 τὸ ξίφος ἀμφιβαλεῖ, μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἀμυνασ.
 30 εἴθε ἢ μὴ χρήσοις, μήτ' ἐννομα, μήτ' ἀδίκως γε.
 λὺ γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρὸν, σέο χεῖρα μιαίνεισ.
 ἀγρῶ γειτονέοισ ἀπόχεο, μὴ δὲ ἀρῖ ὑπερβῆσ.
 πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβαπία δὲ ἀλεχθναί.
 μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λώβησον δέξρης.
 35 ἔστωσαν σ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταισ.
 πάντες γὰρ ξενίης περιώμεθα τῆσ πολυπλάγκτῃ.
 χώρα δὲ ἔτι βεβαίον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
 ἢ Φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητῃ ἀπάσῃσ.
 χρυσὸσ ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυροσ ἀνθρώποισιν.
 40 χρυσὸσ κακῶν δέχρηγῃσ βιοφθόροσ, πάντα χαλέπλων.
 εἴθε σὲ μὴ θνητοῖσιν γνέσθαι πῆμα ποθεινόν.
 σὲ γὰρ ἐκητι μάχαι τε, λεηλαπία τε, φόνοι τε.
 ἐχθρὰ ἢ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφειί τε σιναίμοισ.
 μηδ' ἕτερον κεύθησ κραδιῆ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
 45 μηδ' ὡσ πετροφυῆσ πολύπασ καλὰ χῶρον ἀμείβεσ.
 (πᾶσιν δ' ἀπλοῖσ ἴδι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆσ ἀγόρευε.)

CARM. ADMONITORIVM.

Exulem in domum recipe, & ducito cœcum.

Naufragos miserare, quia nauigatio dubia (est.)

Manum lapsa porrige: Et iuua destitutum auxilio virum.

Communes (enim) casus omnium (sunt,) vitæq; circulus
est, & instabilis felicitas.

Diuitias tenens, manum tuam egentibus porrige.

Quæ (enim) tibi dedit DEVS, de his egentibus præbetò.

Sit communis omnis vita, & concordia omnia.

Ensem accingere non ad cadem, sed ad protectionem.

Vtinam verò non egeas (ense,) neq; iuste neq; iniuste.

Si namque interfeceris etiam hostem, tuam manum
polluis.

(Ab) agro vicini tui abstine, neq; transeas (terminos.)

Omnium modus optimus est, excessus verò vitiosi (sunt.)

Non ledes pullulantem fructum agri.

Sint tibi pari honore digni ciuibus aduena.

Omnes experimur peregrinationem vagam:

Terra enim non habet constantem aliquem locum homi-
nibus.

Auaritia mater est omnis iniustitia.

Aurum & argentum semper existit dolus hominibus.

Aurum dux malorum, vitæ pestis, omnia superans.

Vtinam tu non fuisses mortalibus malum desiderabile.

Tui enim caussa pugna, & præda, & cedes (fiunt:)

Liberi verò infensi parentibus, & fratres fratribus:

Neq; alium occultes in corde sensum, aliud loquens:

Neq; muteris in loco, vi polypus, petra adherens.

[Sed omnibus simplex esto, & ex animo loquere.]

Qui

Agro vicini tui abstine, neq; transeas (terminos.)
dit, quum qd si-
cit, nist Sauer.
" salt
3 in
Sider. de
Agricul. pag.
43.

ΡΗΟΚΥΛΙΔΙΣ

ἔστις ἐκῶν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνὴρ· ἀλλ' ὑπὸ αἰσχύνης,
 οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βελλεὺ δ' ὄθινε ἐκάστῃ.
 μὴ γαυρῆ σοφίῃ, μήτ' ἀλικῇ, μήτ' ἐνὶ πλάτῳ
 50 οἷς θεὸς ἐστὶ σοφός, διωατὸς δ' ἅμα, καὶ πολυόλοθος.
 μηδὲ παροικουμένοιτι κακοῖς τρυχᾶτεὸν ἦτορ.
 οἷετι γὰρ διώαται τὸ τετυγμένον εἶνα ἀτυκτον.
 μὴ προπετιῆς ἐς χεῖρα, χαλίνε δ' ἀχρῖον ὀργυλῶ.
 πολλάκι γὰρ πλήξαι, ἀέκων φόνον ἐξετέλεσας.
 55 ἔστω κρινὰ πάθη· μηδὲν μέγα, μήτ' ὑπὲρ ὀπλον.
 οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφυθι τοῖσιν οἰεῖσθ'
 ἢ πολλῇ ἢ τρυφῇ πρὸς ἀμέτρησ ἑλκιδέρωτας.
 ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλάτῳ, καὶ ἐς ὑβριν ἀέξει.
 θυμὸς ὑπερχόμενῳ, μανίῳ ὀλοόφρονα τέυχθ'.
 60 οὐργὴ δ', ἐστὶ ὄρεξις· ὑπερβαίνεσθαι ἢ, μήνις.
 ζήλῳ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸς, φάουλων δ' ὑπεργόος.
 τόλμα κακῶν ὀλοή· μέγ' ὀφέλλθ' ἐσθλὰ ποιεῦνθαι
 σεμνὸς ἔρωσ ἀρετῆς· ὁ ἢ κύπειδος, ἀχθ' ὀφέλλθ'.
 ἠδὺς ἀγαπόφρων κικλήσκειται ἐν πολιότητι.
 65 μέτρω μὲν φαγέειν, πινέειν, καὶ μυθολογείειν.
 πάντων μέτρον ἀριστον, ὑπερβατὴ δ' ἀλεγεινή.
 μὴ φθονεῖς δ' ἀγαθῶν ἐτάροις, μὴ μῶμον αἰσάψης·
 ἀρθονοὶ ἔρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοισι τελέθουσιν.
 οὐ φθονεῖ μῆνη πολὺ κρείσσουσιν ἠλὶς αὐγαῖς.
 70 οὐ χυθῶν ἔρατιοῖς ὑψώμασιν ἐρθεὶν ἔδσα.
 ἀπσταμοὶ πελάγεσιν· αἰεὶ δ' ὀμόνοια ἔχουσιν.

εὐθ

C A R M. A D M O N I T O R I V M.

Qui volens iniuste agit, malus vir (est:) verum necessitate
(peccantem) (cuiusq.)

Non dico prorsus (malum.) Voluntatem itaq; examina

Ne superbiis sapientia, neq; robore, neq; in opulentia.

Vnus DEVS est sapiens, potens simul, & perfecte beatus.

Neq; prateritis malis tuum cor affligo.

Non enim iterum factum potest fieri infectum.

Ne praeceps sis ad manum, compeste vero sauiam iram.

Sape enim plagis afficiens (hominem,) nolens eadem
commisit.

Sint mediocres affectus: nihil magnū neq; excelsum (spera.)

Excessus enim non bona est commoditas mortalibus.

Nimius vero luxus ad inhonestos abripit amores.

Opulentia quoq; nimia inflat, & ad iniuriam impellit.

Audacia nimia furorem parit perniciosum.

Ira vero appetitus quidam est, modum vero excedens fit
iracundia.

Imitatio bonarum rerum bona est, malarum vero vitiosa.

Conatus in malis exitiosus est, valde vero iuuat bona co-
nantes.

Virtutis amor honestus est, Veneris vero dedecus conciliat.

Vir prudens inter ciues voluptas vocatur.

Cum modo edito, & bibito, & loquitor.

Modus enim in omnibus optimus, excessus autem noxius est.

Ne inuideas bona socijs, neq; momum (te) exhibeas:

Calites namq; inter se sine inuidia viuunt.

Non inuidet Luna multo praestantioribus solis radijs,

Nec terra infra existens coelesti altitudini:

Non fluij Pelagis: semper vero concordiam obseruant.

Si enim

ΡΗΟΚΥΛΙΔΙΣ.

εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔλυε, ἔκ' ἂν πόλι' ἔσθῃ.
 σωφροσύνη δ' ἀτρεῖν, αἰσχροῦ δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
 μὴ μιμῆσθαι κακότητα, δίκῃ δ' ἀπάλειψον ἄμυνας.

75 πειθῶ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυτεύει.
 μὴ πῖσθε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρασ' ὄψθαι.
 νικᾶν εὐἔρδοντας ἴππῃ πλεόνεσσιν καθήκει.
 καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
 ἢ πλάσσειν δολίαισι, βραδυῶταίς τ' ἄρα καιρῶν.

80 μηδέποτε χρήσθης πικρὸς γῆν ἀνδρὶ πένητι.
 μηδέ τις ὄρνιθας καλῆς ἅμα πάσι τ' ἐλέσθω.
 μητέρα δ' ἐκπερλίποις, ἴν' ἔχῃς πάλιν τ' ἡνεοτήτας.
 μηδέποτε κρινῶν ἀδαήμονας ἀνδρας ἐάσῃς.
 (μῆτε δίκῃ δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκέσῃς.)

85 πῶς σοφίῃ σοφίς ἴσθῃ, τέχνας δ' ὁμοτέχνῃ.
 ἔχωρεῖ μέγαλιν διδασχὴν ἀδίδακτ' ἀκέραι.
 ἔγὰρ δὴ νοέσθ' οἱ μηδέποτε ἐσθ' ἅλα μαθόντες.
 μηδέ τραπέζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους.
 πολλοὶ γὰρ πόσι' καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι,

90 καιρῶν θωπέουοντες, ἐπὶ κερδέσασθ' ἔχουσιν.
 ἀχθομενοὶ δ' ὀλίγοις, ἢ πολλοῖς πάντες ἀπληστοί.
 λαῶ μὴ πῖσθε πολύτεροπός ἐσιν ὁμιλῇ.
 λαῶ τ' οἱ, καὶ ὕδωρ, καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
 μηδὲ μάτην ἴππῃ πῦρ καθίσασθαι μινύθης φίλον ἦτορ.

95 μέτρα ἢ τεῦχε θεοῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐσιν ἄριστον.
 γαῖαν ἴππμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσι.

μὴ τύμ-

C A R M. A D M O N I T O R I V M.

Si enim contentio dijs accideret, non cœlum subsisteret.

Temperantiam quoq, exerceto, & ab operibus turpibus
abstineo.

Ne imitare iniustitiam, iure verò propellito iniuriam.

Persuasio enim utilitatem affert, lis verò litem (alteram)
generat.

Ne credas statim, priusquam verè finem videas.

Vincere benefactores conuenit in pluribus.

Pulcrum est accipere hospitem statim, vel frugalibus mensis,

Quàm pluribus suspectis, & tardantibus intemp. stue.

Ne vnquam fias exactor asper viro pauperi.

Ne quis è nido aues simul omnes auferat:

Matrem verò dimittes, vt iterum habeas eius pullos.

Ne vnquam de rebus pronunciare viros sines imperitos:

[Ne de lite pronuncies, nisi prius vtramq, partem audi-
ueris:]

Sapientiam (enim) sapiens iudicat, artes verò artifex.

Non capit imperitus magnam doctrinam, vi (eam) audiat:

Non enim sapiunt, nunquam benè instituti.

Neq, facias amicos adultores mensipetas:

Multi enim potus tibiq, sunt amici.

Commodum adulantes, quando saturari possunt,

Irascentes paucis, & omnes multis inexplebiles.

Vulgo ne credas: mutabile enim vulgus est,

Vulgus enim, & aqua, & ignis, hæc omnia intractabi-
lia sunt.

Neq, frustra ad ignem desidens, consumas carum cor.

Moderata verò sacrificia Dijs: modus enim optimus est.

Terram impertire insepultis mortuis:

B

Ne se-

μη τύμβον φθιμένων ἀγορεύξης, μηδ' ἀθήητε
 δείξης ἡελίω, καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρηης.
 ἔκαλόν ἀρμονίην ἀγαλυέμεν ἀνθρώποιο.

100 καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν εἰς φάθ' ἐλθεῖν.
 λείψατ' ἀποιχομένων· ὀπίσω ᾗ θεοὶ τελέθονται·
 ψυχὰὶ γὰρ μίμνεσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοιισι.
 πνεῦμα γάρ ἐστι θεῶν, χρεῖσις θνητοῖσι καὶ εἰκῶν·
 σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, καὶ πάντες εἰς αὐτὴν

105 λυόμενοι κόνις ἐσμὲν, ἀἴρ δ' αἰὰ πνεῦμα δέδεικ'.
 πλάττω μὴ φείδω· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ἕπ' ἀρχαίς·
 ἔκ' ἐν' εἰς ἄδην ὄλβον ἔχων, καὶ χρεῖματ' ἀγαθαί·
πάντες ἴσοι νεκῶν· ψυχῶν ᾗ θεὸς βασιλεύει.
 κρινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρὶς ἄδης·

110 ζυῶνς χωρεῖσθ' ἀπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν.
 ἔ' πολλῶ ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἴπ' καιρὸν.
 ψυχὴ δ' ἀθάνατ' ἐστίν, καὶ ἀγήρωσ ζῆ δὴ παρτός.
μήτε κακοῖς ἀχθεῖ, μήτ' ἐν ἐπαγάλλεο χάρμη.
 πολλάκις ἐν βίῳ καὶ θάρραλέοισιν ἄπισον.

115 καιρῶ λατρεύων, μηδ' ἀντιπνέειν ἀέμοισι.
 πῆμα καὶ ἀχθομένοιισι κακῶ λύσιν ἤλυθεν ἄφνω.
 μὴ μεγαληγορίη τρυφῶν φρένα λυσωθείης·
ὄπιλλε ἀσκεῖν ἥτις μάλα πάντα ὀνήσῃ.

ὄπλον τοὶ λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρεα.

120 ὄπλον ἐκάτω νεῖμε θεός, φύσιν ἡερόφοιτον
 ὄρησι μὲν, πώλοισι ταχυλήτ', ἀλκίῳ τε λέεσι.

ταύ-

ταύροις δ' αὐτόχυτον κέρως ἐστίν· κέντρα μελίσσαις
 ἔμφυλον ἄλκαρ ἔδωκε· λόγος δ' ἔρυμ' αἰθρώποισι.
 τῆς ἣ θεοπνύσας σοφίης λόγος ἐστίν ἄριστος.

125 βέλτερος ἄλκην ἔφυσε σοφισμένον αἰῆς.
 ἀγρὸς καὶ πόλιος σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.
 ἔχ' ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἄτιτον·
 ἀλλὰ χρεὶ κακουργὸν ἀποτροπάσασθαι αἰάγκη.
 πολλάκι σωθνήσκασι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.

130 φαρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμων ἀνδρῶν ὄψιν ἠέ κλέψας.
 ἀμφοτέρω κλώπες καὶ ὁ δέξάμενος, καὶ ὁ κλέψας.
 μοῖραν πᾶσιν ἐμεῖν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀείψη.
 δεχόμενος φείδω πάντων, μὴ τέρμ' Ἰπιδεύης.
 μὴ κτώσας θνητοῖο βορῶν κατὰ μέτρον ἔληαι.

135 κτώσας δ' ἠὲ ἐχθροῖο πέση καθ' ὁδὸν, σπυγέρον.
 πλαζόμενον τε βροτὸν καὶ ἀλίτροπον ἔχ' ὑπαλύξῃς.
 βέλτερον αὐτ' ἐχθρῶν τυχέειν φίλα δόμενοντος.
 δεχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν, ἔλκεται ἀκείσασθαι.
 μηδέ τι θηρόβορον δαΐση κρέας, δεγέποσιν ἣ

140 λείψανα λείπε κύσιν· θηρῶν ἄπο θῆρες ἔδωνται.
 φάρμακα μὴ τεύχεα· μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
 νηπιᾶχοις ἀπαλοῖς μὴ μάργψης χεῖρα βιαίως.
 φεύγε διχοσασίλω καὶ ἔειν πολέμω προσίου.
 μὴ κακὸν εὖ ἔρξης· σπείρειν ἴσον ἔσ' ἐνὶ πόντῳ.

145 ἐργάζου μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσης·
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς αἰῆς ζῶει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν,

μηδ'

C A R M. A D M O N I T O R I V M.

Tauris verò spontè natum cornu : aculeos apibus
Natura inditum auxilium dedit. Sermo verò munimen-
tum (est) hominibus.

Ceterùm sermo à Deo inspirata sapientia est optimus.

Præstantior est robusto vir sapiens.

Agros enim, & vrbes, & nauem gubernat sapientia.

Non iustum est tutari virum improbum, ne puniatur.

Sed decet virum maleficum auersari simpliciter.

Sape enim commoriuntur improbis consentientes.

Hominum furum ne recipe furtiuum depositum.

Vtriq₃ (enim) fures (sunt) & qui recipit, & qui fu-
ratur.

(Suam) partem omnibus tribue. Aequalitas autem in
omnibus optima est.

Incipiens parce omnibus, ne tandem indigeas.

Ne iumenta capito (in) cibum hominis, ne moderatè quidè.

Iumentum verò hostis tui si ceciderit in via, coalleua.

Errantem quoq₃ hominè, & in mari versantem ne deuites.

Melius est pro hoste assequi amicum beneuolum.

Incipiens malum reseca, & curato vlcus. (verò

Neg₃ à feris ad esam in cibo propones carnem, velocibus

Reliquias (illas) linque canibus : de feris enim fera pas-
centur.

Venena ne pares. A magicis libris abstineto.

Infantibus teneris non comprehendes manum violenter.

Fuge verò seditionem & litem, bello accedente (alios.)

Ne malum beneficio afficias: seminare enim in Ponto simile

Labora sudans, vt de proprijs viuas : (est isti.)

Omnis enim piger vir viuit furtiuus de manibus :

ΡΗΟΚΥΛΙΔΙΣ

μηδ' ἄλλα πρὸς δαίμων ἔδοις σκυβάλισμα τραπέ-
 ἄλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βιότων φαγέοις αὐθιγός. (ζησ'
 εἰ δέ τις ἐδεδάηκε τέχνῳ, σκάπτοιτο δικέλλη.

150 ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὶ μὲν ἐθέλησθα.

ναυτίλῃ· εἰ πλώψην ἐθέλεις, ὄρεϊα θάλασσα·

εἰ ἢ γεωπονίῳ μεθέψην, μακραὶ τοι ἄρξαι.

ἔδεν ἄνδρ' ἀμάρτυρα πέλῃ ἀνδράσιν δίπετες ἔργον,

ἔδ' αὐτοῖς μακάρεσσιν· πόνος δ' ἀρετῶν μέγ' ὀφέλλει.

155 μύρμηκες γαίης μυχάτεις περιλειπότες οἴκους,

ἔρχονται βιότοιο κεχρημένοι, ὅππότε ἄρξαι

λήϊα κειράμενα καρπῶν πλήθασιν ἀλωάς·

οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβέες ἀχθῶν ἔχουσιν,

ἢ κερθῶν· αἰεὶ ἢ φέρον φορέοντα διώκῃ,

160 ὅκ' ἔρεθῶν ποτὶ χεῖμα βορῶν σφετέρῳ ἐπάγοντες

ἄτρυτον· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.

κάμνῃ δ' ἠερόφοιλον ἄριστον· τε μέλισσα,

ἢ ἐπέτης κείλης κατὰ κοιλάδος, ἔνδοθι σίμβλων

ἢ θρούος ὠκυγίης κατὰ κοιλάδος, ἔνδοθι σίμβλων

165 σμύλῳσι μυριότρητα καὶ ἄνθεα κηροδομῶσαν

μὴ μείνης ἀγαμῶν, μήπως νώνυμῶν ὄληται.

Δός τι φύσιν καὶ αὐτός· τέκε δ' ἐμπαλιν ὡς ἐλοχεύθης.

μὴ παραγωγείης ἀλοχῶν, σέο τέκνα μιάττω.

ἢ γὰρ τίμη παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.

170 μητρῴης μὴ ψυχῆς γὰρ δεύτερα λέκτρα γονῆος·

μητέρα δ' ὡς τίμα, πῶς μητέρος ἵχθια βάσαν.

μὴ ἢ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐτίμῳ.

μηδ'

C A R M. A D M O N I T O R I V M.

Neq; de alterius cœna edes reiectamentum mensæ :

Verum de proprijs bonis edes, nullâ affectus contumeliâ.

Si verò quis non didicit artem, fodiat ligone.

Est (enim in) vita ubiq; opus (quod facias) si labora-
re volueris.

Nauta, si nauigare volueris, (adest) latum mare :

Si verò agriculturam (vis) exercere, ampli agri
(assunt.)

Nulla enim res sine labore facilis est hominibus,

Neq; ipsis etiam Dijs. Labor verò virtutem valdè auget.

Formicæ terra relinquentes domus cauas,

Abeunt victus egentes, quando agri

Fruges detonsi, fructibus implent areas :

Ipsæ verò tritici recens excussum granum habent,

Aut hordei. Semper verò gestans gestantem insequitur,

Ex æstate in hyemem victum suum conuehentes

Sufficientem, genus verò paruum laboriosum (existit.)

Laborat etiam ærivada labore præstans apis,

Aut petrae caue in specu, aut arundinibus,

Aut quercus antiquæ in cavitare, intra aluearia,

In aluearibus per mille fores flores ceream domum fabri-
cans.

Ne maneat caelebs, ne fortè inglorius pereas.

Da quid naturæ etiam ipse: genera verò iterum, quem-
admodum genitus es.

Ne prostituas vxorem tuam, liberos infamiâ afficiens :

Non enim pariunt similes liberos adulterini lecti.

Noueræ ne tange secundos lectos patris (tui vxoris :)

Vt matrem verò cole, matris vestigia gradientem,

Neq; sororis in abominandum venias lectum.

- μηδ' ὅτι παλλακίοισι πατρὸς λεχέεσι μιγείης.
μηδὲ γυνὴ φθείρη βρέφος ἔυβρον ἔνδοθι γαστρὸς.
175 μηδὲ τεκῆσα κυσὶ εἴφη καὶ γυφὶν ἔλωρα.
μηδέ τις ἢ ἀλόχῳ ἐγκόμοι χεῖρα βάλῃται.
μηδ' αὖ παιδογόνον ποτὲ τέμνῃν ἄρσενά κῆρον.
μηδ' ἀλόγοις ζώοισι βατήριον ἐς λέχος ἔλθειν.
μηδ' ὕβριζε γυναικὰ ἐπ' αἰχμητοῖς λεχέεσι.
180 μὴ παραβῆς εὐνάς φύσεως εἰς κύωριν ἀθεισμον.
ἔδ' αὐτοῖς θύρεσσι σωέναδον ἄρσενες εὐταί.
μηδέ τι θηλύτῃραι λέχος ἀνδρῶν μιμύσαντο.
μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἀπαιρέουσης ἀκάθεκτον.
ἔ γὰρ ἔρωσ θεὸς ἔστι, πάθος δ' αἰδύλον ἀπάντων.
185 μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἴπτι δέμνια βαίνῃν.
τέργε πλεὺ ἀλοχον. τί γὰρ ἠδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέη φίλα γήρα Θ ἄχρη,
καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέση ἀνδριχα νεῖκ Θ ;
μηδέ τις ἀμνήσειται βίη κέρησι μιγείη.
190 μηδὲ γυναικὰ κακίῳ οἴκοισιν σοῖσιν ἀγεσθαι
λατρείης δ' ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἶνεκα Φέρνης,
ἴωπρος δ' ἀγρίας δίξασθαι μὲν κατὰ οἶκον,
ταύρος δ' ὑψιτένοισι, ἀτὰρ σκυλάκων παναχρίστ.
γῆμη δ' ὅση ἀγαθῶ ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες.
195 ἔδ' ἐ γυνὴ κακὸν ἀνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνεὸν οὔτα.
μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἀγῆς, ἴπτι πήματι πῆμα.
παισὶ γ' μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἠπι Θ ἴσθι.
λεὺ δέ τι πᾶσις ἀλίτη, κωλυέτω ἕνα μήτηρ,
ἢ καὶ

C A R M. A D M O N I T O R I V M.

Neq; in meretricijs patris lectis miscearis.

Neque mulier corrumpat foetum tenerum, intra vterum.

Neque mater abiciat (*infantem*) canibus & vulturibus praedam.

Neq; quis suae vxori grauidae manum iniiciat.

Neq; castres vnquam puerum marem prolificum.

Neq; cum brutis animalibus initorum in torum venias.

Neq; infamiâ affice vxorem, in lectis turpibus.

Ne naturae toros transilias ad venerem nefariam.

Ne ipsis quidem feris masculi placuerunt tori.

Neq; item foeminae masculorum concubitus imitentur.

Neq; in amorem mulieris ruas totus incontinenter.

Non enim amor Deus est, sed affectus coecus omnium.

Neq; vxorum fratrum (tuorum) ascende cubilia:

(Sed) dilige tuam vxorem: quid enim dulcius ac vtilius,
Quam quando viro vxor consentit amicè vsque ad senectam,

Et maritus suae vxori, neq; incidit in medio contentio?

Neq; quis sine desponsatione violenter puellis misceatur.

Neq; vxorem malam (in) ades tuas ducito.

Seruias verò vxori tristis causa dotis.

Dot magna

Equos generosos quærere in domum,

Tauros quoq; robustos, & catulorum ferociore (Audemus:)

Sed non contendimus ducere bonam, desipientes.

Neq; mulier malum virum respuit, diuitem existentem.

Neq; nuptijs nuptias alias addas, malum super malum.

Liberis verò tuis ne sis difficilis, sed sis amicus.

Si verò quid filius peccarit, castiget filium mater,

ἢ καὶ πρεσβύτατοι γυνῆς, ἢ δημογέροντες. (δ)Ⓞ
 200 μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδί τρέφειν χαίτην πλοκαμί-
 μὴ κορυφῆν πλέξης, μήθ' ἄμματα λοξὰ κορύμβων.
ἄρσεσιν ἐκ ἐπέοικε κόμη, χλιδαὶ ἢ γυναιξί.
 παῖδος δ' ὀμώφου φρέφ νεοτήσιον ὄρειον
 πολλοὶ γὰρ λυσώσι πρὸς ἄρσενα μίξιν ἔρωτⓄ.
 205 παρθενικὴν ἢ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμισσι,
 μηδέ μιν ἄξει γάμων πρὸ δόμων ὀφθιῶν εἰσόδου.
 κάλλος δυσήρητον ἔφυ παίδων τοκέεσσι,
 συγγένεσιν φιλότητα νέμοις, ὅσιον δ' ὀμόνοια.
 αἰδέσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν ἢ γέροντι
 210 ἔδρης καὶ γέροντων πάντων· γυνεὴ δ' ἀτάλαστον
 πρεσβυὸν ἠλικα πατρὸς, ἴσαις τιμῆσιν γέροντι.
 γαστὴρ ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχευε φεράπασσι.
 δόλω τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιⓄ εἴη.
εἴγματα μὴ γαστῆρος ἐπονθήδων φεράποντα.
 215 δόλον μὴ βλάβης τι κακηγορέων πρὸς ἀνακτα.
λάμβανε καὶ βεβλήναι πρὸ οἰκέτης δὲ φρονέοντⓄ.
 ἀγνεῖα ψυχῆς, δὲ σώματός εἰσι καθαρμοὶ
 ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια· οἷα βιεύντες,
 ζῶντες ἐκτελείοιτ' ἀγαθὴν μέγρι γήραⓄ ἔδδ.

220 καὶ τὰδε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γέγοντο
 φύλα γυναικείων· ἢ μὲν κωὸς, ἢ ἢ μελίσσης,
 ἢ ἢ σὺς βλοσυρῆς, ἢ δ' ἵππος χαιτηέσσης.

ἘφορⓄ

C A R M. A D M O N I T O R I U M.

Aut etiam seniores familia, aut seniores populi.

Ne in masculo puero alas comam obtortam :

Comam ne alas

Neg₃ comam crispato, neg₂ (ne)te) nexus obliquos funi-
culorum.

Viris enim non congruit coma (muliebris,) delitia verò
mulieribus (congruunt.)

Pueri verò formosi custodito iuuenilem formam.

Multi enim rabido amore ad masculos congressus fe-
runtur.

Virginem verò custodi benè clausis adibus.

Neg₃ ipsam vsq₃ ad nuptias ante ades conspici sinas.

Forma enim puellarum difficilis custoditu est parentibus.

Cognatis amorem tribues, & venerandam concordiam.

Reuertor verò canos circum tempora, cedeq₂ senibus

Sede & honoribus omnibus. genere prestantem

Senem grandaeum aquis honoribus patris honorato.

Ventris debitam partem prebeto ministris.

Seruo debita ministres, vt tibi probata faciat.

Notas ne inscribas (ipsi) opprobrijs afficiens famulum.

Seruum ne tadas, maledictis incessens apud dominum
(suum)

Accipe consilium etiam à seruo prudente.

Castitas anima tua, & corporis sunt purgationes.

Hac iustitie precepta; sic (enim) viuentes,

Vitam exegeritis bonam vsq₃ ad senij limen.

Et haec Phocylidae (sunt.) ex quatuor istis facta sunt

Genera mulierum: prima è cane, altera ape,

Tertia sue torua, quarta verò equo iubato.

Ex equo

Ρ Η Ο Σ Υ Λ Ι Δ Ι Σ

ἄφορος ἤδε, ταχεῖα, πείδρομος, εἶδος τρίτη.
 ἢ ἢ σὺς βλοσυρῆς, ἔτ' ἀρκακῆ, ἐδὲ μὲν ἐσθλή.
 225 ἢ δὲ κωὺς, χαλεπή τε καὶ ἀγρή. ἢ δὲ μελίος ἢ
 οἰκονόμος τ' ἀγαθῆ, καὶ ἴπισαται ἐργάζεσθαι.
 ἢς εὐχῆ Φίλ' ἐταῖρε λαχεῖν γάμος ἡμερόεντος.

καὶ τόδε Φωκυλίδης· τὸ πλεον γῆρας ἀγῆρες εἶναι.
 οἷς ἔτ' ἐν μύθοις ἔπετα χάρις, ἔτ' ἐνὶ βελῆ.

230 παῖδ' ἔτ' εὐόντα γῆρον δὴ καλὰ διδασκόμεν
 ἔργα.

πολλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει
 εἶναι.

γῆρ δ' ἐν συμποσίῳ κυλικῶν πείνισομενάων,
 ἠδέα κατίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

235 γῆρῶν πλῆθος, μελέτω ἔχε πῖοντος ἀγῆ.
 ἀγῆν γὰρ τε λέγουσιν ἀμαλθείας κέρας εἶναι.

Φεῦγε γῆρῆς κακῆ ἔμμεναι ἀνδρὸς,
 μή σε γ' αἰήσειε διδῶς, πῶρα καιρὸν ἀπαιτέων.

καὶ τόδε Φωκυλίδεω· γῆρ τοι τὸν ἐταῖρον ἐταίρω
 40 φροντίζειν, ἄσ' ἀν πείνη γίγῃσι πολῖται.

ἀλλ

C A R M. A D M O N I T O R I V M.

(Ex equo facta) commoda est & velox circumcursans,
formâ praestante:

E sue verò toruâ, neq; sanè mala, neq; etiam bona est:

E canè verò, molesta, & fera (est.) Ape autem

Domus gubernatrix (est) bona, & scit laborare:

Cuius opta, care socie, assequi coniugium desiderabile.

Et illud Phocylidæ est: plurimos nobiles

Quos neq; in verbis sequitur gratia, neq; in consilio.

Oportet puerum adhuc (aptum regi) honesta docere
opera.

Multa decipi (oportet eum) qui querit esse bonus.

Multa medijs (sunt) optima (commoda :) medius in
ciuitate esse volo.

Oportet in conuiuio, vbi pocula circumferuntur,
Sedentem vinum bibere, loquentem dulcia.

Indigens opibus, curam habe fertilis agri:

Agrum enim aiunt copie esse cornu. *Saber. in Disput. de Agri-*
cultura, pag 47.

Caue debitor improbi vni esse,

Ne, vbi dederit, molestus sit antepesstinè reposcendo.

Et hoc Phocylidis est: oportet sodalem sodali

Curare, quæ ciues murmurant.

Verùm

ΡΗΟΚΥΛΙΔΙΣ

ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε
ἄλλοι,

οἱ μὲν, ἐπερχομένους κακὸν αἰεὶ ἐκλύσασθαι.

καὶ τόδε Φωκυλίδεω Λέριοι κακοὶ ἔχουσιν,
ὅς δ' ἔσθ'·

πάντες, πλὴν Προκλέους καὶ Προκλέης Λέ-
ριου.

C A R M. A D M O N I T O R I U M.

Verùm daemones hominibus aliàs aliij sunt ;
Alij quidem, vt malum ab homine ingrediente (in hanc
(vitam) abigant.

Etiam hoc Phocylidis est : Lerij mali : non hic quidem, ille
verò minùs,
(Sed) omnes, prater Proclum : Procles verò & ipse
Lerius est.

INDEX

INDEX VOCABULARVM.

A.

- ἀ Π. 29. 39.
ἀγαθὴ φ. 226.
ἀγαθὸν φ. 194. 219.
ἀγαθοῖς π. 20.
ἀγαθὸν φ. 56.
ἀγαθῶν π. 55. φ. 61. 67.
ἀγαμος φ. 166.
ἀγανάκτη π. 18.
ἀγανόφρων φ. 64.
ἀγαυὸς ἥρωας π. 2.
ἀγεῖται γυναικὰ κακίῳ οἰκί-
σιν. Rhoc. 190.
χρήματ' ἐσ' ἄδλω Rh. 107.
ἀγῆρως ψυχὴ φ. 112.
ἀγῆς γάμω γάμον φ. 196.
ἀγνῆται φ. 217.
ἀγνῶς φ. 14.
ἀγρῶσι τὰ ἐπ' ψυχῆς φ. 46.
ἀγορεύειν ἐτήτυμα φ. 5.
τὰ δέκα φ. 10.
ἀγορεύων φ. 44.
ἀγριον φ. 53.
ἀγριος φ. 225.
ἀγρον φ. 236.
ἀγρὸς φ. 32. πίονος φ. 235.
ἀγρὸς φ. 126.
ἀγχις' ἐκγεγαῶτας π. 4.
ἀδαήμενος φ. 83.
ἀδαήμεων καλῶν π. 37.
ἀδελφείοι φ. 43.
ἀδηλος πλόος φ. 23.
ἄδλω φ. 107.
ἄδης φ. 109.
ἀδίδακτος ἀκείν φ. 86.
ἀδικεῖ φ. 47.
ἀδικεῖν φ. 19.
ἀδικεῖντα φ. 19.
ἀδίκως φ. 3. 8. 30.
ἀεὶ φ. 39. 71.
ἀέκων φ. 54.
ἀεὶ π' ἐλπίζειν π. 53.
ἀεὶ φύσεως π. 48.
ἀέξω ἐς ὕβριν φ. 58.
ἀεργὸς αἰῆς φ. 146.

ἀνθ

VOCABULARIUM.

ἀλγέ φ. 105.

ἀθάνατος θεός ἀμβροτος ἐκ
ἔτι θνητός π. 71.

ψυχὴ καὶ ἀγῆρας ζῆ ὅτι
παντὸς φ. 112.

ἀθανάτους θεούς π. 1.

ἀθανάτων θεῶν π. 50.

ἀθέητα φ. 97.

ἀθισμον φ. 180.

ἀθροῦπιον δίαιτα π. 35.

αἰδεῖσθαι πολιορκητάφες φ.

209.

αἰδήλον φ. 184.

αἰεὶ φ. 159.

αἰθέρ' ἐλεύθερον π. 70.

αἵματι χεῖρα μιάνει φ. 2.

αἶχος φ. 63.

αἰχρὸν π. 11.

αἰχρῶν φ. 73.

αἰχμῶτο σαυτόν π. 12.

αἰχμωτοῖς φ. 179.

αἰώνια φ. 109.

ἀκάθεκτον ἔρωτα φ. 183.

ἀκατάχιστα φ. 93.

ἀκέσαδαι φ. 138.

ἀκήριοι μίμνεσιν ψυχὰι φ.

102.

ἀκείν ἀδίδακτος φ. 86.

ἀκέσθης μῦθον φ. 84.

ἀλγέ π. 17.

ἀλεγεινὰ ὑπερβασίαι φ. 33

ἀλεγεινὴ ὑπερβασίη φ. 66.

ἀλίτη φ. 198.

ἀλίτροπον φ. 136.

ἀλκαρ ἐμφυτον φ. 123.

ἀλκή φ. 49.

ἀλκήεντος φ. 125.

ἀληλιὸν φ. 121.

ἀλλ' (Ceterum) π. 48.

ἀλλ' π. 67. φ. 3. 13. 29.

47. 111. 120. 148.

197.

ἀλλ' (pro ἄλλο) φ. 44.

ἀλλὰ π. 15. 29. 30. 33.

63. φ. 128.

ἀλλα π. 58.

ἀλλήλοισ φ. 68.

ἄλλον φ. 196.

ἄλλοτ' π. 16. 58.

ἄλλοτε π. 16. φ. 241.

ἄλλοτρίων φ. 4.

ἄλλε π. 11. φ. 147.

ἄλλων π. 5.

ἄλογίως π. 14.

ἄλβοις ζώοισι φ. 178.

ἄλοχον φ. 168. 186.

ἄλόχω φ. 188. 191. ἐγκύ-

μοι φ. 176.

C

ἀλβ-

I N D E X

- ἀλόχων φ. 185.
 ἀλωάς φ. 157.
 ἄμα φ. 50. 81.
 ἀμαλθείας κέρας φ. 236.
 ἀμαρτάδος μικρῆς π. 7.
 ἄμβροτος θεὸς π. 71. φ. 15.
 ἀμείβω φ. 45.
 ἀμέλειαν ἔχειν ὑγιείης π.
 32.
 ἀμετέρα π. 47.
 ἀμέτρου ἔρωτας φ. 57.
 ἄμματα λοξὰ κορυμβῶν φ.
 201.
 ἀμνήσεται φ. 189.
 ἀμωαν φ. 29. 74.
 ἀμφιβαλεῖ τὸ ξίφος φ. 29.
 ἀμφῶν φ. 84.
 ἀμφότεροι φ. 131.
 ἀνέση φ. 72.
 ἀνέχης π. 18.
 ἀνάγκη φ. 128.
 ἀνάγκης π. 8. φ. 47.
 ἀνὰ - δέδικται φ. 105.
 ἀνάκτα φ. 215.
 ἀναλύειν ἀρμονίω φ. 99.
 ἀνάψης φ. 67.
 ἀνδιχα φ. 188.
 ἀνδρ' φ. 195.
 ἄδρα φ. 127.
 ἄνδρα ἀπερίστατον φ. 2 φ.
 ἄνδρας ἀδαήμονας φ. 83.
 ἀνδράστιν φ. 153. 241.
 ἄνδρ' φ. 80. 119. 187.
 ἀνδρὸς δειλῆ π. 28.
 καλεῖ φ. 237.
 ἀνδρῶν φ. 182.
 ἀνδρῶν φωνῶν φ. 130.
 ἀνελκύθερος π. 38.
 ἀνέμοισι φ. 115.
 ἀνέρος ἐπιερχομένω φ. 242.
 ἄνελυ καμάτω φ. 153.
 ἀνῆ φ. 125.
 ἀνῆ φ. 47. ἀεργὸς φ. 146.
 ἀνθεα μυριόστητα φ. 165.
 ἄνθρωποι φ. 111.
 ἀνθρώποιο φ. 99.
 ἀνθρώποισι π. 21. φ. 39.
 123.
 ἀνθρώποισιν φ. 37.
 ἀνθρώπου π. 54.
 ἀνθρώπων θυμητῶν π. 50.
 ἀνίση φ. 238.
 ἀνίσση π. 29. 34.
 ἀνότητα π. 28.
 ἀορύξης φ. 97.
 ἀπ' ἐχθεῖ φ. 137.
 ἀντιπνεῖν ἀνέμοισι φ. 115.
 ἀντιφυτεύει ἔρις ἔριν 75.

ἀνύ-

VOCABULARY M.

αἰύβριτος φ. 148.
 ἀπειτέων φ. 238.
 ἀπάλειφον ἀμυγαν δίκη φ.
 74.
 ἀπαλοῖς νηπιάχοις φ. 142.
 ἀπανάνετα φ. 195.
 ἀπαντας π. 61.
 ἀπάντων φ. 184.
 ἀπαι φ. 24. 183.
 ἀπάσης φ. 38.
 ἀπασι π. 15. φ. 110.
 ἀπατηθεῖναι (al. πολλα
 πλανηθῆναι) φ. 231.
 ἀπείρονα πῆματ' π. 58.
 ἀπερίστατον ἀνδρα σωσον φ.
 24.
 ἀπέχεσθαι ἀχρεῶν ἔργων φ. 73
 ἄλλοτριῶν φ. 4.
 βιβλῶν μαγικῶν φ. 141.
 ἀπιστον φ. 114.
 ἀπλησοι πολλοῖς φ. 91.
 ἀπλόος φ. 46.
 ἀπο [θηρῶν ἀπο] φ. 140.
 ἀπὸ πόνων π. 66.
 πρῶτε ἀρξάμυρος π. 43.
 τῶνδε φ. 220.
 οὐκ ἴδ' φ. 148.
 χειρῶν φ. 146.
 ἀτοιχομήτων φ. 108.

ἀπικτείνης φ. 31.
 ἀπολείψαι π. 70.
 ἀπόχρη ἀρεῖ φ. 32.
 ἀποτροπάαδαι κακοεργῶν φ.
 128.
 ἀποτρόπον φ. 172.
 ἀρ φ. 32. 224.
 ἀρ π. 22.
 ἀργέποσιν (κυσίη) φ. 139.
 ἀργυρος φ. 39.
 ἀρειον φ. 186.
 ἀρεῖται φ. 16.
 ἀρετῆ ὅστις ἀρεῖται, ποιῶ φί-
 λον π. 5.
 ἀρετῶ φ. 154.
 ἀρετῆς φ. 63. θεῖος π. 46.
 ἀρεῖα φ. 232.
 ἀρεῖη φ. 132. εἶδος φ. 223.
 ἀρεῖν π. 69.
 ἀρεῖον π. 38. φ. 33. 66. 95.
 ἀρεῖοπῶτος φ. 162.
 ἀρεῖος π. 5. φ. 124.
 ἀρεῖσθαι παρεῖσι φ. 4.
 ἀρεμονίην ἀνθρώποιο φ. 99.
 ἀρξάμυρος ἀπὸ πρῶτε π. 43.
 ἀρεσαι φ. 152. 155.
 ἀρεσται φ. 34.
 ἀρεσται κῆρον φ. 177.
 κῦρον φ. 1.

С 2

μίξιν

I N D E X

- μίξις φ. 204.
 ἄρσενος φ. 181.
 ἄρσενι παιδί φ. 200.
 ἄρτεσι φ. 202.
 ἀρχηχὲ κακῶν χρυσὲ φ. 40.
 ἀρχόμενον φ. 138.
 ἀρχόμενος φ. 133.
 ἀσκήν δικαιοσύνη π. 13.
 σωφροσύνη φ. 73.
 εὐεπίη φ. 118.
 ἄσ φ. 240.
 ἄσματος ὄλβος φ. 25.
 ἄστρον φ. 22.
 ἀτάλαντον χρυσὸν φ. 210.
 ἀτὰρ φ. 193.
 ἀταρχύτοις νεκύεσι φ. 96.
 ἀτάσθαλον φ. 127.
 ἀτιτον φ. 127.
 ἀπικέως φ. 76.
 ἀπυτον φ. 161.
 ἀπυκτον φ. 52.
 αὐ φ. 177.
 αὐγαῖς ἡλίου φ. 69.
 αὐθαίρετα πῆματ' π. 54.
 αὐξόμενον φ. 34.
 αὐριον φ. 20.
 αὐτὸν φ. 104.
 αὐτοὶ φ. 158.
 αὐτοῖς φ. 154. 181.
- αὐτοχύτοις φ. 122.
 ἄφθογοι ἐρενίδαί φ. 68.
 ἀφρον φ. 195.
 ἀφνω φ. 116.
 ἀφρονέοντες φ. 194.
 ἀχθόμενοι ὀλίγοις φ. 91.
 ἀχθόμενοισι φ. 116.
 ἀχθος φ. 158.
 ἀχθε κακοῖς φ. 113.
 ἀχθι γάμων φ. 206.
 γῆρας φ. 187.
- B.
- βάζειν ψύδεια φ. 5.
 βαίνειν φ. 185.
 βάληται φ. 176.
 βᾶταν ἰχθια μητέρος φ. 171.
 βασιλεύει ψυχῶν φ. 108.
 βασιλεύει φ. 110.
 βατήριον φ. 178.
 βίβαιον φ. 37.
 βέλτερον π. 26 φ. 137.
 βέλτερος φ. 125.
 βιαιώς φ. 142.
 βίβλων μαγικῶν φ. 141.
 βιούντες φ. 218.
 βίη φ. 189.
 βίον τεργπνόταλον διάξις π. 31
 βίος

VOCABULARVM.

Γ.

βίος φ. 28.
 βίος, τροχός φ. 25.
 βιοτεύειν ἐξ ὀσίων φ. 3.
 βιοτεύσης ἐξ ἰδίων φ. 145.
 βιότοιον φ. 156.
 βιότω φ. 114.
 βιότων ἰδίων φ. 148.
 βιοφθόρα φ. 40.
 βίω φ. 150.
 βλάπη π. 57.
 ἐλάπινα π. 59.
 βλάφη π. 39.
 βλάφης φ. 215.
 βλοσυρῆς σὺς φ. 222.
 224.
 βολὴ φ. 134. 160.
 βελύκεσσι πρὸ ἔργου π. 27.
 71. βελή φ. 229.
 βελὴ φ. 48. 216.
 βραδωνόσσι πρὸ κειρῶν φ.
 79.
 βρέφος ἔμβρυον φ. 174.
 βροτοὶ π. 17.
 βροτοῖσιν ἐστὶ θεῖον γένος π.
 63.
 βροτὸν φ. 136.
 βροτῶν π. 57.
 βρώσιος φ. 89.
 βρωτῶν π. 67.

γαῖαν φ. 96.
 γαίης φ. 100. 104. 155.
 γαμοκλοπέειν φ. 1.
 γάμον φ. 196.
 γάμος ἡμετέριος φ. 227.
 γάμω φ. 196.
 γάμων φ. 206.
 γὰρ π. 8. 59. φ. 31. 36. 42.
 52. 54. 66.
 γαστρός π. 10. φ. 212.
 γαστρός φ. 174.
 γαστῆρ φ. 49.
 γέ π. 36. 61. φ. 30.
 γειτονέοντος ἀγῆ φ. 32.
 γοῆ ἀτάλαντον 210.
 γοῆ φ. 199.
 γοῆσαι φ. 41.
 γένη φ. 80.
 γέγοντο φ. 220.
 γένος συγγενῆς φ. 228.
 θεῖον π. 63.
 γέρας φ. 211.
 γέρας φ. 210.
 γέρας φ. 209.
 γωπονίω φ. 152.
 γῆμαι ἀγαθῶ φ. 194.
 γήρας φ. 187. 219.

С 3 γλώσ-

31
βίος

I N D E X

γλώσση νέον ἐχέμεν φ. 18.

γνώθι π. 15.

γνώμην ἀρίστην ἠνίοχον σή-
σας π. 69.

γνώτη π. 50. 52. 54.

γονεῖς π. 4.

γονεῦσιν φ. 43.

γονῆας φ. 6.

γονῆος φ. 170.

γραψῆς σίγματα φ. 214.

γυμνασίων π. 33.

γυμναῖα φ. 179. κακίω φ.
190.

γυμνακείων φ. 221.

γυμνακὸς φ. 183.

γυμναξί φ. 202.

γυμνὴ φ. 174. 187. 195.

γυψί φ. 175.

Δ.

Δ' π. 5. 6. 11. 16. 21. 23.

38. 42. 43. 52. 54. 70.

φ. 5. 11. 12. 20. 24. 32.

33. 37. 46. ἔτι.

δαίμονας καταχθονίους π. 3.

δαίμονες φ. 241.

δαίμονι π. 62.

δαίμονίησι τύχαις π. 17.

δαυμόνιον χόλον φ. 98.

δαΐση φ. 139.

δαυτός φ. 147.

δαπαγαῖαν παρὰ καιρὸν π. 37.

δαυμόν γαστρος φ. 212.

Δε π. 9. 12. 19. 24. 27. 30.

34. 35. 39. 44. 49. 56.

57. 60. 66. φ. 6. 7. 30.

43. 57. 58. 60. ἔτι.

δαδάκη τεχνίω φ. 149.

δέδεκ' φ. 105.

δεῖ π. 60.

δείκνυσιν π. 64.

δειλά π. 44.

δειλοὶ λόγοι καὶ ἑσλοὶ π. 21.

δειλῶ π. 28.

δείξαις π. 62.

δέξῃς φ. 98.

δέξαι εἰς οἶκον ἄσεγον φ. 22.

δέξάμυρος φ. 131.

δέξη φ. 130.

δέον π. 42.

δέσμια φ. 185.

δέυτερα λέκτρα φ. 170.

δὴ φ. 87. 230.

δημογέροντες φ. 199.

διὰ πάντες φ. 112.

δίαιταν καθάρειον ἔχει π.
35.

διάκτ'

VOCABULARVM.

διάκειται νόμω π. 1.

διέξεις βίον τερπνότατον π.

31.

37. διδακτέμεν φ. 230.

30. διδάσκω ὅσα χειρῶν π. 30.

30. διδαχὴ φ. 86.

56. 30. διδο μισθὸν μοχθήσαντι φ. 17.

πλοχῶ εὐθὺ φ. 20.

χεῖρα πεισόντι 24.

διδοὺς 238.

δίδωσι π. 20.

διέρχεται π. 51.

διζέσθαι φ. 192.

διζήμων φ. 231.

δικαί φ. 10.

21. δικαία μέτρα φ. 12.

δικαία subst. φ. 7.

δικαιοσύνη π. 13.

22. δικαιοσύνης φ. 218.

δικαίωσι φ. 9.

δικαίωσις { δικίω 84.

{ κακῶς φ. 9.

δικέλλη φ. 149.

δίκη φ. 74.

δίκην δικαίωσις φ. 84

δικασασίω φ. 143.

διώκη φορέοντα φέρων φ.

159.

π. δαλίαισι φ. 79.

δόλος φ. 39.

δόλος ἐάπειν φ. 2.

δόμων φ. 109. 206.

δοῦς φ. 167.

δοῖον φ. 215.

δύλω φ. 213.

δρυὸς ὠκυγίης φ. 164.

δύαμις ἐγγύθι ἀνάγκης ναίει
π. 8.

δύναται φ. 52.

δυνατός φ. 50.

δύνη π. 8. 19.

δυσήρητον κάλλος φ. 207.

E.

Εάσης π. 22. φ. 19. 83.
206.

ἐγγύθι ἀνάγκης ναίει π. 8.

ἐγκύμοσι ἀλόχῳ φ. 176.

ἔδοις φ. 147.

ἔδρης (εἶπεν γέρεσιν) φ. 210.

ἔδωκε φ. 27. 123.

ἔδωνται φ. 140

ἔειπεν φ. 72.

ἔθέλει φ. 151.

ἔθέλης φ. 19.

ἔθέλησα φ. 150.

ἔθιζε πρὸς μηδέν ἔχειν. 86. π.

14.

G 4 α φ.

I N D E X

- εἰ φ. 152. διδάκει φ. 149.
 εἶμι φ. 72.
 εἶθελος φ. 151.
 μέτεσι π. 65.
 εἶδος ἀρίστη φ. 223.
 εἶη φ. 214.
 εἶθε μὴ γυῖσθαι σε φ. 41.
 μὴ χεῖροισ φ. 30.
 εἶθίζο π. 9.
 εἶθίζε δίαιταν ἔχειν π. 35.
 εἶπε πρῶσι λόγοις π. 6.
 εἶκειν γέροντι (ἔδρος) φ.
 209.
 εἶκοντα π. 60.
 εἶκων φ. 103.
 εἶναι φ. 52. 228. 232. 236.
 εἶνεκα ἀμαρτάδος π. 7.
 φέρης φ. 191.
 εἶπεῖν π. 26.
 εἶπης φ. 20.
 εἶπομεν π. 67.
 εἶργεσθαι π. 23.
 εἶργε βρωτῶν π. 67.
 εἶς φ. 50.
 εἶς ἰχθία π. 46.
 κύπριν φ. 180.
 εἶκον δέξαι ἀγεγον. φ. 22.
 εἶσι φ. 217.
 εἶτιν φ. 89.
 εἶτα π. 13.
 ἐκ γαίης φ. 100. 104.
 δέρεος φ. 160.
 ψυχῆς ἀγόμενε φ. 46.
 ἐκαστα π. 51. 64. 68.
 ἐκαστον π. 41.
 ἐκάστω φ. 48.
 ἐκάστω φ. 120.
 ἐκγεγαῶτας π. 4.
 ἐκῆτι φ. 42.
 ἐκλύσαδι φ. 242.
 ἐκμελέτα π. 45.
 ἐκοντί φ. 14.
 ἐκπλήσσει π. 22.
 ἐκπρήξαι π. 42.
 ἐκπρηλίποις φ. 82.
 ἐκτελέειν π. 29.
 ἐκτελέοι φ. 219.
 ἐκὼν φ. 47.
 ἔλεον χεῖροντι παρῶχε φ. 21.
 ἐλέω φ. 81.
 ἐλεύθερον αἰθέρ' π. 70.
 ἔλθαι φ. 134.
 ἐλθεῖν φ. 100. 178.
 ἐλθέμεν φ. 20. 172.
 ἔλθης ἐς αἰθέρ' π. 70.
 ἔλκη πρὸς ἔρωτας φ. 57.
 ἔλκειν κρείσσιν ἐς χάριν φ. 7.
 ἴσον σαθρόν φ. 13.

ἔλκος

VOCABULARIUM.

ἔλκος φ. 138.
 ἔλοχεύθης φ. 167.
 ἐλπίζω ἀελπί π. 53.
 ἐλπίζομεν ἐλθεῖν ἐκγαίης φ.
 100.
 ἔλωρα φ. 175.
 ἔμβρυον βρέφος φ. 174.
 ἔμμενοι φ. 231. 237.
 ἔμπαλιν φ. 167.
 ἔμπέση φ. 188.
 ἔμφυτον φ. 123.
 ἐν ἀλλήλοις φ. 68.
 βίωτω φ. 114.
 καθαρμοῖς π. 67.
 λύσις π. 68.
 μύθοις φ. 229.
 πᾶσι φ. 11.
 πᾶσιν φ. 132.

πόλις φ. 232.
 πολιήταις φ. 35. 64.
 συμποσίῳ φ. 233.
 φθιμένοισι φ. 102.
 φρεσίν φ. 18.
 ἐν (ἐνεσ licet) φ. 107.
 ἐνδοθι γαστρὸς φ. 174.
 σίμβλων φ. 163. 164.
 ἐνὶ βελῆ φ. 229.
 πλέτω μὴ γαστρὸς φ. 49.
 πόντω φ. 144.
 ἐννομα π. 3. φ. 30.
 ἐξ ἰδίων βιοτεύσης φ. 145.
 ὁσίων βιοτεύειν φ. 3.
 ἐξακέσας π. 66.
 ἐξετέλεσας φόνον φ. 54.
 ἐόντα φ. 230.
 εἴσα φ. 70.

21. ἐπ' ἐπι
 { datiu } ἀιχματοῖς λεχ. φ. 179.
 { vt ἐπ } ἀνδράσιν φ. 241.
 { } ἀρσιν φ. 200.
 { } ὀμμασι π. 40.
 { accus. } ἄλλα π. 58.
 { vt ἐπ } ἔργον π. 48.

7. ἐπαγάλλω χάρις φ. 113.
 ἐπάγοντις φ. 160.
 ἐπὰν ἐθέληται φ. 150.
 ἐπαράσιμος φ. 16.
 ἐπι π. 63. φ. 23.
 ἐπειθ' π. 2.
 ἐπελθεῖν ἕκασον τῶν ἔργων.
 π. 41.
 ἐπέξιθι π. 43.
 ἐπέοικε φ. 202.

C 5 ἐπε-

λκος

I N D E X

ἐπερχομένη αἴερος φ. 242.

ut perficiantur π. 49.

ἐπιταί φ. 229.

ἐπήλυδες φ. 35.

ἐπυξάμυρος θεοῖσιν τελέσαι,

ἐπιώ ἔχουσιν φ. 90.

ἐπι	Dativo, ut	ὅτι	ἅπασιν μέτρον καλὸν φ. 12.
			παντὶ τελείῳ, ὃ ἐρέω. π. 24.
			πᾶσιν π. 38.
			πῆματι φ. 196.
ἐπι	Accusati-	μο, ut ὅτι	πλὴνιοσι φ. 77.
			σικαρόν φ. 111.
			πῶς καθίστας φ. 94.

ἐπι - βιώνειν φ. 185.

ἔργων ἀχρῶν φ. 73.

ἐπιδαύης φ. 133.

ἔργων ἡμερινῶν π. 41.

ἐπι - μιγείης φ. 173.

ἔρδοντας φ. 77.

ἐπιμοιραῖα γαῖαν φ. 96.

ἔρεξα π. 42.

ἐπινοήσεως φ. 14.

ἔρέω π. 24. φ. 48.

ἐπιπλήσει π. 44.

ἔριδαῖνομυ φ. 194.

ἐπίσταται π. 30.

ἔριν φ. 75. 143.

ἐπίσταται ἐργάζεσθαι φ. 226.

ἔρις φ. 72. 75.

ἐπονιδίζων φ. 214.

ἔρις λυγρὴ συνοπαδῶς π. 59.

ἐπωφελήμοισι ἔργοις π. 6.

ἔρξης φ. 144.

ἔρῃν τέτων π. 45.

ἔρυμ' φ. 123.

ἐργάζεσθαι φ. 226.

ἔρχεν ἐπ' ἔργον π. 48.

ἐργάζεω φ. 145.

ἔρχονται φ. 156.

ἔργα καλὰ φ. 230.

ἔρως ἀρετῆς, σεμνῶς φ. 63.

ἔργοισι ἐπωφελήμοισι π. 6.

ἔ θεός ἔστι 184.

ἔργον π. 48. φ. 150. 153.

ἔρωτα ἀκάθεκτον φ. 183.

ἔργα π. 27. 39.

ἔρωτας ἀμέτρως φ. 57.

ἔργον τε λόγον τε π. 13. 25.

ἔρωτος φ. 204.

ἐς ἄλλου

VOCABVLORVM.

- ἐς ἄλλω φ. 107.
 αἰθέρ' ἔλθης π. 70.
 ἄμωαν φ. 29.
 αὐτίω φ. 104.
 ἔρωτα φ. 183.
 εὐνίω φ. 172.
 λέχος φ. 178.
 ὕβριν φ. 58.
 φάος φ. 100.
 χάριν ἔλκειν κρίσιν φ. 7.
 χεῖρα περὶ πηγῆς φ. 53.
 ἐσλά φ. 62. 87.
 ἐσλή φ. 224.
 ἐσλοὶ λόγοι καὶ δεῖλοι π. 21.
 ἐσλὸν φ. 231.
 ἐσλὸς φ. 61.
 ἐσμὴ φ. 105.
 ἐσορῶσιν π. 55.
 ἔσται π. 71.
 ἔς' φ. 144.
 ἔση φ. 72.
 ἔσι π. 26. φ. 50. 103. 184.
 ἐσί π. 52. 63. φ. 39. 119.
 ἔσι φ. 150.
 ἐσιν φ. 92.
 ἐσιν φ. 23. 60. 95. 124.
 ἔσω φ. 28. 55.
 ἔσωσαν φ. 35.
 ἔτ' φ. 230.
 ἐταῖρε φίλ' φ. 227.
 ἐταῖροι φ. 89.
 ἐταῖρον φ. 239.
 ἐταῖρος φ. 88.
 ἐταῖρω φ. 239.
 ἐτάροις φ. 67.
 ἐτελέω π. 42.
 ἐτερόζυγον φ. 13.
 ἔτερον φ. 44.
 ἐτήτημα πάντ' ἀγορεύει
 φ. 5.
 ἔτι π. 71. φ. 52.
 εὖ ἔρδονται φ. 77.
 ἔρξης κακὸν φ. 144.
 εὐγρέας ἵππους φ. 192.
 εὐγρές γένος φ. 228.
 εὐεπίω φ. 118.
 εὐθύ φ. 20.
 εὐθως φ. 48.
 εὐμύροντος φίλος φ. 137.
 εὐμύρος παιδὸς φ. 203.
 εὐναὶ ἄρσενος φ. 181.
 εὐνας φ. 180.
 εὐνίω ἀπὸ τρωπὸν φ. 172.
 εὐπετέες ἔργον ἔδεν ἄνευ καμῶ
 φ. 153.
 εὐρεῖα φ. 151.
 εὐφορος φ. 223.
 εὐφρονέοντος φ. 216.

εὐχε

I N D E X

εὐχε φ. 227.
 ἔφυ φ. 56. 125. 207.
 ἔχφ. 37.
 ἔχφ. 107.
 αἰέλειαν ὑγιείης π. 32.
 δίαιταν καθάρειον π. 35.
 ὄλβον ἐς ἄδω φ. 107.
 σαυτὸν περὶ μηδὲν ἀλογί-
 σως ἔθιζε. π. 14.
 ἔχε μελέτῳ ἀρεῖ φ. 235.
 ἔχεμεν νῦν γλώσση φ. 18.
 ἔχης φ. 82.
 ἔχης ὡς ἐν μοῖραν π. 18.
 ἔχθαιρε π. 7.
 ἔχθρα φ. 43.
 ἔχθροῖο φ. 135.
 ἔχθρον φ. 31.
 ἔχθρῶ φ. 137.
 ἔχομεν σῶμα ἐκ γαίης φ.
 104.
 ἔχοντας πῆμαλ' π. 55.
 ἔχοντες πῆμαλ' π. 58.
 ἔχστιν ἄλγῆ π. 17.
 ὁμόνοια ἀεὶ φ. 71.
 ἄχθος πυροῖο φ. 158.
 ἔχων φ. 26.
 ἔχωντι κορέσασθαι φ. 90.

Z.

Ζεῦ π. 61.
 ζῆ ἀγῆρας φ. 112.
 ζῆλος φ. 61.
 ζώη ἀπὸ χειρῶν φ. 146.
 ζωὴ ἀγαθὴ φ. 219.
 ζωῆς π. 72.
 ζῶμα χερσον ἔπολυ φ. 111
 ζῴοισι ἀλόγοις φ. 178.

H.

ἡ. art. φ. 38. 57. 221. 222.
 224. 225.
 ἡ π. 51.
 ἡ quatenus adv. π. 52.
 ἡ sua φ. 176. 183.
 ἡ aut. π. 61. 62. φ. 159.
 164. 199.
 ἡ quam φ. 79. 187.
 ἡ καὶ ἡδε ἔς φ. 221.
 ἡδε (al. ἡδὲ) φ. 225.
 ἡδέα φ. 234.
 ἡδύς φ. 64.
 ἡδύτερον φ. 186.
 ἡε φ. 163.
 ἡλίφ φ. 98.
 ἡερόφοιτον φύσιν φ. 120.
 ἡερόφοιτος μέλιω φ. 162.
 ἡλίε φ. 69.
 ἡλυθιν φ. 116.

ἡμερ-

V O C A B U L O R V M.

ἡμερινῶν ἔργων π. 41.

ὡ π. 60.

ὡ ἀλίτη φ. 198.

Σποκλείνης φ. 31.

δικάσης. φ. 9.

ἔλθης π. 70.

λέγεται π. 23.

πέση φ. 135.

ἠνίοχον σήτας γνώμῳ π. 69.

ἠπιος φ. 197.

ἠρώας ἀγαυὸς π. 2.

ἦ φ. 227.

ἦτις φ. 118.

ἦτος φ. 51. φίλον φ. 94.

⊖.

⊖ φ. 50. 208.

θαλάμοισι πολυκλείσοις φ.

205.

θάλασσα, εὐρεΐα φ. 151.

θανέειν πέπρωται ἅπασι

π. 15.

θαρξάλεοισιν φ. 114.

θάραξ π. 63.

θείης ἀρετῆς π. 46.

θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν. π.

63.

θίλω φ. 232.

θέμις π. 52.

θεοὶ φ. 101.

θεοῖσι φ. 95.

θεοῖσιν π. 49.

θεόν φ. 6.

θεοπνεύσε σοφίης φ. 124.

θεός φ. 9. 27. 108. 120.

184.

θεὸς ἀθάνατος π. 71.

ἄμβροτος π. 71. φ. 15.

εἰς σοφὸς, ὅς. φ. 50.

θεῦ φ. 103.

θεὸς φ. 6. ἀθανάτους π. 1.

θεράποντα φ. 214.

θεράπυσσι φ. 212.

θέριος φ. 160.

θεῶν ἀθανάτων π. 50.

θηλύτεραι φ. 182.

θηρῆς φ. 140.

θηρῆσι φ. 181.

θηροβόρον κρέας φ. 139.

θηρῶν φ. 140.

θήσε εἰς ἰχθια π. 47.

θηῖ φ. 17.

θητοῖο φ. 134.

θητοῖσι φ. 41. 103.

θητοῖσιν φ. 56.

θητὸς π. 71. φ. 106.

θητῶν π. 50.

θυμὸς

I N D E X

δυμὸς φ. 59.
 δυμῆ π. 11.
 δωπείοντις κειρὸν φ. 90.

ἴχτια ἀριτῆς π. 46.
 μητέρος βᾶσαν φ. 171.

I.

Ἰᾶσαι π. 19.
 ἰδίη κ.μέτ' ἄλλης π. 12.
 ἰδίων φ. 145. βιότων 148.
 ἰερά π. 64.
 ἰθυός φ. 85.
 ἰμερβεντος γάμικ φ. 227.
 ἰνα εἶη φ. 213.
 ἰν' ἔχης φ. 82.
 ἰππος εὐχνοῦσας φ. 192.
 ἰππυ χαίτηέσσης φ. 222.
 ἰταίς φ. 211.
 ἰδιγενεας, scias. (προ ἰταθι
 sync. ab ἰσημι) π. 9.
 sis (ab εἶμι) π. 38. φ.
 46. 197.
 ἰτοι φ. 108.
 ἰσον φ. 13. 144.
 ἰσότης, ἀρίστη φ. 132.
 ἰσχε φ. 18.
 ἰσχε φθόνον π. 36.
 ἰχεν κειρὸν λόγον ἐν φρεσίν
 φ. 18.
 ἰχ' [αἰμάως] π. 24.

K.

Καθάρειον δίαιταν π. 35.
 καθαρμοὶ φ. 217.
 καθαρισμοῖς π. 67.
 καθήκη φ. 77.
 καθύμνον φ. 234.
 καθήσας φ. 94.
 καθ' ὁδὸν φ. 135.
 καθότον δαίη π. 19.
 καθύπερθεν π. 69.
 καὶ π. 2. 10. 11. 21. 31. 33.
 36. 43. 68. φ. 4. 22.
 28. 39. 50. 58. ὅς.
 καὶ etiam φ. 113. 199.
 κειρὸν π. 37. φ. 79. 90. 111.
 238.
 κειρῶ λατρεύειν φ. 115.
 κειρὴ φ. 224.
 κειρῶ φ. 190.
 κειρῶ γορέων φ. 215.
 κειρῶ γορὸν φ. 128.
 κειρῶ λέριοι φ. 243.
 κειρῶς φ. 51. 113. 129.
 κειρῶν φ. 138. 144. 195.
 κειρῶς φ. 47.

κειρῶ-

V O C A B U L O R V M.

κακότητα φ. 74.

κακότητος φ. 38.

κακῶ φ. 116.

κακῶ ἀνδρός φ. 237.

κακῶν λύσειν π. 56.

λύσειας π. 61.

ἀρχηγὲ χευσέ φ. 40.

τόλμα φ. 62.

κακῶς φ. 9.

καλὰ ἔργα φ. 230.

καλίης φ. 81.

κοιλιάδος φ. 163. 164.

κατὰ μέτρον φ. 134.

οἶκον φ. 192.

χῶσαν ἀμείβε φ. 45.

καταθύμος φ. 213.

καταθυμοβορήσης π. 72.

καταχθονίης δαίμονας π. 3.

κάντος φ. 167.

κειράμωρα λήια (ἀρῆραι) φ.

157.

κελέσω π. 65.

κέντρα φ. 122.

κεράσιον αὐτοχύτοις φ. 122.

κέραι Αμαλθείας φ. 236.

κεύθης φ. 44.

κῆρημοί βίβτοςιο φ. 165.

κηροδομῆσαν φ. 165.

κιλήσκετι φ. 64.

κάλλος δυσήρητος φ. 207.

καλόν φ. 1299.

καλόν (ῆ) φ. 78.

κατῶν ἀδαήμων π. 37.

καμάτι φ. 153.

κάμνη φ. 162.

καρπὸν ἀρέρης αὐξομλον φ. 34

καρπῶν φ. 157.

κασιγνήτη φ. 172.

κασιγνήτων φ. 185.

κατ' ἀνθια φ. 165.

κλέπειν σπέρματα φ. 16.

κλέφας φ. 131.

κλοπίμι φ. 130.

κλοπίμων χειρῶν φ. 146.

κλύσει π. 56.

κλώπις φ. 131.

κοιλιάδος φ. 163. 164.

κοίλης πέτρης κατὰ κοιλιάδος

φ. 163.

κοιὰ φ. 25. 55. 109.

κοινός φ. 28.

κόλακας τραπεζοκβε φ. 88.

κόμη φ. 202.

κόνη φ. 105.

κῆπειν

VOCABULARIUM.

λέληθεν βλάβησα π. 59.
 λέκσι φ. 121.
 λέριοι κακοί φ. 243.
 λέριος φ. 244.
 λιχέωσι αἰχμητῶσι φ. 179.
 παλλακίοισι φ. 173.
 λέχος φ. 182.
 λέχος βατήριον φ. 178.
 λῆθην π. 53.
 λῆϊα φ. 157.
 λιταῖσι τραπέζαις φ. 78.
 λογίσαι π. 39.
 λόγοι δειλοί τε, καὶ ἔδδοι π.
 21.
 λόγοις τῶν φ. 6.
 λόγοι κρυπτόν φ. 18.
 λόγος θεοπνεύου σοφίης ἀρι-
 στος φ. 124.
 ἔργον ἀνθρώποισι φ. 123.
 ὄπλον ἀνδρῶν φ. 119.
 λόγῳ (ἔργῳ τε λόγῳ τε) π.
 13. 25.
 λοξὰ ἄμματα φ. 201.
 λυχῆ π. 59.
 λυχῆς φέρης φ. 191.
 λυβῆμοι φ. 105.
 λύση ψυχῆς π. 68.
 λύσεις κακῶν ἁπαντας π.
 61. (αἱ. πᾶσι.)

λύσιν κακῶν π. 56.
 λύσις φ. 116.
 λυσιθεῖς φ. 117.
 λυσιθεῖς φ. 204.
 λῶβησον φ. 34.

M.

Μὰ τὸν θεόν π. 47.
 μαγικῶν βιβλῶν φ. 141.
 μαθόντες φ. 87.
 μακάριοι φ. 154.
 μακάριστον φ. 72.
 μακρὰ φ. 152.
 μάλα φ. 118.
 μαλακῶσιν ὀμμασι π. 40.
 μάλις π. 12.
 ματίω ὀλοφρονα φ. 59.
 μαρτυρίω ψευδῆ φ. 10.
 μάστιγος φ. 142.
 μάτιω φ. 94.
 ματὸν π. 47.
 μάχαι φ. 42.
 μετ' ὀφέλι φ. 62. 154.
 μέγα φ. 55.
 μεγαληγορέη τρυφῶν φ. 117.
 μεγάλω φ. 86.
 μετέπειν μακρονίω φ. 152.
 μείνης φ. 166.

D

μέλα-

I N D E X

- μέλαθρα φ. 109.
 μελέτιω ἔχε ἀρχῆ φ. 235.
 μέλισσα ἀριστόπνοος φ. 162.
 ἠερόφοιτος φ. 162.
 μελίσσαις φ. 122.
 μελίσσης φ. 121. 225.
 μέμνησ' φ. 106.
 μὲν π. 1.9. 10. 15. 16. 44.
 φ. 65. 75.
 μέσοισιν φ. 232.
 μέσος φ. 232.
 μεῖ' ἄλλης κ' ἰδίῃ π. 11.
 μετέπειτ' π. 29.
 μετέπειτα π. 43. φ. 6. 9.
 μέτεσι (ὧν εἰσὶ τι μεῖ')
 π. 65.
 μέτρα φ. 95. δίκωα φ. 12.
 μέτρον π. 33. 34. φ. 134.
 ποιῆσαι π. 33.
 μέτρον, ἀριστον π. 38. φ. 33.
 66. 95. καλὸν φ. 12.
 μέτρῳ φαγέειν φ. 65.
 μέχει ἔδῃ φ. 219.
 μή π. 26. 27. 29. 30. 34.
 37. 39. 72. φ. 3. 5. 7. 8.
 13. 16. 17. 29. 30. 32.
 41. 49. 53. 67. ὅς.
 μηδ' π. 7. 14. 18. 26. 38.
 40. φ. 44. 45. 55. 97.
 μηδὲ φ. 34. 51. 81. 88.
 94. ὅς.
 μηδεῖς π. 25.
 μηδέν π. 14. 30. φ. 55.
 μηδέποτ' φ. 87.
 μηδέποτε φ. 80. 83.
 μηθ' φ. 2. 55. 201.
 μήνη φ. 69.
 μήνις φ. 60.
 μήπως φ. 166.
 μήτ' π. 12. 22. φ. 1. 14.
 19. 20. 30. 49. 113. 115.
 μήτε π. 11. 25. 53. φ. 1. 2.
 14. 113.
 μητέρα φ. 82. 171.
 μητέρος φ. 171.
 μήτηρ φ. 38. 198.
 μητρῆς φ. 170.
 μιάνειν ἄματι χεῖρα φ. 2.
 μιάνεις φ. 31.
 μιάνων φ. 168.
 μιγέ'η φ. 189.
 μιγείης φ. 173.
 μικρῆς ἀμαρτάδος π. 7.
 μιμήσαντο φ. 182.
 μίμνεσιν φ. 102.
 μιμῆ φ. 74.
 μιν π. 72. φ. 206.
 μινύθης φ. 94.

μίξι

VOCABVLORVM.

88. μίξιν φ. 204.
 μιθόν φ. 17.
 μοι π. 42.
 5. μοῖρα π. 20. 57.
 μοῖραν π. 18. vlt. corrig. φ.
 132.
 μοιχικὰ λέκτρα φ. 169.
 μοχθεῖν φ. 150.
 μοχθήσαντι φ. 17.
 μοχθῶν φ. 145.
 14 μύθοις φ. 229.
 2.11 μῦθον φ. 84.
 1.2 μυθολογύειν φ. 65.
 μυριότης (al. μυριότητα)
 φ. 165.
 μύρμηκες φ. 155.
 μυθήσια φ. 218.
 μυχάτες οἴκεις γαίης φ. 155.
 2. μῶμον μὴ ἀνάψης φ. 67.
 μωρὰ π. 27.

N.

Ναίη π. 8.
 ναὶ μὰ τὸν π. 47.
 ναυηγες φ. 23.
 ναυτίλος φ. 151.
 νεῖκος φ. 188.
 νεῖμα φ. 120.

νεύροσι ἀταρχύταις φ. 96.
 νεύων φ. 108.
 νέμειν δίκαια πᾶσι φ. 7.
 μέτρα τὰ δίκαια φ. 12.
 μοῖραν πᾶσι φ. 132.
 νέμοις τακτὰ δέλοισ φ. 213.
 φιλότητα φ. 208.
 νεοτήσιον ὄριον φ. 203.
 νεοτριβὲς ἀχθος πυροῖο φ. 158.
 νεοτῆες φ. 82.
 νέθην φ. 70.
 νῆα φ. 126.
 νηπιάχοις ἀπαλοῖς φ. 142.
 νικᾶν εὖ ἐρδοντας φ. 77.
 νόεσσι φ. 87.
 νόμω π. 1.
 νόον ἕτερον φ. 44.
 νέν ἐχέμων γλώσση φ. 18.
 νώνυμος φ. 166.

Ξ.

Ξενίζεν λιταῖσι τραπέζαι
 φ. 78.

ξίφος φ. 29.
 ξωρὲς φ. 110.

O.

ὀ φ. 25. 28. 58. 63. 131.
 ὀ π. 24. 34.

D

2

ὀδηγεῖ

I N D E X.

- ὀδηγεῖ τυφλὸν φ. 22.
 ὀδὸν φ. 135.
 οἶ π. 55. 57. φ. 87. 129.
 158.
 οἶα φ. 218.
 οἶκέτε φ. 216.
 οἶκοισιν φ. 190.
 οἶκον φ. 22. 192.
 οἶκονόμος ἀγαθὴ φ. 226.
 οἶκος γαίης μυχάτες φ. 155.
 οἶκτερον ναυηγῆς φ. 23.
 οἶνοποτάζειν φ. 234.
 οἶς π. 64. φ. 229.
 οἶτ' ἀγαθῶν π. 55.
 οἶψ π. 62.
 ὄλβον φ. 107.
 ὄλβος ἀσατος φ. 25.
 ὄλεσθαι π. 16.
 ὄλπει φ. 166.
 ὀλίγοις φ. 91.
 ὀλίγον φύλον φ. 161.
 ὄλοη φ. 62.
 ὄλοφρονα μανίω φ. 59.
 ὀμήλικα φ. 211.
 ὀμιλος πολύτροπος φ. 92.
 ὀμμασι μαλακοῖσιν π. 40.
 ὀμοίω π. 52.
 ὀμοίως φ. 169.
 ὀμόνοια φ. 71. ὀσίω φ. 208.
 ὀμβροση φ. 15.
 ὀμβροτεχνος φ. 85.
 ὀμβροτιμοι φ. 35.
 ὀμβροφρονα φ. 28.
 ὄνειρε φ. 75. παροτάζειν ὡς
 ἀγαθὸν φ. 56.
 ὄνησῆ πάντας φ. 118.
 ὄντα φ. 195.
 ὄντων π. 55.
 ὀπίσω φ. 101.
 ὄπλον φ. 120.
 ὄπλον τομώτερον σιδύρου φ.
 119.
 ὀπῶια π. 37.
 ὀπόσα π. 36.
 ὀππὲτ' φ. 156.
 ὄπως μὴ πέλιται π. 27.
 ὄρη γῆ ὄρειν ὄρεισι φ. 60.
 ὄρη γῆ ἀρειον χαλίνε φ. 53.
 ὄρεισι φ. 60.
 ὄρεξον χεῖρα πηπτεύουσι φ.
 26.
 ὄρειται φ. 1.
 ὄρεον π. 2.
 ὄρηθαι φ. 81.
 ὄρησι φ. 121.
 ὄρησις χόλον φ. 98.
 ὄσίω φ. 208.
 ὄσισι φ. 127.

ὀσίω

VOCABVLORVM.

ἰσίων φ. 3.
 ἰσκα π. 17. 31.
 ἰσσις π. 5. φ. 15. 16. 47.
 ἰστα φρονέη φ. 187.
 ἰστί π.
 ἰστί φ. 106.
 ἰπ. 20. 60. φ. 69. 70. 71.
 86. 87. 99. 111. 149.
 169. 184.
 ἰδ' π. 32. φ. 154.
 ἰδέ φ. 195. 224.
 ἰδέν φ. 153.
 ἰδ' γήραος φ. 219.
 ἰκ π. 42. 71. φ. 48. 56.
 72. 86.
 ἰκ ἐσορῶσι π. 55.
 ἰκάτι φ. 52.
 ἰν φ. 19. 113.
 ἰρανίδα φ. 68.
 ἰρανόις φ. 70.
 ἰτ' φ. 224. 229.
 ἰτε π. 56.
 ἰτι φ. 37.
 ἰτας π. 9.
 ἰχ φ. 127. 136.
 ἰφιλόμυρον φ. 212.
 ἰφέλλη φ. 62. 63. 154.
 ἰφθιῶαι φ. 206.
 ἰφρα δυνά π. 8.

ἰψι φ. 76.

Π.

Παγαῖ π. 48.
 πάθη κοινὰ φ. 55.
 πάθη κοινὰ πάντων φ. 25.
 πάθος φ. 184.
 παῖδ' φ. 230.
 παῖδα φ. 169.
 παιδί ἄρσενι φ. 200.
 παιδογότον φ. 177.
 παιδὸς εὐμόρφος φ. 203.
 παίδων φ. 207.
 παῖς φ. 198.
 παισὶ φ. 197.
 πάλι φ. 82.
 παλλακίσι φ. 173.
 πᾶν φ. 150.
 παραγίης φ. 193.
 παρ' φ. 5.
 πάντα φ. 28. 40. 93. 232.
 πάντας φ. 81. 118.
 πάντες φ. 36. 91. 104. 108.
 244.
 παρτὸς π. 52.
 παρτὸς φ. 112.
 πάντων π. 12. φ. 25. 33.
 66. 133. 210.
 πένυ πολὺ π. 20.

D 3 παρ'

I N D E X

- { genitiu. } δαυτὸς φ. 147.
 { οἰκέτε βελω λάμβανε φ. 216.
 παρὰ cum { accusa. } κωρὸν { ἀπαιτέων φ. 238.
 { δαπανῶν φ. 37.
 { βραδυπέτους φ. 79.
 παρὰ φ. 180.
 παρὰ δόντα π. 47.
 παρὰ θηκὴν κλοπίμω φ. 130
 παρὰ χεῖρας ἔλθον χεῖρῶν φ.
 21.
 παρὰ χεῖρας χεῖρῶν τῶν φ.
 27.
 παρὰ βίβλιν π. 42.
 παρὰ ἴππῳ μηδεὶς λόγῳ σι, ἔσ.
 π. 25.
 παρὰ ἴππῳ ἀρκείδης φ. 4.
 παρὰ ἔχθρῳ φ. 212.
 παρὰ θηκὴν φ. 11.
 παρὰ θηκὴν φ. 205.
 παρὰ χομῶσι φ. 51.
 παρὰ φ. 146.
 παρὰ φ. 7. 11. 132.
 παρὰ π. 38. 62. φ. 46.
 132.
 παρὰ π. 61.
 παρὰ φ. 109.
 παρὰ { cum genit. } παντὸς π. 52.
 παρὰ { μηδὲν π. 14.
 { cum accus. } σῶμ' π. 32.

πατρὸς φ. 173. 211.

παῖροι π. 56.

πέδον βέβαιον φ. 37.

πειθὸν φ. 75.

πειρώμεθα πένις πάντες φ.
36.

πειλάγειον φ. 71.

πέλας ὄντων π. 55.

πέλας φ. 153.

πέλητι π. 27.

πένησι φ. 110.

πένητα φ. 17.

πενητούστιν φ. 26.

πένητι φ. 80.

πένις φ. 8.

πένις πολυπλάγκτη φ.
36.

πέπρωται ἀπασι θανέειν
π. 15.

πέρ Enclit. π. 23.

πέρας φ. 76.

περι

VOCABVLORVM.

πειρογίζωσι φ. 240.

πέδρομος φ. 223.

πεινισομυράων κυλίκων φ.
233.

πέση φ. 110.

πεσόντι χείρα δίδω φ. 24.

πρέτης κοίλης φ. 163.

πετροφυής πολύπυς φ. 45.

πεφύλαξο ποιείν π. 36.

πῆ π. 42.

πῆμα φ. 116. 196.

πῆμα ποθεινόν φ. 41.

πῆματ' π. ἀπείρονα π.
58.

αὐθαίρετα π. 54.

πῆματι φ. 196.

πειν φ. 65.

πικρός φ. 80.

πίονος ἀγρῶ φ. 235.

πίσυς φ. 76. 92.

πίσιν φ. 11.

πλαζμυρον φ. 136.

πλείσταις φ. 79.

πλέξης φ. 201.

πλέον φ. 228.

πλεονάζον ἄνευ ἐκ ἀγαθόν
φ. 56.

πλεόνεοσι φ. 77.

πλήθεισιν καρπῶν φ. 157.

πλῆν' ὡρακλέες φ. 244.

πλήξας φ. 54.

πληρώσας φ. 21.

πλοκαμίδος φ. 200.

πλόος ἕξιν ἄδηνλος φ. 23.

πλευτεῖν ἀδίκως φ. 3.

πλετον φ. 26.

πλετος ὁ πολὺς ὑψαυχεῖ φ.
58.

πλέτε φ. 106. 235.

πλέτω φ. 49.

πλώειν φ. 151.

πνεῦμα φ. 103. 105.

ποθεινόν πῆμα φ. 41.

ποιείν π. 36.

ποιεῖσαι ἐταίρους κύλακας φ.
88.

ποτῆ ἕς. (μέτρον)

π. 34.

ποικῶ π. 5.

πόλις φ. 232.

πολέμικ προσιόντος φ.

143.

πόλις ciuitates φ. 126.

πολίτης φ. 35. 64.

πολιοκροτάφικ αἰδεῖσαι φ.
209.

πολιπλάγικτε πενίης φ.

36.

D 4 πολί

I N D E X

- πολίται φ. 240.
 πολλ' φ. 231.
 πολλάκι φ. 54. 129.
 πολλάκις φ. 114.
 πολλή φ. 57.
 πολλὴν φ. 121.
 πολλοὶ π. 21. φ. 89. 204.
 πολλοῖς φ. 91.
 πολλῶν π. 61.
 πόλος φ. 72.
 πολὺ π. 20. φ. 69.
 πολυχλήσοις θαλάμοισι φ.
 205.
 πολύμοχθον φ. 161.
 πολλὴν χεῖρον φ. 111.
 πολύολβος φ. 50.
 πολύπυς πετροφυῶς φ. 45.
 πολὺς φ. 58.
 πολύτροπος ὄμιλος φ. 92.
 πόρι π. 45.
 πορευόμενοι φ. 62.
 πόρος ἀρετῶν μέγ' ὀφέλις φ.
 154.
 πόρι φ. 144.
 πόρι π. 66.
 πόριος φ. 89.
 πόρις φ. 188.
 ποταμοὶ φ. 71.
 ποτι π. 11. φ. 177.
 ποτι χεῖμα φ. 160.
 ποτι π. 33.
 ποταμοὶ λόγοις π. 6.
 ποταμὸς φέρι π. 18. ἰχ' π. 24.
 ποτι π. 19.
 ποτι π. 211.
 ποτι π. 199.
 ποτι π. 26.
 ποτι π. 11.
 ποτι μὴδεν ὄχι μὴ σίγα
 σαι π. 30. ἄσε μὴ βλάβη
 π. 39.
 ποτι π. 28.
 ποτι ἀκέρως φ. 84.
 ποτι ἐπιπλεῖν π. 41.
 ποτι ὄψις φ. 76.
 ποτι δόμων φ. 206.
 ποτι π. 27 39.
 ποτι γλώσσης φ. 168.
 ποτι κλέως κέρως φ. 244.
 ποτι λοιπότες φ. 155.
 ποτι π. ἐς χεῖρα φ. 53.
 ποτι φ. 204 ἀνακτα φ. 215.
 ποτι π. 28.
 ποτι φ. 57.
 ποτι φ. 204.
 ποτι φ. 29.
 ποτι π. 60.
 ποτι δέξασθαι ὑπὸν ἐπ' ὄμ
 μασι

VOCABULARIUM.

ματι π. 40.

περσιόντος πολέμου φ. 143.

περσπίπιασ' (πολλοὶ ἀνθρώ-
πεισι λόγοι) π. 22.

περσωνον φ. 8.

περφέρεσα π. 64.

περῶτα π. 1. φ. 6.

περῶτις π. 10.

περῶτις π. 43.

πλωχῶ φ. 20.

πυρ φ. 93. 94.

πυρῶιο νεοτρίβες ἄχθος φ.
158.

πῶς φ. 166.

P.

ράπειν δόλις φ. 2.

ρέζων π. 3.

ρέυσης ἐς ἔρωτα φ. 183.

ρίψα κυσί φ. 175.

ρίψης πενίω φ. 8.

Σ.

Σ' π. 34.

σαυτὸν π. 12. 13. 23.

σαώτης ψυχῶ ἀπὸ τῆς δε π.
66.

σε π. 25. 29. 39. 46. 53.

65. φ. 9. 41.

σέβει π. 3.

σέβει ὄρκον π. 2.

σῆο φ. 6.

σέο φ. 21. 31. 168.

σεμνοὶ φ. 63.

σεσοφισμῆος φ. 125.

σίλ φ. 26.

σιδήρε φ. 119.

σίμελων φ. 163. 164.

σίτε π. 33.

σκάποιτε δικέλλη φ. 149.

σκυβάλισμα τραπέζης φ.

147.

σκυλάκων παναχίης φ. 193.

σμήνισι φ. 165.

σοὶ π. 65. φ. 27.

σοῖση φ. 190.

σὸν π. 7.

σῦ φ. 42.

σοφίη φ. 126.

σοφίη φ. 49.

σοφίω φ. 85.

σοφίης δεοπνεύσε φ. 126.

σαφὸς φ. 50. 85.

σπείρειν ἐνὶ πείρῳ φ. 144.

σπέρματα φ. 16.

σαθμὸν κρέειν ἐπερὶ ζυγόν. φ.

13.

D S σίερα

I N D E X

- ἕργα φ. 186.
 ἕσας π. 69.
 ἕγματα φ. 214.
 εὐγεία φ. 15.
 εὐ π. 63. φ. 9.
 συγγενέσιν φ. 208.
 συμπαρεόντες φ. 129.
 συμποσίω φ. 233.
 σύμφυτος π. 60.
 σωμαίοις φ. 43.
 σωέγειρον φ. 135.
 σωένυαδον φ. 181.
 σωθνήσκεσι φ. 129.
 σωίσασι π. 56.
 σωοπαδός π. 59.
 σὺς βλοσυρῆς φ. 222.
 224.
 σύσασιν (θεῶν θυητῶν τ'
 ἀνθ.) π. 51.
 σφειτέρω φ. 160.
 σῶμ' π. 32.
 σῶμα π. 70. φ. 104.
 σώματος φ. 217.
 σώσον φ. 24.
 σωφροσύνῃ φ. 73.
 Τ.
 Τ' π. 4. 6. 28. 50. φ. 138.

226.
 τὰ φ. 5. 10. 12. 46.
 τὰδ' π. 29.
 τὰδε φ. 220.
 τακτὰ νέμοις δέλω φ. 213.
 ταῦθ' π. 39.
 τάρχοις φ. 122.
 τάρχες ὑψιτένοντας φ. 193.
 ταῦτ' π. 45.
 ταῦτα π. 9. 36. 45. 46.
 φ. 218.
 τάχα φ. 100.
 ταχῆα φ. 223.
 ταχέως φ. 78.
 τάχις φ. 76.
 ταχυτήτ' φ. 121.
 τε π. 3. 4. 10. 13. 17. 21.
 28. 33. 50. 67. 68. φ.
 42. 43. 100.
 τελῶ φ. 186.
 τέκε φ. 167.
 τέκνα φ. 43. 168.
 τεκῆσα φ. 175.
 τελέθῃ φ. 161.
 τελέθονται φ. 101.
 τελέθεσιν φ. 68.
 τελέθω ὅτι παντί, ὃ ἐρέω
 π. 24.
 τελέσαι π. 49.

τέλος

VOCABVLORVM.

- τέλος φ. 48.
 τέμνειν φ. 177.
 τεοῖς φ. 197.
 τεόν φ. 51.
 213. τέρεμ' φ. 133.
 93. τερπνότατον βίον π. 31.
 46. τέρεπ π. 44.
 τετόρων φ. 220.
 τετρακτῶ π. 47.
 τετυγμῶν φ. 52.
 τεύχε μέτρα δεῖσι φ.
 95.
 τεύχε μανίω φ. 59.
 τεύχε φάρμακα φ. 141.
 τέχνας φ. 85.
 τέχνω φ. 149.
 21. τῶ φ. 85. 171.
 φ. τηρεῖν παρθενίω φ. 11.
 τῆς π. 32. 46. 72. φ. 36.
 124.
 τῆςδε φ. 82.
 τί π. 42. φ. 186.
 τι enclit. π. 23. 25. 53. 65.
 φ. 139. 167. 182. 198.
 215.
 τίκτη φ. 169.
 τίμα π. 2. 4. φ. 6. 171.
 τιμαῖς φ. 211.
 τιν' φ. 34.
 τις φ. 81. 176. 189.
 τίς φ. 149.
 τλήμονες π. 55.
 τὸ φ. 29. 52. 95. 138. 228.
 τοδ' π. 34.
 τόδε φ. 228.
 τοι enclit. π. 28. φ. 93 119.
 152.
 τοι τιβί π. 24. 26. φ. 213.
 τοῖν π. 57.
 τοῖς π. 20.
 τοκέοσι φ. 207.
 τόλμα κἀκῶν, ὀλοῦ φ. 62.
 τομώτερον σιδήρε φ. 119.
 τὸν π. 47. φ. 127.
 τὸ τέλος (adv. i. τελέως)
 φ. 48. 52.
 τῆ φ. 217.
 τῶ π. 3. 4. bis.
 τέτων π. 20. 45. 49. φ.
 27.
 τραπέζαις λιγαῖσι φ. 78.
 τραπέζης φ. 147.
 τραπέζοις κβλακας φ.
 88.
 τρέφειν φ. 200.
 τρεῖς π. 41.
 τρεχός, ὁ βίος φ. 25.
 τρυφή φ. 57.
 τρυφῶν

I N D E X

τρυφῶν μεγαληγορίη φ. 117.
 (μὴ) τρυφῆς ἥτορ κακοῖς φ. 51
 τύμβος φ. 97.
 τυφλῶν φ. 22.
 τύχαι δαμονίησι π. 17.
 τυχεῖν φίλε φ. 137.
 τῶ π. 62.
 τῶ π. 5 30. 41. φ. 61. 148
 τῶ π. 9. 66. φ. 220.

Υ.

ὑβρίζει φ. 179.
 ὑβριν φ. 58.
 ὑγιῆς τῆς πρὸς σῶμ' π. 32.
 ὑδωρ φ. 93.
 ὑέα φ. 198.
 ὑπ' αἰάγης φ. 47.
 ὑπαλύξεις φ. 136.
 ὑπάρεχης φ. 106.
 ὑπερβαίνουσα φ. 60.
 ὑπερβασίαι ἀλεγεινὰ φ. 33.
 ὑπερβασίη φ. 66.
 ὑπερβῆς φ. 32.
 ὑπεροπλον φ. 55.
 ὑπερχιδρος φ. 59.
 ὑπνον πρὸς δέξασθαι ἐπ' ὁμ-
 μασι π. 40.
 ὑπτι π. 10.

ὑποεργός φ. 61.
 ὑψαρχεῖ ὁ πολὺς πλέτος φ.
 58.
 ὑψιτένοντας ταύρας φ. 193.
 ὑψώμασι ἑρατίοις φ. 70.

Φ.

φαγέειν φ. 65.
 φαγέειν ὑπὸ τῆς ἰδίων φ. 148
 φάος φ. 100.
 φάρμακα φ. 141.
 φαίλων φ. 61.
 φείδω τῆς ζωῆς π. 72.
 φείδω πάντων φ. 133.
 πλέτος φ. 106.
 φέρεσιν πρῶτος π. 18.
 φέρων λυγρῆς φ. 191.
 φέρονται (κυλίνδρῳ) π. 58.
 φέρων φορέοντα διώκει φ. 159
 φεύγει φ. 143. 237.
 φεύγει π. 60. μαρτυρίαν
 ψευδῆ φ. 10.
 φθείρη φ. 174.
 φθιμύροισι φ. 102.
 φθιμύρων φ. 97.
 φθονέει φ. 69.
 (μὴ) φθονέει ἀγαθῶν ἐτά-
 ροις φ. 67.

φθόνος

VOCABVLORVM.

φθόνον π. 36.
 φίλ' ἑταῖρος φ. 227.
 φίλα φ. 187.
 φιλεῖ solens (χρήματα) π.
 16.
 φίλοι subst. π. 57.
 φίλον adiect. φ. 94.
 φιλέτητα φ. 208.
 φίλος εὐμνέστος φ. 137.
 φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακώ-
 τητος φ. 38.
 φόνοι φ. 42.
 φόνον φ. 29. ἐξετέλεισται φ.
 54.
 φορέοντα φ. 159.
 φεάζει π. 19. 68.
 φεῖνα φ. 117.
 φεῖνας π. 57.
 φεῖσιν φ. 18.
 φρονέη φ. 187.
 φροντίζειν φ. 239. 240.
 φεῖρε φ. 203.
 φύλα φ. 221.
 φύλασσε φ. 205.
 φυλάσσειν πίσιν φ. 11.
 φύλον φ. 161.
 φύσφ φ. 167.
 φύσως φ. 180.
 φύσιος ἀνίας π. 48.

φύτι π. 52.
 φύτιν ἡεῖβοιτων φ. 120.
 φύσις π. 64.
 φακυλίδει φ. 220. 238.
 φακυλίδει φ. 228.
 φαρῶν αἰδρῶν φ. 130.

X.

Χαιτήσσης ἵππε φ. 222.
 χαιτῶν πλοκαμίδος μὴ πρέ-
 φειν φ. 200.
 χαλέπαινε πιασί φ. 197.
 χαλεπή φ. 225.
 χαλέπων φ. 40.
 χαλίνε ὀργῶν φ. 53.
 χάρειν Νομ. φ. 7.
 χάρειν ὄνικα φεῖνης φ. 191.
 χάρεις φ. 229.
 χάρμη μὴ ἐπαγάλλιο φ. 113.
 χεῖμα φ. 160.
 χεῖρ φ. 21.
 χεῖρα φ. 31. 53. 142. 176.
 χεῖρα μιαινεῖν αἵματι φ. 2.
 πισόντι δίδε φ. 24.
 πινητούσιν ὄρεξον φ. 26.
 χειρῶν κλοπίμων φ. 146.
 χθῶν φ. 70.
 χλιδαί φ. 202.

χέλου

I N D E X V O C A B U L I

χόλον δαιμόνιον φ. 98.

χρεών π. 31.

χρεών φ. 230.

χρηῖν π. 45. ἔχειν π. 32.

ὑποτροπάαδαι ἀνάγκη
φ. 128.

οἰνοποτάζειν, ἔσ. φ. 233.

φροντίζων φ. 239.

χρήσις φ. 30.

χρήζοντι φ. 21.

χρήσι φ. 27.

χρηίζων πλέτε φ. 235.

χρήματ' φ. 107.

χρήματα π. 16.

χρήσις φ. 103.

χρησά π. 44.

χρήσις φ. 80.

χρήσις φ. 237.

χρήσις πολλῶ φ. 111.

χρησὲ κακῶν ἀρχηγέ, ἔσ.
φ. 40.

χρησὸς φ. 39.

χρησονται π. 62.

χρησά φ. 45.

χρησεί φ. 86.

χρησῆ φ. 37.

χρησος φ. 110.

Ψ.

Ψαῦε φ. 170.

ψύδρα βάζειν φ. 5.

ψυδῆ μαρτυρίω φ. 10.

ψύδορον φ. 15.

ψύδος ἢ πᾶσι λέγεται π.
23.

ψυχᾶ π. 47.

ψυχαί φ. 102.

ψυχή, ἀθάνατος φ. 112.

ψυχῶ π. 66.

ψυχῆς φ. 46. 217.

ψυχῆς λύσις π. 68.

ψυχῶν φ. 108.

Ω.

ὠγγύις δρυὸς φ. 164.

ὠδε sic π. 19. 31.

ὠν π. 18. 22. 65. 67. φ. 27.

ὠρῶ νεότησιον φ. 203.

ὡς quod π. 15.

ὡς, νε (causal.) βιοτεύσις
φ. 145.

ὡς sicut φ. 45. 167. 171.

ὡς σε ἐλπίζεν π. 53.

CATA

CATALOGVS L O C O R V M C O M M V-

nium, ad quos subiecta analysis vtriusque
Poëtæ sententias vel præcepta, saluo
tamen cuiusq; iudicio, redigit.

1. ^{mic.} Avaritia.	6. Modestia.
2. Fortitudo.	7. Pietas.
3. Iustitia.	8. Prudentia.
4. Liberalitas.	9. Temperantia.
5. Mansuetudo.	10. Veritas.

I I. Virtus.

A N A L Y S I S

Carminum Pythagoræ & Phocylidis.

I. A M I C I T I A.

Amicitia debet contrahi cum optimis quibus-
que Π. 5.

Præferenda inimicitia. Ph. 137.

Amicis verbis obœdiendum, siue excusationibus
amicorum locus relinquendus. Id. 6.

Neq; deserendi amici ob leue quoddam erra-
tum. Id. 7.

Fama amicorum curæ habenda. Ph. 239.

Minimè iungendi, qui fortunæ flatum sequun-
tur. Phoc. 37.

I I. F O R T I T V D O.

Huius extrema vitia duo:

1. Audac-

1. Audacia, in malis quidem rebus, nam in bonis commendatur, Pho. 62.
2. Metus : quò refero Pyth. v. 72, Phoc. 93. & 57. vbi nimia prohibetur sollicitudo, præsertim ob res præteritas, quæ mutari amplius nequeunt.

III. IUSTITIA.

Commendatur iustitia

1. In verbis & factis Pyth. 13.
2. In iudicijs, vbi prohibetur *μεγαλοποληψία* Ph. 7.
3. In acquirendis diuitijs. Pho. 3. quæ, quod obiter hic monetur, sunt res media. Pyth. 16.
4. In mensuris. Phoc. 12.
5. In soluenda laborantibus mercede. Pho. 17.
6. In dando seruis demenso. Phoc. 212.
7. In exercenda gratitudine. Pho. 77.
8. In curandis propriæ vocationis negotijs. Pyth. 30. Phoc. 4. 85.
9. In gestando gladio. Ph. 29.

Contraria iustitiæ.

1. Periurium. Phoc. 14.
2. Usura iniqua. Pho. 80. refer huc & v. 237.
3. Violatio sepulcrorum. Pho. 97.
4. Fouere sceleratos, & accipere furtum, Phoc. 127.
5. Venena propinare. Phoc. 141.
6. Iniuria. Pho. 19. maximeq; in infirmos, Pho. 142. Oritur autem ex satietate. Pho. 58.
7. Homicidium & *αυτοχρησία* Ph. 2. 99.

8. Agro

8. Agrorum vastatio. Pho. 37.
 9. Inuidia & æmulatio iniqua. Pho. 61. 67.
 10. Vindicta priuata. Pho. 74.

IV. LIBERALITAS.

Hæc versatur circa opes ac diuitias, & quidem secundum Aristotelem. Nicom. 4. 1. tum possidendo, tum vsurpando.

κτῆσις sub se habet

1. λήψιν acquisitionem: vbi commendatur labor & studium viuendi ex proprijs. Pho. 145. eodemq; pertinet v. 235. vbi speciatim de fructu agriculturæ.
 2. φυλακὴν, custodiam acquisitarum diuitiarum: quò refer præceptum de parsimonia Phoc 133. & frugalitate, Pyth. 35. Pho. 134. vbi tamen aliqui Pythagoricam ἐμψύχων ἀποχρῆσις intelligunt, vt & v. 67. Pyth.

χρησις, est erogatio diuitiarum, vel beneficentia, quæ

Præcipitur, quòd res humanæ sint inconstantes. Pho. 25.

Exercenda autem erga pauperes. Pho. 20. 26. & peregrinos (quæ speciali nomine dicitur hospitalitas) Pho. 22. 35. Minus verò erga malos. Pho. 144.

Affinis illi miseri-
cordia Erga { cæcos. Pho. 22.
 { naufragos. Pho. 23. vid & 136.
 { lapsos. Pho. 24.
 { desertos. ibid.
 { Mortuos. Pho. 96. & 97.

E

Contra-

Contraria :

Auaritia. Ph. 38. prohibita, quia nihil hinc auferre nobiscum possumus. Pyth. 37. Pho. 106. & mors omnes æquat. Pho. 108.

V. MANSVETUDO.

Condonanda amicis errata. Pyth. 6.

Lenitas sermonis vincit homines. Pho. 75.

Non stomachandum ob quosuis hominum sermones Pyth. 21.

Ira.

Quid? Pho. 60. est frenanda. Pyth. 11. nam aliàs cædem parit. Phoc. 53.

VI. MODESTIA.

Obseruanda in sermone. Pho. 65. & 117. vbi simul de sermonis præstantia per collationem armorum, quæ singulis animalibus præ cæteris Deus concessit.

In factis. Pyth. 36.

Mediocritas optima. Pho. 232.

Animus moderandus in vtraq; fortuna. Pyth. 17. Pho. 113.

Contraria superbia. Pho. 49.

Vitanda, quia moriendum æquè omnibus Pyth. 15.

VII. PIETAS.

DEVS colendus moderatè, hoc est absq; superstitione. Pho. 95.

DEVS ante opus inuocandus. Pyth. 48.

Iurisiurandi religio. Pyth. 2. cui aduersatur periu-

periuurium, quod supra in speciebus iniustitiæ nu-
meratum est.

Abstinendum ab incantatione. Pho. 16. & ar-
tibus magicis. Pho. 141.

Parentes honorandi. Pho. 196.

Liberi quomodo tractandi. Pho. 197.

Pietatis & obœdientiæ fructus varius. Pyth.
50. & 70.

VIII. P R V D E N T I A.

Obseruanda in sermone. Pho. 18.

In actionibus. Pyth. 18 25. 39. vbi & de consul-
tatione. Phoc. 92. vbi de sapienti diffidentia. 115.
vbi hoc: Tempori cedere. & 138. vbi: principijs
obsta.

Vir prudens vel sapiens voluptas ciuitati. Pho.
64. longè, quàm robustus, melior. Phoc. 125.

IX. T E M P E R A N T I A.

Cupiditates vt in genere, sic circa cibum &
potum moderandæ. Pythag. 10. 32. 67. Phocyl.
55. 65.

A carnibus, quas feræ lacerârunt, omninò ab-
stinendum. Pho. 138.

Præceptum conuiuiale. Pho. 233.

Nimius luxus salaces facit. Phoc. 56.

Castitas, Pudicitia. Pho. 11. commendatur ea-
dem & v. 1. ac. 166. & seqq. Item 203. obiter huc
refer v. 220. & sequentes aliquot de mulierum
quadruplici origine.

X. V E R I T A S.

E 2

Fides

IOACHIMI
CAMERARII

IN CARMINA

Pythagoræ & Phocylidis

ἑρμηνεύματα,

Cum notis in illa iuxta atq; ipsum
textum, edita

d

M. VVOLFANGO
SEBERO.

E ; Ad Cla-

ere.
u do-
um
vi-
isq;
nti

11-

Ad Clarissimum virum Du.

M. VV O L F G A N G V M
S E B E R V M,

illustris, quod Schlessingæ est, Gymnasij Recto-
rem solertissimum, Pythagoræ & Phocyli-
dis carmina doctissimis illustrata
notis edentem:

M. HENRICI IVNII SVLANI

Epigramma.

Aξιος ἀειμνησώμενος Επίχαρμος ἐτύχθη,
χρήσιμα ὅτι πάσαι πολλὰ εἶπε κέροις.
ἔχῃ, ΣΕΒΗΡΕ, λίαν καὶ τὸν σ' ἐξέστη καθυμνεῖν,
πλείονα ὅτι δίδως, κρείττονα ἢ δὲ νέοις;
παῖδας ὁ μὲν μῦθον φωνῇ ἐδίδαξ' Επίχαρμος,
ἀλλὰ σὺ καὶ ὁμφῇ βιβλίδιοις τε καλοῖς.
κείνος δερκιδῶνος μῦθον φάος ἠιλιόιο,
χρήσιμα' ἐγχεσίνοος πολλὰ εἶπε κέροις.
ἀλλὰ σὺ ζῶν τε θανόν τε νέες τέχνησιν ὀφέλλας
τέτο μὲν ἐν σώματος· τέτο δ' βιβλαρίοις.
τέτο μὲν αὐτόματοι νηανίσκοι πλείς ἐρέκσι
τέτο δ' Πυθαγόρας Φωκυλίδης τε φανεί.
ἔσθ' δε, ΣΕΒΕΡ, βίβλους σέο νυῦ ὑπομνήμασιν ἔξζας
κρινάς, πρῶσπέμπεις παῖδισιν ὀφειγόντων.
ἔνρεκ' ἀείμνησος σὺ ἔση· βροτοὶ ὅτι λέγῃσι
χράψθ', καὶ εἶπε ΣΕΒΗΡ χρήσιμα πλείσα νέοις.

Ἰωαχέι

Ιωαχείμ Καμεραρίε
ΕΙΣ ΤΑ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ
Χρυσᾶ ἔπη, ἕπουμν.

ἮΔΗ καὶ πρὸς ἄλλων τινῶν γεγονυῶν ἕπουμνημα-
τίων εἰς ταῦτα τὰ ἔπη, φερόμενα ὡς Πυθα-
γόρου, καὶ τὰ Φωκυλίδε, ἡμεῖς ἐν βραχεῖ ἐφαψά-
μενοι τῆς ἐξηγήσεως, καὶ πρὸς ὀλίγων τινῶν Διαλεχ-
θέντες, ἀφόμενοι τὸ ἐν ἑκάστῳ σαφέστερον ἐκθέσασθαι,
ἔτω περανῆμεν τὸ ἔργον. ὅτι ἢ τὰ ἔ. Πυθαγόρου
δόγματα, καὶ δὴ καὶ συγγράμματα τινὰ τῶν Πυ-
θαγορείων τις, Φιλόλαος τὸννομα ἐξέδωκε, τὸ, τε
παιδαγωγικὸν ἠ. Φημι, καὶ τὸ πολιτικὸν καὶ τὸ φυ-
σικὸν, ἐτόρησεν ὁ Λαέρτιος, καὶ τῆτον αὐτὸν τὸν
Φιλόλαον ταῦτα τὰς ἕπουμνηματι ποιήσασθαι λέ-
γεται, καὶ διὰ τὸ χρῆσιμον καὶ καλὸν τὰ ἔπη Πυθα-
γόρου εἶναι χρυσᾶ. ἐπεὶ γὰρ ὁ χρυσὸς πολυτίμη-
τος, εἰώθεσι πρὸς λέξιν μεταφέρειν ἠ. πρὸς ἅπαντα
τὰ παρ' ἀνθρώποις ἀξία ἔ. πλείους νομιζόμενα,
πεῖθοιτο δ' ἂν τις ἔχῃ ἠκιστα τοῖς τὰ ἔπη αὐτῶν τῶν
Πυθαγῶρα περσοικεῖσασιν, ὅτι ἔ. μετρικῶς τότε
ἔτι ἐν χρῆσιν πολλῇ ἕπουμνον τοῖς σοφίζόμε-
νοις, ἔδδῃ τὸν σοφὸν Πυθαγόραν ἀμελήσασθαι τέτρα

εἰκὸς ὡς ἦτοι γραφάμενος αὐτὸς, ἢ καὶ ἐκ τῶν ἀπο-
φθεγμάτων καὶ Διατριβῶν συγχομισάντων τῶν
μαθητῶν, ἔτω τὰς παλαιέσεις ὡς Πυθαγόρας δη-
μοσιώθῃναι. ἤκουσε ἢ Πυθαγόρας Ἐφερέκιδος ἔστυ-
ρίου, ὃν ἀρχαῖοι Φατιντῆς καταλογάδου συγ-
γραφέως, τῶν πρὸ αὐτῶν ἐμμετῶρα σκευθεμένων ἀπειρῶ
γεγονότα πρὸς τὸν ἐξηκουσὶν μάλιστ' Ὀλυμπιάδα
ὥστε σύγχρονον μὲν εἶναι πρὸς Φερέκιδον τῷ τε Φωκυ-
λίδῃ, καὶ τῷ Θείγνιδι, τὸν ἢ Πυθαγόρα ἐτι γρηῶ
ὑστερον γνωριώθῃναι. ὁ ἢ Πασανίας ἰ ἐν τοῖς κερν-
θιακοῖς φησὶν, ὅτι Πυθαγόρας φλιάστῃ ἀνωθεν
ἐγλύετο, τέταρτῃ δότῳγοντῃ ἰππάστῃ ἔστυδω-
ρείων φυγαδωθέντῃ, καὶ ἐλθόντῃ εἰς Σάμον.
μνηστάρχῃ γὰρ Πυθαγόρας ἰσὺ ἔστυδω φροντῃ ἰππά-
στῃ. ἀπῆρε δ' εἰς ἰταλίαν σὺν τῷ πατρὶ μνηστάρχῃ,
καὶ κατώκησεν ἐν κρότωνι, καὶ ἀπέθανε, ἢ ἦτοι τῆς
οἰκίας ἐν ἣ διέτριβεν ἔστυδω τῶν Μιλωνείων ἐμπηθεῖ-
σης, ἢ καὶ διαχειροθεῖς ἔστυδω τῶν διοκόντων ἐ-
χθρῶν, ἔτε χωρίον τι κυαμοφόρον ἔστυδω ἐρκεσθα, ἔτε
πρὸς τῆς σωτηρίας λόγους ποιῆσθα βεληθεῖς, ἢ καὶ
συμβεβηκότων ἀμφὶ τῆς μαθηταῖ ὅσα λέγεται
δυσφορηθεῖς ἐν γῆρα ἐσχάτῃ (τινὲς γὰρ παρεδω-
κασζῆσαι αὐτὸν ἔως ἑτῶν ἑννεήκοντα) ἀποκαρτε-
ρήσαι. σεμνὸν ἢ τὸ σύστημα τῶν τῷ Πυθαγόρα μα-
θηταθέντων εἶναι ἔστυδω ἰσὺ ληπτα μετὰ ταῦτα. καὶ ἢ
δόξα ἔστυδω πολὺν χρόνον διέμειεν, ὥστε θαυμάζεσθα
πρὸς

πλήτε σοφίας καὶ δρετῶν αὐτῶν, καὶ μὴ λείπειν
τὰς καλεμένας ἑταιρείας, αἱ καὶ παρέτειναν, ἕως
τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων ἐπ' ἔτη πλείω τῶν Διακο-
σίων. ὁ ἦ φιλόλατρός τῶν μυσίων ἐποίησάμεθα,
τῶν Πυθαγορικῶν γέγονεν. ἔτι καὶ καλεῖν ἔθελον
τὸν αὐτὸν τὸν πυθαγόραν διδάσκαλον ἐχρηκό-
τας. τέτων ἦ μαθηταί, ὠνομάζοντο πυθαγόρειοι.
καὶ οἱ μιμησάμενοι τῶν περὶ αἵρεσιν καὶ τῶν διαίτας,
πυθαγορισταί· ἢ καὶ ἐστ' ὅτι Ἰππικλάδης ἐπεφέρετό
τις περὶ σθηγορία, ὡς ὁ πρὸς Θεοκρίτου, λεπτός καὶ
μύστικα δασυῶ ἔχων, καὶ αἰαλέες κικίνες, πυθα-
γοριστὰς περὶ σαγορεύεται,

ὡς καὶ κανυπόδατος

καὶ ἡ ἀρα κακοζηλία αὐτῆ τῶν πυθαγορικῶν,
ἐδαμῶς ἀφροντίτως κατὰ τῶν σώματι θεραπείαν
διαγόντων τέτων. οἱ αὖτε αὐχμηροὶ
χρώμενοι καὶ συνεταλμείη τῆ διαίτα, τῶν τῆς
σεμνότητος δόξαν τῆς ἀσκήματι σκυθρωπότητι
ἐθήρων. τῶν ἦ πυθαγορικῶν ἄλλοι μὲν ἀσχολούμενοι
περὶ τὰ θεολογικά, σεβαστικοὶ ἐκαλεῖτο. μετὰ γὰρ
ἐγέρτο τὸ γένος δεισιδαιμονίας καὶ τύφου. ἄλλοι ἦ
οἱ ἐμελέτη περὶ τῶν αἰθραπίνων πραγμάτων, πο-
λιτικοὶ ἄλλοι ἦ μαθηματικοί, ὅσοι περὶ θεωρίας
γρόμενοι τῶν δρεθμῶν καὶ μέτρων Ἰππικλάδου
ἤσκησαν. ἔδοξε ἦ πρὸς θεοῖς ἐνταῦθα τὰ περὶ τῶν πυ-
θαγορικῶν ἱστορήμεα ἐν τῷ Πλατῶνι περὶ σω-

κράτες δαιμονίαις αυτολεξεί ἔχοντα ἔτω. ἐπεὶ γὰρ
ἔξέπεσον αἱ κατὰ πόλεις ἐπαρξίαι, τῶν Πυθαγορι-
κῶν εἰσὶ κρητηθέντων, τοῖς δ' ἔτι σωεσῶσιν ἐν με-
γαπόντῳ σωεσθῆναι ἐν οἰκίᾳ πῦρ οἱ Μιλῶνιοι
πείνησαν, καὶ διέφθειρα ἐν τῷ πάντας. πάλιν
φιλολάου καὶ Λύσιδος νέων ὄντων ἐτιράμη καὶ κη-
φότητι διωσαμένων τὸ πῦρ φιλόλαος μὲν εἰς Λαυ-
κανὸς Φυγῶν, ἐκεῖθεν ἐσώθη πρὸς τὰς ἄλλας φί-
λας ἤδη πάλιν ἀθροισμένους καὶ κρητῆντας τῶν
Μιλωνείων. Λύσις δ' ὅπως γένηεν, ἠγνοῖτο πολὺν
χρόνον. πάλιν γὰρ δὴ Γεργίας ὁ Λεοντίου ἐκ τῆς
Ἑλλάδος αἰαπλέων εἰς Σικελίαν, ἀπήγειλε τοῖς
πρὸς Ἄρκεσον Βεβαίως, Λύσιδι συγγεγονέναι Διφ-
τρίβοιτι πρὸς Θήβας. ταῦτα διηγείτη ὁ πρὸς Πλα-
τάρχῳ πυθαγόρει Θεάνων. ὃ ἢ Λύσις ἔτι
πρὸς τὸν Πόλυμνιν πρὸς ἀγρόμενος ἐν Θήβῃ, πρὸς
δέξαμένους αὐτὸν Φιλοφρόνας ἔτι Πολύμνιδος, ἐπαί-
δουσεν ἐκεῖ τὸν ἦν αὐτὸς Ἐπαμεινώνιδος, καὶ τῆς Δι-
κλείας καὶ Δρετῆς αἰτίῳ αὐτῷ γνέσθαι δοκεῖ. τὸ
ἢ πυθαγορίζειν παροιμιαζόμενοι ἔλεγον, πρὸς τε δι-
αίτης ἐξηλαγμένης καὶ αἰμάτων ἐκτοπίζοντες.
δοκεῖ ἢ πρῶτος Διόδωρος ὁ Ἀσπένδιος πυθα-
γόρει εἶναι δέλων, παρατρέψαι τὸν βίον Ἰππ-
κωικὸν τρόπον, βαθεῖ τε χρησάμενος πώγωνι,
καὶ αἰαλαβῶν τρίβονα, καὶ βορῶν κόμην, ῥηπῶν
τε καὶ ἀλατήσας, καὶ κατὰ τινα τύφον πρὸς Ἰππ-
τήδου-

τήδ' ὄσιν ταύτων περσάγαγών, τῶν περὶ αὐτῶν
 πυθαγορικῶν λαμπρῶν ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων, καὶ
 λευκοῖς καὶ ἀλείμμασι, καρῶν τε τῆ σιωπῆς χρωμέ-
 νων, ὡς ἀθλίαι ἐν τῇ τετάρτῃ. πρὶ μὲν ἐν τέτων
 ἄλις ἐν γὰρ τῷ παρόντι. εἰσὶ δὲ αἱ παλαιότητες αὐ-
 ταί, τὰτ' ὄσειβεν πρὶ τὸ θεῖον, καὶ ὁσίως, καὶ
 δικαίως καὶ κοσμίως μετ' ἀνθρώπων Διὰγειν. τὸ
 δὲ ἔννομα ῥέζων, δηλαδὴ κατὰ τὸν καθιστάμε-
 νον νόμον. εἰ μὴ ἄρα γραπτόν, ἔντομα. τοῖς γὰρ
 καταχθονίοις καὶ ἥρωσι θύοντες, ἐνέτεμνον τὰς
 τραχήλους τῶν ἱερέων κυπλιόντων εἰς τὴν γλῶσσαν, καὶ
 βλέπόντων κάτω· τοῖς δὲ ἐρανοίοις θύοντες, ἀνε-
 κλων τὸν τραχήλον δὲ ἱερέας, καὶ ἔτρεπον ἄνω,
 ὥστε ὄραν εἰς τὸν ἐρανον, ὅπερ ἔλεξεν Ὀμηρὸς αὐε-
 ρύσαι.

Περὶ δὲ τῆς πολυθρυλλήτης τετρακτύος, ἡ
 καὶ ὄρκιον πεποιήκασιν οἱ πυθαγόρειοι, λεκτέον
 καὶ ἡμῖν τι. πρῶτον τοίνυν ἰδίως δεξίθμιον ἔλεγον τὰ
 δέκα. ὡς καὶ ὁ Πλάτων ἐν Φαίδωνι εἶπεν, ὅτι ὁ
 ἡμισυς δὲ δεξίθμιος ἅπασ πειπίτος. ἐκκειμένων γὰρ
 δυοῖν εἰχοῖν πειπεχόντοιν τὰ μέχρι δέκα ἀναλλάξ,
 ἕσασ μὲν εἰς πάντων τῶν δεξίτων, καὶ ἕτέρων τῶν
 πειπιασῶν ἕτω πῶς,

α' γ' ε' ζ' θ'
 β' δ' σ' η' ι'

ἢ τῆς

ἢ τῆς μονάδος ὡς δεκάδος, καὶ τῆς δεκάδος ὡς
ἰδίως δεκάδος, μὴ προσθεΐσης. ἔτω,

γ' ε' ζ' θ'
β' δ' σ' ἠ'

ὅθεν καὶ τὸ ἀίνιγμα, τὰ πείσασα ἄρτια εἶναι. καθ-
έκαστον γὰρ τὰ γ' ε' ζ' θ', πείσασα τέσσαρα δ' ὄντα,
ἄρτια δὴτ' ἐστὶ τῆς δεκάδος ἄρα ἰδίως δεκάδος,
λεγομένης ὡς πυθαγορικῆς, συμβαίνουσα με-
νάδος καὶ πολλαπλασιασμῶ αὐτῆς ἕως τεσσά-
ρων συγκείσθαι ἐκείνῳ, καὶ πείσασα βάσεως τῶν
δ', κερυφῆς ἢ τῆς μονάδος διποτελεῖσθαι τρίγωνον
ἰσόπλευρον. ἐκ τούτου τοίνυν πάντα δεκάδος τε-
τρακτύου ἐκάλειπεν οἱ διὰ Πυθαγόρου. εἶναι ἢ πυ-
θαγορικὸν δόγμα, ὅτι πάντα σπύσασα καὶ δια-
κοσμεῖται τοῖς δεκάδος τῶν γνωρίμων ἐστὶν. τῆς ἢ
τρίγωνικῆς τετρακτύου πρώτης κατὰ τὰς πλώ-
ρας διπλασιασθείσης, γίνεται τετρακτύς ἑτέρα πυ-
θαγορικὴ τῶν λς' πολυώμνητός τε καὶ πάγγελ-
ης παρ' ἐκείνων. καὶ ἔτω διὰ τῆς ὀχδοάδος γί-
νεται τὸ τρίγωνον. ἐτι ἢ, ἐκκεμένων δεκάδος τῶν
πρώτων, καὶ διηρημένων εἰς δύο εἴχες, ὡς ἐνθάδε
τὸς δεκάδος, ἐκεί ἢ τὸς πείσασα πειθῶσαι, τῆς τέ-
των σπύσασα εἴχου ἕτερου γίνεται τῶν λς'. Διὰ τού-
το πρὸς πολλὰς τῶν διποδείξεων, τῶ τῶν λς' δεκά-
δος ἐπέχρηστο, καὶ μάλιστα πρὸς τὰ ἀρμονικά.
ὁρίσκειται γὰρ ἐν ταῖς ἀριστοτέλους δεκάδος τέτρα
ιβθ'

ἢ τετρακτύς, ἀλλ' ὁ Διὰ τῆς τετρακτύος, παρε-
χρηκώς τῇ ψυχῇ πῶς ἐνδελέχεια. πῶς ἢ ψυχι-
κῶς τετρακτύς φυσικῶς διετηκόσα τοῦ Πλάτ-
αρχος, εἰς τε πῶς αἰσθησὶν καὶ δόξαν, καὶ Ἰπση-
μίαν, καὶ νῦν. τὸν τε σίχον παρέθηκε τὸν δε-

Παγὰν ἀνάκ φύσιν, εἰζωμά τ' ἔχουσαν.

πῶς ἢ κοσμικῶς θεωροῖν ἂν τις ἀκρίβετερον ἐπὶ
τάτοις, ὅτι διὰ μονάδος τριαδικῶς περιῆσα, καὶ
πῶς μονάδα πληρωματικῶς ἐν μέσῳ περιλαβῆ-
σα, καὶ περιετμήνη γεωμετρικῶς τῇ τετραδί, ἔ-
τας ἢ τετρακτύς ἦδε πῶς δεκάδα διπτελεῖ, αὐτὴ
τρίτον ἔσα τῇ γῆσφι τρίγωνον. διόπερ καὶ οἱ πυ-
θαγόρειοι

πανδιχέα πρὸς βίαν, ὅρον πρὸς πάντα τιθεῖσαν,
ἄτροπον, ἀκαμάτιον, δεκάδα κλείσιν μιν ἀγνῶν,

ὡς φησὶν ὁ περὶ κλ. Τὸ ἢ τῶν ἰ. συγκεφαλαίω-
μα, στωικτικόν εἶ ἅμα καὶ διπτελετικόν τῆς εἰ-
πωτὸς Διὰ κοσμήσεως παρεδόθη ὑπὸ τῶν πυθα-
γορείων, οἷς ἠκολούθησε καὶ ὁ Πλάτων. πρῶτον γὰρ
σωματικόν καὶ αἰσθητὸν τὸ πᾶν ἐγίνετο. δεύτερον
πνευματικόν τῶν ἐν αὐτῷ, καὶ ἄλυτον Διὰ τὸν τῆς
ἀναλογίας δεσμὸν. τὸ τρίτον, ὅλον ἐξ ὅλων τῶν στοι-
χείων.

τέταρτον, σφαῖρα. πέμπτον, πάχος ἀπᾶσα αὐ-
τὸ ὑπὸ αὐτῷ. ἕκτον, κινούμενον κύκλω. ἕβδομον,
ἐμψυχον. ὄγδον, χρονοποιὸν Διὰ τῶν φειόδων.
ἕνατον

ἕνατον, ἱερά τινὰ ἔχων τῶν θεοποιηθέντων ἀστέρων τῶν
τὸν τέλειον ἐνιαυτὸν συναπεργαζομένων. δεκάτον,
πρωτελές, ἐμπεριλαβὼν ζωὰ πάντῃ ταῖς τέταρσιν
ιδέαις ὁμοιωμένα. ἕτως ἄρα ἀπὸ μονάδ' Θ ,
ἢ ὡς οἱ πυθαγόρειοι. \cup

μηνάδ' Θ ἐκ καθμῶν Θ —

ἢ περὶ Θ ἕως τεσσάρων, ἢ ὡς οἱ πυθαγόρειοι

— — — — — ἕς τ' ἀνίκητου

τέτραδ' Θ πρὸ ζαθέλου — — — — —

καὶ τίκτε ἕτως πρὸ δεκάδα — μητέρα πάντων,
ὡπερ εἶπομεν. πέριτι δ' ὡδέ πως μονάς, εἰς γὰρ
ὁ κόσμος Θ . δύος, τὸ πρῶτον ἐμπερίληπτον πλῆθ' Θ .
τριάς, ὁ ἀναγκαίως πρὸς συναρμογὴν ἔχων δε-
σμὸς. δύο γὰρ μόνω ζωίσασθαι, τρίτη χωρὶς, ἔ-
δυνατον.

τετράς, τὸ ἀπαρτίλογον τῶν στοιχείων. περὶ γὰρ
τὸ πᾶν, καὶ τὰ περὶ δύο αἰεὶ μεσότητες συναρ-
μότησι. τέτων ἢ τὸ συγκεφαλαίωμα, ἢ δεκάς
πρὸ ἧς εἴρηται. ἔτ' Θ γὰρ ὁ ἀθροισμὸς εἰν αὐτῶν,
καὶ τὰ δῶρα ἅπερ ἐδώρηται ὁ ποιητὴς τῷ κατ-
ετκδασμένῳ ὑφ' αὐτῶν ἔργῳ τὰ πᾶσι. ἀλλὰ πρὸ
τέτρας ἄλλοις ἤδη.

Τὸ περὶ κείμενον ἔπ' Θ ὑπὸ τῶν γνωμολογικῶν
ἐκτεθείται, καὶ κείτῃ ἐν τοῖς Στοβαίεισιν παρηγορι-
κοῖς.

τὸ Θ

Τὸ ἢ καταθυμοβορήσης, Φροντίσι καὶ λύπαις αἰα-
λώσης. κατὰ τὸ Ὀμηρικόν.

ὅν θυμὸν κατέδων —————

ἀπηγόρευε ἢ καὶ ὁ Πυθαγόρας καρδία ἐδίειν, συμ-
βολικῶς παραινῶν, ὅτι ταῖς λύπαις ἀντιστῆναι
χρή.

N O T Æ

In hypomnemata Ioach. Camerarij.

^a Laërt. lib. 8. p. 571.

^b Ibid. p. 622.

^c Sic Plutarchus consol. ad Apoll. f. 72. versum 17. &
18. & v. 54. Chrysippus apud Gell. 6, 2. non Pytha-
goræ, sed Pythagoreis ascribunt.

^d E. g. χρύσειον ἄστρον. Hesiod. 1. 109. aurea gens. Virg.
Ecl. 4, 9. aurea ætas, Ouid. Metam. 1, 89. aurea
mediocritas. Horat. 2. od. 10. Δικαιοσύνας τὸ χρύσειον
ἄστρον. Item χρύσειον ἄστρον τὸ τὰς δίκας, Pind. teste Athen.
lib. 12. fol. 546. Xiphil. in Epit. Dion. fol. 170. scribit
ὡς χρυσὸν πλὴν τῆς Ἰουλιᾶς Καίσαρος μοναρχίας φασίωαι, & c.

^e Laërt. 8. p. 568. de Pherocyde idem lib. 1. p. 84.

^f lib. 2. fol. 56.

^g de morte Pythag. Laërt. p. 591.

^h Vide hac de re Epigramma Laërtij p. 596.

ⁱ ibid. p. 595.

^k Photius in excerptis è vita Pythagoræ, Bibl. fol. 712. οἱ
μὲν αὐτῶν τῶν Πυθαγορέων συγγενέων, ἐκαλεῖντο πυθαγο-
ρεῖοι οἱ ἢ τέτων μαθηταί, πυθαγορεῖοι οἱ ἢ ἄλλως ἐξοθε-
ζόμενοι, πυθαγορεῖοι. Quod hysdem verbis referunt
Suid. τῶν Schol. Theocr. ad v. 5. Idyll. 14. Phavorin.
p. 1598. Idyll.

Idyll. 14. 5.

^m Photius ibidem: ἄλλ' ἢ Πυθαγόρου οἱ μὲν ἦσαν περὶ πλῆθος θεωρίαν καταγινόμενοι, οἵπερ ἑκαλέοντο σεβαστικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα, οἵπερ ἑκαλέοντο πολιτικοί· οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα, γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικὰ, οἵπερ ἑκαλέοντο μαθηματικοί.

^o fol. 658.

^r Iamblichus de vita Pythag. cap. 35. Reinecc. hist. Iulian. t. 1. fol. 523. vbi Lysia, pro Lysis; pro Polymnis, Polymnidas.

^r meminit Iamblichus ibid. cap. seq.

^r v. 3. Homeri locus est Iliad. α. v. 459 sed lectione variante; nam al. l. αὐτῶν. al. κοινῶν. αὐτῶν. al. αὐτῶν. Vide Eustath. Ili. fol. 101. Item Guil. Stucium de sacrif. gentil. fol. 117.

^r versu 47. lege Rhodigin. lib. 21. antiq. cap. 9. & alios, quos in fragmentis Pyth. citat. M. Ioach. Zehnerus p. 50.

^s Maximus Mystag. cap. 5. Δεκάς δυνάμεις ἐστὶν ἡ τε- 1
τεὰς, ἀπὸ τῆς μονάδος ἐξελθὼν κατὰ πρόθεσιν ὁμοιωτικῶ- 2
μέν, quaternio decas est potentia, ab unitate se- 3
rie per progressionem composita. Cui similis Phi- 4
lonis locus p. 6. quem vid. ibid. in notis Davidis 10.
Hæschelij. Platonis locus in Phæd. est fol. 77. edit.
VVeibel.

^r libro 1. heresi 31. fol. 81.

^r de Plac. Philosoph. lib. 1. cap. 3. Photius Bibl. fol. 715.

ὅτι γνώσεως ἰκτιώ, φασιν, ὄργανα. αἰδουσι, φαντασίας,
τέχνων, δόξαν, φεβησιον, ὀπισθίμω, σοφίαν, νῦν.

^r Locus integer, ut è Proclo recitat H. Steph. in poësi phi-
losoph. p. 119.

F

πρόθεσιν

— — — — — πρῶτισιν ὁ θεῖος ἀριθμὸς
μυριάδος ἐκ κευθμῶνος ἀκρηάτης, ἐς τ' ἀν' ἰκκτάδ
τετραδ' ὅτι ζαθέλω, ἢ δὴ τέκε μητέρα πάντων,
παρδοχέα, &c. vt paulò antè in scholijs.

(x) vt in sequentibus notis monstratur.

(y) Iliad. ζ. 202.

(z) symbol. 4. apud Gyrald. t. 2. fol. 480.

NOTÆ, AVT SIMAVIS
Commentariolus in textum.

V. 1. Αθανάτ') Xenoph. memor. lib. 4. fol. 807. παρὰ πᾶ-
σιν ἀνθρώποις πρῶτον νομιζέται τὰς θεὰς σέβειν. Apud
homines vniuersos hoc primum lege recep-
tum est, Deos esse colendos. Διάκειται) quidam
διάκωνται, vt referatur ad Deos: sed num. singularis
magis probatur.

V. 2. ἔπειθ') Diogenes Laërtius lib. 8. p. 581. & Suid.
πρῶτ. diuerso ordine à Pythagora præceptum referunt:
θεὸς (Suid. θεὸν) μὴ δαίμωνων ἀρετιμῶν· ἤρωας δ' ἀν-
θρώπων· ἀνθρώπων δ' (Suid. ἀνθρώπων) μάλιστ' ἀγαθῶν. Si-
militerq; Plato de LL. 4. fol. 832. μετὰ θεῶν, in-
quit, καὶ τοῖς δαίμοσιν ὅγ' ἐμφερῶν ἐργιάζουσιν· ἀν' ἤρωας
δ' μετὰ τέτων &c. γονέων δ' μετὰ ταῦτα τιμαὶ ζών-
των &c. Quid verò sentiendum de demonibus, quamq;
illorum genera varia, exponit Guilb. Stuccius libro de
sacr. gentil. fol. 21. b. & seqq. Quod ad ἤρωας, Plato
eos nominari vult ἀπὸ τῆς ἐρεστος ab amore Dei & ho-
minis, Cratyl. fol. 274. vnde & ἠμιθεοὶ dicti; He-
siod 1. 158. alij, vt notat Stuccius ibid. fol. 22. ab
Hera, Gr. ἔρα (Etymol. fol. 437.) i. terra. Avena-
rius in

Herodotus
Samidori.

in Lexico Ebr. à צ'ור Chorim, candidati, illustres; צ'ור
nobiles, &c.

3. pro ἐννομα putat Cam. legi etiam posse ἐντομα . Vide
 ἑσπεριον . ubi litera (9) Ad illud prius autem quadrat re-
sponsum Apollinis, gratificandum dijs, ὕμῳ πάλαιος ,
apud Xenophontem; qui subiicit: $\text{ὡς ἔν' ἄν τις κἀλλίον}$
 $\text{καὶ ὑπερέτερον τιμῶν θεῶν, ἢ ὡς αὐτοὶ κελεύουσιν, ἕτας}$
 ποιῶν , quā aliquis possit rectius & religiosius

*ὁμοίαν
ἢ ὀρθάν
ἢ ἄλλαν
ἢ ἄλλαν*

S Deos honore afficere, quā si ita agat, ut ip-
somet iubent. Eadem mens veri Dei Esa. 8. 20. Eze.
20. 19. &c.

7. adde Theog. v. 323.

8. δύναμις .) nihil necesse est fieri, quod non potest
fieri.

v. 9. cit. Stob. serm. 5. n. 37. al. l. καταῖν ἢ ἐθίζεις

11. ὀρθάν .

12. initio q. μήτ' αὐτῶν . reliqua cit. Stob. serm. 24.
nu. 106.

13. Stob. ἀπ. 4.

14. cit. Stob. serm. 3. n. 28.

15. Palladas:

$\text{πάντες τῶν δαμάτω τρεφόμεθα, καὶ τρεφόμεθα}$.

*μοιρασθῆναι
εἰς*

Et alius quispiam:

$\text{δαμάτω πάντες ὑφειλόμεθα}$.

Anthol. 1. cap. 37.

16. refer huc Theogn. v. 158. & 558. aliaq. de for-
tuna inconstantia loca.

17. cit. Stob. serm. 106. a. 254. Plutarch. consol. ad
Apoll. fol. 72. qui seq. v.

ὡς ἂν μῶρεσσι ἔχοις, ταύτῳ ἔχει, μὴδ' ἔ. c. Simile prov.
Feras, non culpes, quod vitari non potest.

v. 20. iuxta prouerb. Malis ter mala. Sed & bonis ma-
la accidere docet Seneca peculiari libro, quem alij de
providentia diuina inscribunt. Causas veras doctrina
Ecclesie tradit.

v. 21. Citat cum seqq. sex Stob. serm. 3. N. 28. docetur
non esse affligendum animum ob malam famam de no-
bis sparsam, si extra culpam simus. τὸ γὰρ ψευδὲς ὄνειδος ὁ
παραίτερος τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται, falsum probrum
ultra aures non penetrat. Aeschin. de fal. leg. fol.
267. Cui affine Germanicum:

Hüte dich vor der that/
Der Lügen wird wol rath.

Cogitandum tamen interim & hoc Ciceronis: negligere
quid quisq; de te sentiat, non solum arrogan-
tis est, verum etiam omnino dissoluti. offic.
1. p. 20.

v. 23. Stob. ὡς σοί τι γένηται.

v. 24. Stob. ὡς ἄως εἶχ' pro εἶκε, leniter cede: ac statim
ὅτι πᾶσι.

3. 27. cit. Stob. ibidem. De consultatione passim precepta
extant, vid. Theog. 329. 1045. ibidemq; Camerat.
Item prov. diu delibera.

v. 28. cit. idem cum trib. seqq. serm. 4. N. 32.

v. 30. Sirac. 18. 19. Antequam loquaris, disce. Arist.
Nicom. 1. 3. ἕκαστος κείνη καλῶς ἀ γινώσκῃ, ἔ. c.

v. 31. καὶ περιπν. quemadmodum contra: τὸ πολλὰ πράτ-
τεν ἐκ ἐν ἀσφαλεῖ βίῃ, Multarum rerum satagere,
& curiosum esse, non est in vita tutum. Eur. Hip-
pol. v. 785.

v. 32.

32. vid. Theog. 255. & ibi annotata, interq; hac
prou. Primùm rectè valere.

v. 33. ut. cum seqq. duob. Stob. ser. 5. N. 37. Die-
tam καθάριον καὶ ἀθε. procul dubio habuit Plato, quem
idcirco laudabat Timotheus, quòd conuiuia ipsius etiam
postridiè oblectationem sentirent. Plutarch. initio lib.
6. conuiu. qu. vid. Hadr. Iun. prov. Musicus appa-
ratus.

~~Die~~
ta.
Platoni-
cum Con-
uiuium.

37. & 38. habet Stob. ser. 15. N. 73. Tractat rem
eandem fusiùs Theognis v. 899. & seqq.

39. Stob. serm. 3. N. 28. Posterius Hemistich. est re-
petitio versus 27. Lucianus Epigr. 14. citante Stobæo
ser. 3. N. 28. & Anthol. 1. 88.

ἡ βραδύπυς βελὴ μεγ' ἀμείνων ἢ ἡ ταχέια
αἰὲν ἐφ' ἄλλοις πλὴν μετάνοιαν ἔχει.
h. e. interprete P. Melisso:

Optima consilium res est cunctantis: at vltro
Præcipitis multos pœnituisse liquet.

40. Hunc Laërt. p. 581. & Suid. scribunt à Pythagora
discipulos ipsius recitare iussos, quoties domum ingrede-
rentur. Cit. Plut. πρὸς δευτέρου. fol. 101. & πρὸς πο-
λυπραγμ. fol. 307. Stobæus cum seqq. quatuor ser. 3.
N. 28. Expressit latinè autor carminis de viro bono. vid.
prou. Quò transgressus. Allusit huc Heras. lib. 1.
Sat. 4. fin. Seneca item lib. 3. de ira cap. 36. Ani-
mus, inquit, quotidiè ad rationem reddendam
vocandus est. Faciebat hoc Sextius, vt con-
summato die, cum se ad nocturnam quietem
recepisset, interrogaret animum suum, quod
hodie malum tuum sanasti? cui vitio obsti-

«
«
«

F 3 tisti?

tisti? qua parte melior es?

V. 44. Clem. Alexandr. allusum ait ad diuersitatem animorum, quorum alij soleant excitari laude, alij uero in superatione agi & urgeri debeant. Subijcit autem τὸ δὲ ὀπιπλάσσειν καὶ νεθετεῖν καλεῖται. τὸ δὲ ἐπιμολογεῖται ἢ νεθέτησις, ἢ ἐνθεματισμός. ὡς εἶναι τὸ ὀπιπλάσσειν εἶδος, ἢ περὶ ποικιλικόν: reprehendere dicitur etiam monere, quod Græcè est νεθετεῖν. Admonitionis autem, quæ Græcè est, νεθέτησις, Etymologia est ἢ ἐνθεματισμός mentis immissio quòd sit increpatorium genus, quòd mentem pariat. lib. 1. pæd. cap. 10. fol. 57.

V. 47. Plutarchus Pythagoreorum scribit hoc fuisse injurandum, versumq; posteriorem ita recitat:

παρὰν ἀνὰ φύσιν ἐξώμαλ' ἔχουσιν.

lib. 1. de plac. philos. cap. 3. Sexius Philosophus, cuius uerba recitat Henric. Steph. in pœsi philosophi pag. 119.

V. 49. Cuius operi pramittenda preces.

ἐγγὺς δὲ πάντων ἢ τις ἀρχηται καλῶς,
καὶ τὰς τελευτὰς εὖ εἰδὲ ἔπος ἔχειν.

Verisimile est boni initij bonum quoque exitum esse, secundum Sophoclem apud Plutarch. de alibi dien. pœtis princ. ferè.

V. 50. Commendatio preceptorum superiorum ab utili fore nempè, ut, qui diligenter obseruet, cognoscat. 1. deorum & hominum σύστασις, quâ uoce hic dicuntur significari congressum vel colloquium, quomodo Numa congressus agitârit cum Camœnis & Aegeria, teste Livio lib. 1. fol. 15. & Plutarcho in uita ipsius fol. 44.

& 50.

Et 50. Item cum Ioue, referente Plutarcho ibid. sed qui tamen fide id maius, & fabulosum dicere non admodum veretur: quomodo item Socrates cum demotrio suo, de quo Plato Eutyphr. non longè ab initio, Theage fol. 93. Plutarch. pecul. comment. Moral. fol. 654. Aelian. V. hist. lib. 8. cap. 1. Sed verum, & auribus Christianis dignum exemplum sumi posset ex historia Mosi Exod. 33. 11. si tale quid hic locus desideraret.

2. Reram, quæ naturâ sunt, eundem semper cursum esse ac tenorem, Iamblichus explicat de statibus corporum celestium vicibus, *αεγρε*. cap. 3. de quibus Manilius lib. 1. v. 487. Aratus v. 442.

3. Homines ipsos sibi malorum autores esse.
Similiter Homerus Odyss. α. 32. Theognis secus iudicat, v. 539. & de Platonis sententiâ *ὅτι τὰ κακὰ ἐδίδεξεν ἑκὼν ἐρχεται, ἕδὲ ὅτι ἂν ἄνθρωποι κακὰ εἶναι* &c. nemo lubens ad mala descendit, vel ad illa, quæ mala existimat. Protag. 248. Respondendum ex eiusdem lib. 2. de LL. fol. 793. τὰ μὴ κακὰ λεγόμενα ἀγαθὰ τοῖς ἀδικοῖς εἶναι, τοῖς ὅ δίκαιοις κακὰ. τὰ δ' ἀγαθὰ, τοῖς μὴ ἀγαθοῖς, ὄντας ἀγαθὰ. τοῖς ὅ κακοῖς, κακὰ. Quæ vulgò mala dicuntur, iniustis bona esse, iustis autem mala; quæ verò dicuntur bona, bonis quidem verè bona, malis autem mala. Vid. & Arist. Nicom. 3. cap. 4. vbi *ὅτι βελαντιῶν*.

v. 54. Pythagoreis tribuit Chrysippus apud Gell. 6. 2. Stobæus autem & hunc, & seqq. duos Phocylidæ ascribit, si nota in margine genuina serm. 4. n. 32.

v. 59. συνοπαδὸς ἔστι an pugna rationis & affectuum est,
de qua Medea apud Ouid. Metam. 7. 20. ex Eurip.
Hipp. v. 380? Quam D. Paulus Rom. 7. circa finem de-
scribit, sublimioris materiae est.

v. 61. πᾶν. alij λύσειας.

v. 63. θεῖον) Act. 17. 28. ex Arati v. 5.

τὸ γὰρ καὶ ἦρος ἐσμὲν. ———

v. 67. An in genere commendatur frugalitas, de qua & v.
35? an speciatim intelligenda carnes & fabae? Has e-

Carnes & Fabae non
nim edere prohibuit Pythagoras, unde Lucianus ipsum
describit σοφιστῶν, οὗ ἐνομοθέτη, μήτε κρέων γούεωθ, μήτε
κνάμων ἐδίειν, &c. Sophistᾶ, qui instituit, ne quis

vel carnes gustaret, vel fabas ederet, in Gallo .t.

2. p. 597. De fabis notum ipsius symbolum: κνάμων

ἀπέχεσθαι: à fabis abstine. Quamvis sint, qui ne-

gant, κνάμους de legumine intelligendum. vid. Gyrald.

t. 2. fol. 475. Et Rhodigin. lib. 27. antiq. cap. 17. De

carnibus Plutarchus περὶ σαρκοφαγίας. Item Ouid.

Metam. 15. fab. 2. pluresq; alij. Suidas tamen: φα-

σίῃ αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἐυψυχα ἐδίειν, μόνον ὃ

ἀπέχεσθαι βοῦς ἀροτῆρος, καὶ κρεῖ.

v. 70. de immortalitate animae Phocylides quoq; 102.
& 112.

v. 72. vid. prou. Cor ne edito. Phocyl. 94.

v. 73. recitat Iustinus Martyr de Monarchia Dei fol. 82.

v. 77. cit. Stob. serm. 39. N. 137.

Ἰωαχείμης Καμεραρίης

Εἰς τὰ Φωκταλίδου

ἔσομν.

ὁ Φωκυ-

ὁ Φωκυλίδης (α) σιωπήμασε τῶν τε σιμωνίδη καὶ
Σόλωνι, γεγονός τοῖς χρόνοις, οἷς ἄνδρες πλείστοι πε-
ριβόητοι ἔπι σοφίας καὶ ἀμυσίας ἠνθίσαν. ὁ γέν
τῶν ἐπὶ σοφῶν καλεμένων χορὸς τότε εἰς τὸν βίον
πεσῆλθε, καὶ ποιηταὶ πολλοὶ γεγονάσιν ἔνδοξοι.
λέγει δὲ ὁ Σείδας (β) τὰ τῶν ἐπῶν γνωμικὰ ταῦτα
κλέμματα εἶναι ἐκ τῶν σιβυλλείων, ὑφαίρεθέντα
πρὸς Φωκυλίδη. ἀμέλει καὶ φέρεται τῆτο, (γ)

ἔδεν ἄνευ καμάτε πέλῃ ἀδράσιν εὐπετέες ἔργον,
ὡς ἀπὸ χησμῶ μιλησίεσ Απὸλλων. ἀρήται ἦ
καὶ ἄλλα πρὸς τοῖς δεχάοις τῶν ποιητῶν, καὶ ἐν
τοῖς χησμοῖς, ὡσπερ τὸ ἠσιόδειον. (δ)

ἀνδρὸς δ' εὐτέρευ χροῖη μετόπισθεν ἀμείνων,
ἐν χησμῶ δοθέντι Γλαύκῳ τινὶ λακεδαιμονίῳ, ἢ
τοῖ τῆς Πυθίας περαχρωμένης ταῖς ἐμμέτρως φερο-
μέναις γνώμας, ἢ τῶν ποιητῶν ἀπεκδοχὰς ποιη-
σαμένων τῶν χησμῶν ταύτας. καὶ ἐν τοῖς ἔπειτι
μὲν ἔδεν πάνυ ἀδιανόητον τοῖς ἀγαγινωσκομένοις
εἶναι, καὶ δεδημοσίωται πολλῶν τινῶν ἐξηγητικὰ τέ-
των ὑπομνήματα.

τὰ ἦ ἔπι τέλει περσκειμένα, ἐκ τῶν (ε) σοβαίεσ
παρείληπται, καὶ ἔχει τὰ μὲν πρότερα ἔπαινον καὶ
ψόγον γυναικῶν πρὸς βασιλικῶσ. ἔπλωσε ἦ ποιη-
τικῶσ τὴν γῆσιν ἐκ τῆς ὁμοιότητὸ τῶν τρόπων.
ὡς ὅταν ὑπὸ πατρόκλησ λέγηται πρὸς ἄχιλλέασ,
ὅτι αὐτὸν (ς)

F 5 γλαυκῆ

γλαυκὴ ἔτικτε θάλασσα,
πέτραι τ' ἠλίβατοι
ἔτω γὰρ ἠρμυλεύσεν αὐτὸς, προσειπὼν
ὅτι τοίνυος ὄσιν ἀπινής.

ἢ γὰρ ἀγαλλομένη τῷ εἶδη, καὶ στωχσιαστικῇ, καὶ
ἄστατος ἰππογυρῆς ἀνείη. ἢ ἢ πολυτόκῃ, συὸς γέ-
νῃ. ἢ ἢ ἀναιδῆς, καὶ ὀργίλῃ, καὶ τόμαργῃ,
κινῶς φύσιν δόξειεν ἀν' ἔχειν. οἰκουργὸς ἢ καὶ φίλερ-
γῃ. μελαιογυρῆς ὀρθῶς ἀν' προσαγορεύοιτο, οἷα
καὶ δικαίως ἀν' τις εἴξειτο τυχεῖν γαμετῆς.
τὰ δ' ἐξῆς (ε) πλὴν τε γεωργία στωχσιάνη, ἣν φησὶ
ποιητικῶς εἶναι εἰς πλάγην.

καὶ (β) συσέλλη πλὴν ὑπερηφανία τῶν αὐχέντων
καὶ ἀλαζονδομένων Ἰππὶ τῷ γένει, οἱ δὲ πλὴν τῶν
προγόνων δρετῶν μεγαφρονῆντες ὑπεροπτικοὶ σχε-
δὸν εἰσὶν ἄλλων ἀπάντων ὄντες αὐτοὶ, ὡς ἐπὶ
εἰπεῖν, εἰδένες.

Notæ in hypomn.

(^a) Gyrald. Dial. 3. de poët. hist. fol. 101. Adhærebat
Theognidi Phocylides Milefius, vt scribit Ste-
phanus, floruitq; eadem ætate, qua Theognis,
post Troiana videlicet tempora annis plus mi-
nus DCLXVII. hoc est Olymp. LIX. Compo-
suit verò & ipse gnomas, & elegias, hexame-
trosq; nonnullos, quorum quædam, quæ à Si-
byllinis depromta videntur, appellauit Cephala.
Extat, quod legi, Phocylidis Poëma, quod
Nutheticon inscripsit, id latinè licet dicatis ad-
mou-

monitorium. Carmina Phocylidæ ad regem
instituendum plurimum conducere scribit
Orator Isocrates. [ad Nicol. p. 52.]

(^b) Suidæ locum iam expressum habes à Gyrardo. Quantum autem vel è Sibyllinis Phocylides, vel Sibylla è Phocylide depromserit, [ut hoc mitiore verbo cum Gyrardo utar] apparebit nonnihil è sequentibus in textum notis.

(^c) versu 153.

(^d) lib. 1. v. 283. Oraculum vide apud Herodotum in Erat. fol. 229.

(^e) vide notas sequentes, v. 220.

(^f) Iliad. τ. 34.

(^g) v. 235.

(^h) v. 226.

In textum.

[Hic Sib. f designat fragmentum, quod Ioh. Obsopæus in veteri codice repertum libris Sibyllinis adiici curavit, pertingens vsq₃ ad v. 76. Phocyl. Annotavi autem inde non tantum, pro quibus apud Phocylidem alia leguntur substituta, sed etiam versus integros, quos carmen Phocylidem planè non agnoscit, quamuis metro interdum mutilo. Sic enim fragmento toto ob oculos posito unusquisq₃ liberam iudicandi de singulis facultatem habuerit. Quæ de manuscriptis afferuntur codicibus, debentur beneuolo Davidis Hæschelij erga bonas literas studio, qui plura erat communicaturus, si m. sc. codd. ad manum fuissent. Preterea monstratur, quomodo & ad Pythagoræ carmina factum, qui versus à Stobæo aut paræmiographis, & ubi citentur. Quod verò ad explicationem faceret, nihil, aut parum ad-

rùm admodum inserui. In fine autem subijciam specimen
prolixioris explicationis, quam secundùm ordinem locorum
communium in indice obseruatum penè ad finem perdu-
ctam habeo, additurus cum Deo manum vltimam, si ope-
ram istam meam tibi Lector beneuole, non displicere, dis-
centibusue inutilem videri cognouero.]

v. 1. In m. s. quodam codice primum tenent locum versus
hoc loco 6. & 7. idq; piè. Nam DEVS ubiq; de com-
muni omnium sententia in principio collocandus.

v. 5. cit Stob. serm. 12. n. 62. Sib. 1. πάντα φυλάσσειν. Tum
subijcit:

μήτε μάττω ἰδωλα σέβει, τὸν δ' ἀφθιτον αἰεὶ πρῶτα &c.

Neq; frustra idola colas, sed immortalem sem-
per, &c.

v. 7. Stob. πάντα δίκαια νέμειν μηδ' εἰς κρίσιν ἀδικον ἔλθης.
Omnibus iusta tribue, nec in iudicium iniu-
stum venias.

v. 8. Sib. ἰ περσώπω.

v. 9. μετέπειτα θεὸς σε δικάσει.

v. 11. Sib. ἰ ἀγάπῃ δ' ἐν πάσι &c.

v. 15. Ibid. ὅς τι κεν ἂν τις ὀμόσῃ, & inde:

ἐξ ἀδικῶν ἔργων δῶρον χεὶρὶ μήποτε δεῖξῃ.

*δωροῦ
ἴσῃ
ἴσῃ*
Ex iniustis operibus donum ne vnquam ac-
cipias.

Et rursum post v. 16. sed inutile:

εἰς ἡριὰς ἡριῶν * σκορπισμὸν βίβτοιθ.

μήτ' ἀρσνοκοιτεῖν, μὴ συκοφαντεῖν, μήτε φονεύειν.

In secula seculorum dissipatio erit vitæ.

Ne cum masculo cubes, nec sycophantam a-
gas, nec occidas.

Si leg.

Si leg. μὴ ἀρσ. versus posterior admissa synaresi esset integer. sed videant alij.

v. 16. — Satas alio traducere messes.

Virgil. Ecl. 8. 99.

v. 18. Sib. f. γλώσσης. subijcitur:

ὀρφανικοῖς, χήραις, ὀπίθευομένοισι ἢ παροῦχα.

Pupillis, viduis, indigentibusq; largire.

v. 20. Sib. f. πτωχοῖς.

Prov. 21. hic quinque adsunt:

ἰδρωσὶ σαχύων χεὶρὶ χεῖζοντι παροῦχα,

ὃς δ' ἐλεημοσυνῶν παροῦχα, θεῶ οἶδε δανείζειν.

ῥύγται ἐκ θανάτου ἔλεος, κρίσις ὁππότε ἂν ἔλθῃ.

ἔδυσίλω, ἔλεος ἢ θέλη θεὸς ἀντὶ θυσίως.

ἔνδυσον ἔν γυμνόν· μετάδος πεινῶν τ' ἀρετῶν σῶν.

Copiam spicarum manui egenti præbe.

Quicumq; eleemosynam dat, DEO novit fœnerare.

Liberat à morte misericordia, iudicium quando venerit.

Non sacrificium, sed misericordiam vult DEVS pro sacrificio.

Vestito itaq; nudum, impertire esurienti panes tuos.

v. 23 Sib. f. Νου. οἴκτειρον· ὁ γὰρ πλῆς.

v. 27. ib. κ' αὐτὸς χεῖζοντι Ἔς.

v. 28. ib. κοινὸς πᾶς ὁ βίος μερόπειν· ἀνισὸς ἢ τέτυκται.

Communis tota vita hominum: inæqualis autem facta est.

Hunc sequuntur sex alij:

μήποτε ἄνδρα πένητα ἰδῶν, σκόψῃς ἐπέειπαι,

μηδὲ

μηδὲ κακῶς γὰρ προσείπης μοιμητὸν τινα φῶτα
τὸ ζῆν ἐν θαλάτῳ δοκιμάζεται. εἴ τις ἔπραξεν
ἐκνομον ἢ δίκαιον, διακρίνεται εἰς κρίσιν ἐλθῶν·
μηδὲ φρένας βλάπτειν οἴνω· μηδὲ * πίνειν ἀμετῶς.
αἷμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδιολοθύτων δ' ἀπέχεσθαι.

Ne si virum pauperem conspexeris, irrideas
dicterijs

Neq; malignè alloquaris vituperandum ali-
quem virum.

Vita in morte probatur: num quis perpetrârit
Illegitimum quid aut iustum, dijudicatur ad
iudicium si venerit.

Ne mentem lædas vino, nec bibas immode-
rate.

Sanguinem verò ne comedas, & ab ijs, quæ dijs
immolantur, abstineas.

v. 30. ib. χήση, ἔμοχ ἐκνομα.

v. 31. ib. κἂν γὰρ.

v. 32. al. l. γείτονος ὄντος.

v. 33. cit. Erasmi. Prouerb. ne quid nimis. in fine q. l. ἀλι-
ναί. Sib. f.

πᾶς ὄρος ἐστὶ δίκαιος. ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινὴ.

Omnis terminus est iustus: transgressio verò
vitiosa.

Quem sequitur:

κτῆσις ἐνήσιμος ἐστ' ὀσίων· ἀδίκων ἄποικηρά.

Possessio utilis est sanctorum, iniustorum verò
praua.

v. 34. ibid. λωβήση καρπὸν. al. λωβήσης καρ.

v. 36. ibid.

πάντες

πάντες γὰρ ξένους περιρῆσονται πολυμάχους,
ὡς ξένοι ἀλλήλων· ξείνος δὲ γὰρ ἔστι ἐν ἡμῖν
ἔσται· ἐπεὶ πάντες βροτοὶ αἵματος ἐξ ἑνὸς ἐστέ.

v. 37. Ibid. ἔχει τὸ πον αἰθ'. Postea subiung.

μὴ δὲ θέλεις πλετεῖν, μήτ' εὐχεῖ· ἀλλὰ τόδ' εὐχε
ζῆν ἀπὸ τῆς ὀλίγων, μηδὲν τε ἔχοντα ἀδίκον.

Non velis ditescere, neq; opta: sed hoc opta
Vt viuas paucis contentus, nec quicquam pos-
fideas iniustum.

Simile Theognideum hoc v. 1151.

ἔτ' ἔραμαι πλετεῖν, ἔτ' εὐχομαι· ἀλλὰ μοι εἴη
ζῆν ἀπὸ τῆς ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

v. 38. 1. Tim. 6, 10. ῥίζα πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργ-
γυρία. Sibyll. lib. 8. 17.

ἀρχὴ πάντων κακῶν φιλοχρημοσύνη —

Sib. fragmentum annectit:

μὴ πόθος εἰς χρυσόν, ἢ εἰς ἄργυρον· ἐν δ' ἄρα καὶ τοῖς
ἔσεται ἀμφήκης θυμοφθόρος ἔνθα σίδηρος.

Ne desiderium sit auri vel argenti: in his e-
nim

Erit acutum animum corrumpens ferrum.

Post v. 43. hic est insertus:

μηδὲ δόλους ἐάπειν, μὴ πρὸς φίλον ἦτορ ὀπλίζειν.

Ne fraudes consuas, neq; contra carum cor
armes te.

v. 44. Citat Stob. serm. 12. n. 62.

v. 45. χάριον ἢ χάριον?

v. 46. additur è Io. Sambuci libro vetere, monente Pe-
tro Victorio in var. lect. appendice ad lib. 26. cap. 2.

v. 47.

- v. 47. f. Sib. ὅς δ' ἔω' ἀν.
- v. 48. ibid. βαλὴ δ' οὐθιμὸν ἐκίσυ, redarguitur.
- v. 49. cit. Stob. serm. 3. n. 28.
- v. 51. Prou. quod factum est, &c.
- v. 54. f. Sib. ἔξετέλεσε.
- v. 55. cit. Gilb. Cogn. prou. mediam viam eligere.
Stob. hunc & seqq. duos serm. 5. n. 37.
- v. 57. f. Sib. ἔλκετ'
- v. 58. cit. Gilb. Cogn. prou. Rhetorici colores.
- v. 61. f. Sib. — φάλων δέ γε φαῦλος.
- v. 62. f. Sib. — ἀγαθῶν δέ γε κῦδος ὀπάξῃ.
- v. 63. cit. Stob. serm. 5. n. 37. f. Sib. σεμνόν, quemadmo-
dum Thales : πῖσόν, γῆ' ἀπίστον ἢ θάλασσα &c. apud
Laert. lib. 1. p. 53.
- v. 65. Citat cum seq. Stob. ibid. f. Sib. ἐν μέτρῳ φαγέειν,
πίπειν &c. al. πιεῖν, sed cuius syllabam primam corre-
ptam legis Iliad. θ. 189. & alibi passim. Epenithesi au-
tem ista vitur praeter alios Homerus quoq; Iliad. δ.
263. & alibi.
- v. 66. ib. ἀλεγεινόν, quomodo ante σεμνόν. al. ἀλεινόν.
- v. 67. citat cum seqq. quatuor Stob. serm. 38. n. 139. f.
Sibyll. pro sex his versibus hos duos habet :
μὴ φθονερός, μὴ ἀπίστος ἔσῃ, μὴ λοίδορος ἴδι,
μὴ ἢ κακογνώμων, μὴ ψευδαπάτης ἀμέτρητος.
- Ne inuidus, neq; incredulus sis, nec calumnia-
tor esto,
Nec pravi consilij, nec impostor immode-
ratus.
- v. 73. cit. Stob. serm. 5. n. 37.
- v. 83. 85. duosq; sequentes cit. Stob. serm. 4. n. 32.
- Versus

versus 84. Hesiodo quondam ascriptus fuit sed falsò ,
quo nomine Cicero vocat Ἰσίδου Ἀττ. 7. v. 17.
Plutarchus & Lucianus omninò sine auctoris mentione
citant : ille de pugna Stoicorum fol. 459. hic de *causa*.
2. 1. p. 845. Esse autem Phocylidis monent Erasm. prou.
ne de lite pronuncies, & Gilb. Cogn. annot. ad Lu-
ciani citatum locum. Hunc verò ipsi locum vendica-
tum vult antiquissimus codex m. sc. Bibliotheca Au-
gustana.

v. 89. Theog. v. 115.

v. 96. Turnebus refert ad ritum injiciendi mortuis pulve-
rem, vel terram, aut glebam. Vid. lib. 16. ad. v. 22. &
lib. 25. cap. 6. Item Rhodig. lib. 17. antiq. cap. 20.

v. 108. & 109. cit. Stob. serm. 117. n. 272. legens :
πάντες ἴσοι νέκυσ —

v. 111. q. 1. ὀπίσθου.

v. 115. cit. Erasm. prou. Servire scenæ. Gilb. Cogn.
prou. Non est in ventum reflandum.

v. 119. & seqq. septem recit. Stob. serm. 3. n. 28. sed v.
120. & 121. sequor distinctionem ac lectionem m. sc.
cod. cum apud Stob. aliàs legatur :

ὄπλον ἐκείνῳ νέμει θεὸς φύσιν ἡερβοφοίτου ,

ὄρεισι μὲν πώλλω ταχ. — — —

Nam & φύσις ἡερβοφοίτου rectiùs acribus in specie tribui-
tur, & pernitas πώλλω quoq; verè competit, vnde
μετρημίος πώλλος vocatur, qui pernitate pedum quasi
cum ventis contendat. Anth. 4. cap. 4. Ep. 2. Et Equi ab
Homero in genere nunc ταχῆς appellantur, Il. e. 356.
nunc ὠκύποδες Odys. σ. 262. nunc πωδάκεις Il. ε. 614.

G

nunc

- nunc ἐλαφρότατοι θεῖεν *odys.* γ. 370. &c. *Plutar.* quos
κρυφώτατον, inquit, ἵπποι, καὶ ὠκύτατον. *περὶ τύχης.* fol. 60.
- v. 122. placuit sequi lectionem notatam à Fr. Sylburgio,
nec, ut videtur, improbatam, quod vulgata scriptura
(ταύροις δ' αὐτοχούτοις κρέσσον) mendii suspitione libe-
rari nequaquam possit.
- v. 131. cit. *Gilb. Cog. prov.* Vtrique fures, & qui, &c.
- v. 134. Intelligunt plerique Pythagoricam ἐμψύχων ἀποχλήν
de qua mentio facta ad v. 67. *aur. Carm. Amerbachius*
aliter, quem vide.
- v. 137. Hinc Pythagoras præcipiebat τὲς μὲν φίλους ἐχθεῖς
μὴ ποιεῖν, τὲς δ' ἐχθεῖς φίλους ἐργάσασθαι. *Suid.* τ. v. *La-*
ert. lib. 8. p. 581.
- v. 138. al. *θηροβόρον*, sed sic actiue esset exponendum. *Exod.*
22. v. vlt. κρέας (ἐν ἀγρῷ.) *θηριάλων ἐκ ἔδιδε. τῶν κωὶ*
ἀπορῆ. φατε αὐτό.
- v. 141. φάρμακον, quomodo & venenum, vox media. *Eu-*
stath. ll. fol. 352. *Gell.* 12. 9. *Vid. Hom. Odys.* δ. 230.
- v. 144. vid. *Theogn.* 105.
- v. 148. al. ἀπὸ εἰκείων βίβτων.
- v. 165. al. μνηστικότητα, κατ' ἐναλλ. pro μύρια, per flores varios
domum ceream adif.
- v. 186. similiter *odys.* ζ. 182.
- v. 192. vid. *Theog.* v. 183.
- v. 205. & duos proximos cit. *Stob. serm.* 5. n. 37.
- v. 209. *Leuit.* 19. 32. ἀπὸ προσώπου πολιῆ ἐξαναστήσῃ &c
cano capiti affurges, *Cic.* 1. *de inuent.* p. 52.
- v. 212. δασμὸς γαστρός ὄφ. *Terentio & Plauto demensum.*
Phorm. 1. 1. *Stich.* 1. 2. *Luc.* 16. 42. σιτομέτριον &c.

v. 214

Comparatio similitudinum et similitudinum in appropinquatōe S. 14.
V. 214. *συματα γράφει* transl. à re literaria. Simili vsus
phrasi Plautus Pseud. 1. 5. in fine, qui & literatum
hinc vocat. Cas. 2. 6. qui Gr. est *συματίας*, Athen. lib. 14.
fol. 658. vid. prov. Samij literati.

V. 220. è Stob. serm. 71. n. 192.

V. 228. ex eiusdem serm. 85. n. 219. V. 229. Gesn. legen-
dum fortè suspic. — *ἔτ' ἐνὶ βελῆ*, pro *ἐνὶ σ*

V. 230. cit. Plut. *ῥωιδ.* fol. 2.

V. 231. Ex eodem de aud. fol. 30. apud Clem. Alex. sine au-
toris mentione legitur: *πολλὰ πλανηθῆναι διζόμε.* in fine
s. *σρωμ.*

V. 232. Ex Arist. Polit. 4. cap. 11.

V. 233. Ex Athen. lib. 10. fol. 418.

V. 235. è Stob. serm. 54. n. 222.

V. 236. citat Erasmi. prov. Amaltheæ cornu: Et Hadr.
Iun. prov. Herculis cornu.

V. 237. Suid. in *ἀπαιτέων*.

V. 239. Phrynich. Ecl. dictionū Atticarū in *γογγυσμὸς* p. 64.

V. 241. Clem. Alexand. *σρωμ.* 5. fol. 261. qui à Phocylide
significari ait diversitatem angelorum, quorum alij boni
sunt, alij mali, vel apostatae, desertores.

V. 243. cit. Strabo lib. 10. circa finem. Vid. & Rhodigin.
lib. 18. cap. 26. Demodocus leuiter immutauit Anthol.
2. 43. allegauitq; ad istum modum Erasmi. prov. Lerij
mali.

PARTICVLA COMMENDATIO-
nis in carmina Pythagoræ ac Phocylidis
aliquantò vberioris

G 2

SPE-

SPECIMINIS LOCO

huc apposita.

DE INVIDIA.

Phocyl. v. 67. & seqq.

Invidiae verbum ductum est à nimis intuen-
do fortunam alterius, Cic. Tusc. 3 p. 194. b. Et 4. p.
212. b. Invidentiam, inquit, (nam hoc nomine ma-
viti, quam invidia) esse dicunt ægritudinem susce-
ptam propter alterius res secūdas, quæ nihil no-
ceant invidenti. Gr. φθόνος describitur πάθος λύπης ἐπι-
τῆς τῆς πέλας οὐραγία ab Etymol. fol. 793. qui dici putat
quasi φθόνος, fortè quòd occidat aut tabefaciat, quos occupa-
vit, iuxta Epigramma illud ἀδελφόν, Anthol. 1. 83.

ὁ φθόνος ἐστὶ κακίον, ἔχει δὲ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.

τῆκε δὲ φθονεῶν ὄμματα καὶ κραδίω.

Rote hinc

in esse

pag. 325.

Hoc est Interp. Vinc. Obsoræo.

Grande malum liuor, tamen est bonitatis in ipso

Nonnihil: osorum lumina, corq; vorat.

Sed nolo hinc plura de natura huius vitij: quam accuratè
passim descriptam habes: nominatim apud Plutarchum de
invidia, & odio, fol. 428. Stob. serm. 38. n. 139. Anthol.
lib. 1. cap. 38. & 2. cap. 51. Iohan. Spin. lib. 4. de tranquill.
animi. Francisc. Patrit. lib. 5. reg. instit. tit. 11. Nunc sal-
tem videbimus, quibus Poëta noster argumentis præceptum
suum, quo invidiam prohibet, sulciat. Primùm autem ab
exemplis argumentatur, deinde rationem à fine petitam
annectit. Et exemplo quidem vivit:

I. Deo

1. Deorum, inter quos inferiores ait haud inuidere superioribus. Nam ita fascinati erant homines ethnici figmento suo de multitudine Deorum, ut alios alijs crederent superiores & potentiores, ut ex Timeo Platonis, itemq; ex Homero, Hesiodo, Virgilio, & ceteris passim apparet. De angelis Christianus idem rectius diceret, ex quo iam in bonitate atq; integritate sua confirmati sunt. Nam initio creationis quam fœdè Lucifer iste (Esa. 14. 12.) inuidia culpâ lapsus fuerit, quantamq; vniuerso generi nostro ruinam vnâ (proh dolor) attulerit, docetur alibi.

2. Lunæ, quæ licet & minor sit sole (Gen. 1. 16.) & ad eò splendore ab illo superetur, ut quicquid ex se terris ostendit, id omne ex Sole concipere necesse habeat, ut ferè loquitur Plinius lib. 2. cap. 9. itaq; tantum luce luceat alienâ, ut Cicero somn. Scip. p. 128. a. tamen omnis interim expers est inuidiæ, contenta statione ac sorte, quam supremus ipsi rerum conditor assignauit.

3. Terræ. Habet quidem illa per se suam etiam magnitudinis laudem, vnde Poëta non verentur eam vocare ἀπειροῦ ἀσφραγισμένην infinitam, Ili. π. 446. ἀπειροῦ ἰσῆ. Ili. v. 58. ἀπειροῦ Hesiod. Theogn. 878. lat. magnam. Georg. 4. 366. immensam Ouid. Trist. 4. 2. 59. sed reuera tamen ad vniuersi cœli complexum quasi puncti instar obtinet, ut Cic. Tusc. 1. p. 156. b. suffragante Plinio lib. 2. cap. 68. Et Seneca propterea ridens, hoc est punctum illud, inquit, quod inter tot gentes ferro & igni diuiditur, præfat. qu. nat. Ad quam sententiam eleganter allusit politissimus ille Scotorum Poëta lib. 1. sphaera v. 549 cuius verba non molestum spero, erit cognoscere:

Nec leuior labor est cœlo componere terram :
 Ut collata simul cum sint ratione sagaci,
 Percipias rerum sit quantula portio, verbis
 Quam nos magnificis in regna superba secamus,
 Partimur verbo, mercamur, sanguine fuso
 Ducimus exiguæ glebæ de parte triumphos.
 Illa etenim moles per se spectata seorsim,
 Magna quidem : si cum stellati tegmine cœli
 Componas, puncti instar erit, vel seminis, vnde
 Condidit innumeros * senior Gargetius orbes.
 [* id est Democritus, qui ex atomis plures mun-
 dos conflare dixit.]

*Talis igitur quamuis terra sit conditio, tamen illam
 quoq; ab inuidia Phocylides planè alienam esse, minimeq;
 vel ob suam paruitatem, vel ob amplitudinem, aut virtu-
 tem altitudinis cœli, vt Sirac loquitur [17. 31.] in-
 dignari affirmat.*

4. Fluminum, quorum eadem ad magnum & spaciosum
 mare (Psal. 104. 25.) ratio, atq; terra ad cœlum, & ad
 solem Lunæ : nimirum — αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἑξῆς, sempiternam
 habent concordiam : siquidem perpetuis inde oriuntur, & eò
 recurrunt vicibus. Et si enim, quod ortum eorum spectat
 (nam quin mare instuant, nemo dubitat; notumq; Plauti
 dictum Pœn. 3. 3.

Viam qui nescit, quâ deueniat ad mare,
 Eum oportet amnem quærere comitem sibi.
 Ac vulgò dicitur :

Ad mare decliuus currit citò vndiq; riuus : —
 Vndiq; per montes currunt in flumina fontes.)

Et si, inquam, quod ortum spectat, discrepantes sunt. Phi-
 losopho-

losophorum sententia, nec ipsi Aristoteli videntur flumina
& fontes ex mari derivari, Meteor. 1. 13. tamen pluris fa-
cienda scripturae sacrae auctoritas. Eccl. 1. 7. & Sir. 40. 11.
cui & Homerus astipulatur Il. φ. 196. nec Plato aliter in
Phaedone fol. 83. quamuis nonnihil de Tartaro figmenti ad-
miscens: οἱς τῆτο χάσμα, inquit, συρρέουσι πάντες οἱ ποτα-
μοί, καὶ ἐκ τῆτος πάλιν πάντες ἐκρέουσι, in hunc hiatum
omnia confluunt flumina, atq; inde rursus om-
nia effluunt. Et veteres communiter sensisse πλὴν θαλάσσης
ἀρχὴν εἶναι καὶ σῶμα τῆς παντὸς ὕδατος, mare uni-
uersae aquae corpus atq; originem esse, scribit Arist.
Meteor. 2. 2. Quod Iulius Caesar Scaliger argumentis insu-
per validissimis confirmat, exercit. 50.

Hactenus exempla: sequitur ratio à causa finali, vel
ἀπὸ τῆς βλάβης ἀ δαμνο, quo cum invidia & inde nascens
discordia plurimum coniuncta est. Si dij discordes ef-
sent, coelum non consisteret.

Deos quod dicit, nugae, ac quid? quod ap. Hom. Il. ο, vers.
32. βῆν δ' ἰδρυαὶ πόλεμονδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες, pro-
fecti sunt ad bellum dij diuisum animum habentes.
Cetera autem verissima, & maxime quidem congrua
pronunciato Christi: Omne regnum dissidens ad-
uersus sese, desolatur, & omnis ciuitas aut domus
dissidens aduersus seipsam, non stabit. Matth. 12.
25. & alibi.

Addo autem pro appendice, suo interim cuiq; relicto iu-
dicio, per Deos intelligi fortassis stellas posse, quarum ex-
emplum in hac causa non inepte vsurpaueris. Nam primò
similitudinem illis tributam hinc licet cognoscere, quod Pla-

to vocat *θεῖα ζῷα*, diuina animalia, in Tim. fol. 1053. in Cratylo verò nomen *θεός* deriuatum censet à *θεῶ* curro, quia primi Græci, & hos imitati barbarorum complures nullos deos agnouerint, nisi Solem, Lunam, Terram, Astra, & Cælum, vt quæ perpetuo quodam cursu mearent ac currerent. fol. 273. Cicero consimili sensu in som. Scip. p. 128. *stellas* diuinis animatas mentibus dicit. Et Plotinus de communi Platoniorum sententia astruit, *stellas* non tantùm sentire, sed etiam vota cognoscere hominum, exaudire quoq; vt ex eo refert Rhodigin. ant. lect. lib. 1. cap. 19.

Deinde ipsa nos docet *οὐροίη* alias alijs tùm maiores esse, vnde Astronomi quasdam faciunt prima magnitudinis, quasdam secunda, & sic deinceps, vt monstrant inter alios Philander ad cap. 6. lib. 9. Virruuij, & Ioseph. Scal. comm. in Manil. p. 412. tùm splendidiores, qua de re Scal. ibidem p. preced. & D. Paul. 1. Cor. 15. 41. Nihilominus tamen inter illas tanta est concordia, vt Pythagora atq; ipsum secutis occasione dederint fingendi mirificam illam harmoniam siue Musicam cælestem, de qua Arist. de cælo 2. 9. Cic. in somn. Scip. p. 28. b. Macrobius in eodem lib. 2. cap. 1. Plin. hist. nat. 2. c. 3. & c. 22. aliq; plures. Et secus si fieret Cælum, unred mundus consistere non posset. Quò facit locus Manilij sub finem libri quinti:

Viq; per ingentem populus describitur urbem
Præcipuumq; Patres retinent, & proximū Equester
Ordo locum, populumq; Equiti, populoq; subire
Vulgus iners: videas etiam sine nomine turbam:
Sic etiam magno quædam respondere Mundo

Hæc

Hæc Natura facit, quæ cæli condidit orbem.
Sunt stellæ procerum similes, sunt proxima primis,
Sidera, suntq; gradus, atq; omnia iuncta priori.
Maximus est populus, summo qui culmine fertur,
* Cui si pro numero vires Natura dedisset,
Ipse suas æther flammâs sufferre nequiret,
Totus & accenso Mundus flagraret olympo.

* *al. l.*

Sidera nam paribus si certent omnia flammis,
Ipse suos ignes æther tolerare nequiret.

F I N I S.

G 5

Nota-

Notatio σφαλμάτων,

Vbi tamen quædam non tam σφάλματα,
quàm variantes lectiones, adeoq; no-
tarum qf. ἀλλοιωμένα.

Pyth. v. 6. scrib. πρᾶσι. 13. ἀσκεῖν, vt habet etiam in-
dex : Stob. l. ἄσκει, vt est in notis : vtrunq; rectè ; sed
hoc hians magis. 35 : ἄθρυπλ. 40. ὄμμασι. 70. ἐλεύθεροι.
Lat. v. 41. diurnorum.

Phocyl. v. 8. πανίν, ἀδ. 25. βίϙ. 34. ἀρέσης. 50. δυνατός
9' 62. πονεῦνται. 81. καλιῆς. 93. λαός. 116. λύσις. 143. προσ-
ίοντ. 164. ὄρυ. 168. ἀλ. σέο, vt respon. versioni : licet ipse
quoq; versionis autor ἄλοχον, σέο τ. 217. ἀγνώμαι. Lat. v. 95.
Sacrificæ. 165. milleforos.

In Indice vocab. Αμετέραι. ἄνδρα pro ἀδ. ἀπατηθῆναι. ἀρ-
χηγῆ. αὐτόχυτον, mutata lect. ratio est in notis. γασρός. φ.
174. διδάσκ. ὅσα χ. δέλω. ἰάσσης trib. loc. posteriorib. ἐπεὶ
pro ἐπί. ἐπαφέλιμ. ἔργοισι. ἐτήτυμα. Θερόβορον, quomodo &
in κρέας Θερόβ. ἴχνη pro ἴχνη, tametsi neq; hoc vit. καθίσαι.
κακῶν λύσ. in textu est παύσειας eodem sensu. καλιῆς. κασι-
γνήτης. καλοθύμιϙ. κεράισιν αὐτοχ. sic vulgò ; de mutatione
vid. not. κτήνας θνητοῖο, hîc discrepant versiones. Compo-
sitio autem ista facta ad vulgatam : Amerbach. & Neand.
aliter. κυνός. λόγισαι. περιάμεθα πον. al. ξενίης, quod & ad πει-
νίης obseru. πείτης κ. πῆματ' ἀπείρ. sine π. intermedio. πείειν,
non πείν. πολυπλάγκτη ξενίης, vt & paulò ante monitum.
πολυὸ χρ. πρήξαις. σεμνός. σωίσασι. τιμᾶσι.

Deinde mutandi numeri : vt ἀπαις extat v. φ. 28. non.
24. εἰη φ. 213. εὐπρήξαις. π. 44. ἔχοντ. πημ. π. 54. ἦ. φ. 188.
θῆσφ εἰς ἴχνη. π. 46. καὶ etiam φ. 114. κερῆμ. βιότοιο φ. 156 ὄ,
τι. π. 26. παρὰ καιρὸν δαπ. π. 37. πείση φ. 135. σαυτὸν. π. 14.
Φακυλίδεω φ. 239.

Vel tollendi, vt in φροντίζεν prior : in τὸ τέλϙ posterior :
in γὰρ αἰθαι. intermedius ; in πάντα postremus.

Tum

Tum de fragmentis è Iust. M. & Stob. aureis carminibus
adiectis inferendæ sequentes voces :

αἰείσω π. 77.

(ἄλλοι φ. 241.)

αὐτός π. 76.

βίβηλοι π. 77.

[Δέμνια φ. 186. pro quo irrep-
sit δέσμια.]

εἴ τις ἰρεῖ π. 73.

εἶμι π. 73.

εἰπεῖν π. 74. 75.

ἐμὸς ibid.

ἐνός π. 73.

ἐπίθεσθε θύρας π. 77.

θεός π. 73.

θύρας π. 77.

ἴσον π. 74.

κοιτοικῆν π. 75.

κόσμον σήσας π. 74.

καὶ χί π. 75.

μόνον π. 75.

[ξενίης πολυπλάγκτε (al.
πενίης) φ. 36.]

ὀφείλῃ (εἰπεῖν) π. 73.

ἔτ' π. 73. 74.

περὶ ἐνός π. 73.

παύσεσθε κρηκῶν (al. λύσεσθε)
π. 61.

πειποίηκε π. 76.

πειποίηται ibid.

[πολλὰ φ. 232.]

[πόλοις φ. 121. pro vulg.
πολλῶν vid. notas.]

στήσας κόσμον π. 74.

συνετοῖσι π. 77.

τέτε π. 76.

τέτω π. 74.

ὦ π. 76.

In Catalogo loc. comm. pro Avaritia scrib. Amicitia.

In scholijs Cam. Pyth. octern. E.p. 6. fac. b. lin. 18. πο-
λύμην. pag. 7. b. lin. 6. ἀεγνάς lin. 12. τετρακτ.

In notis ad text. Pyth. v. 3. locus Xenoph. est 4. memo-
rab. fol. 803. v. 87. Similiterq; Sext.

In schol. Cam. Phocyl. linea 7. à princ. σιβυλλείων. Suid.
habet σιβυλλικῶν lin. 10. à fin. οἰκιστός.

In notis ad tex. v. 5. Sib. f. v. 20. pro v. 21. hi qu. v. 28. in
loco Sibyll. versu vlt. εἰδωλοθ. v. 96. ad vers. 22.

F I N I S.

L I P S I Æ

MICHAEL LANTZENBERGER

EXCVDEBAT.

Impensis THOMAE SCHVRERI
Bibliopola.

Anno

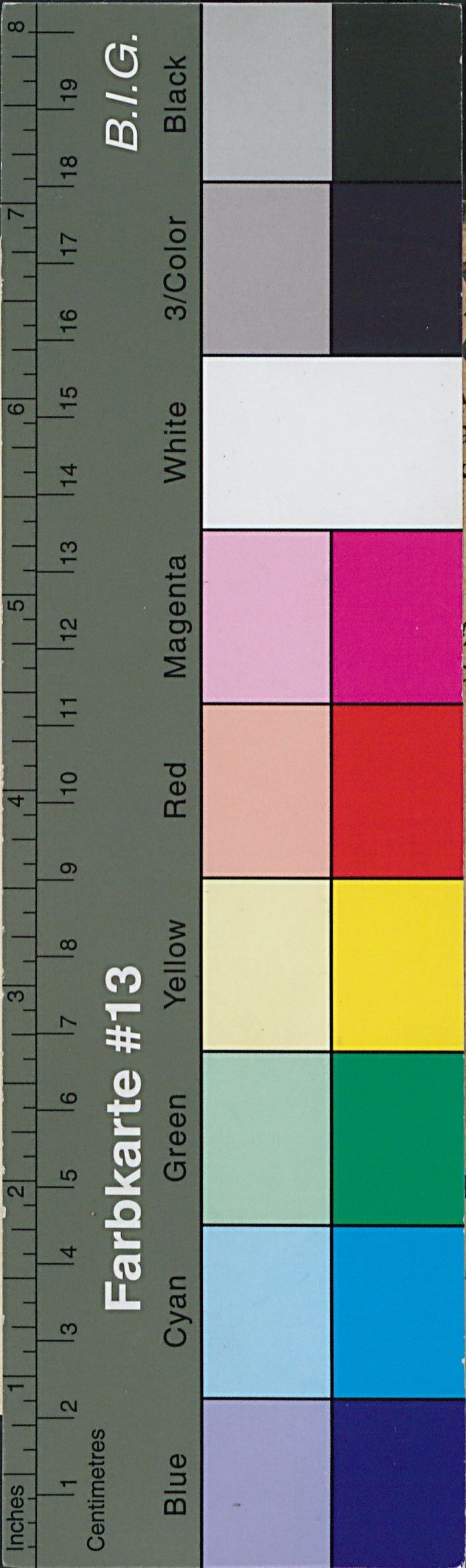
M. DCIIII.

G 2570

(x 260 9447)

V077

B.I.G.

Farbkarte #13

YTHAGORÆ

C PHOCYLIDIS

ARMINA GRÆCOLA-

a, cum indice duplici, vno vo-
cabulorum & phrasium, altero loco-
rum communium, edita à

VV O L F G A N G O

S E B E R O Sulano,

stris Schleusingensium Scholæ Rectore.

cedunt hypomnemata Gr. IOACH.

C A M E R A R I I, & Notæ.

L I P S I Æ

Michael Lantzenberger excudebat.

Anno M. DC. IIII.

1905 580
9 2570

